

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

VIII legislatura

Any 2012

Núm. 66

Presidència del Molt Honorable Sr. Pere Rotger i Llabrés

Sessió celebrada dia 4 de desembre del 2012

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre les necessitats i la situació dels ciutadans amb discapacitat de les Illes Balears. 2727

I. PREGUNTES:

1) RGE núm. 9621/12, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a qualificació com a sòl urbà de terrenys. 2728

2) RGE núm. 9611/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a les línies de producte definides en el Pla integral de turisme. 2729

3) RGE núm. 9622/12, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a afiliació a la Seguretat Social. 2730

4) RGE núm. 9624/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a imatge de les Illes Balears. 2731

5) RGE núm. 9625/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a persecució dels servidors públics. 2731

- 6) RGE núm. 9588/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a privatització de serveis a Salut. 2732
- 7) RGE núm. 9609/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a simplificació de tràmits administratius i burocràtics en matèria d'indústria i energia. 2733
- 8) RGE núm. 9612/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a premis Top 20. 2734
- 9) RGE núm. 9605/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a procés de tancament de l'escorxador de Palma. 2735
- 10) RGE núm. 9613/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la posada en funcionament del Centre d'Interpretació de l'Esport. 2735
- 11) RGE núm. 10263/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pujada d'imposts. 2736
- 12) RGE núm. 9606/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fòrum de turisme i accessibilitat. 2737
- 13) RGE núm. 9608/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eixos de futur fixats per la Mesa del sector nàutic. 2738
- 14) RGE núm. 9610/12**, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a línies d'ajuda al sector agrari, ramader i pesquer. 2739
- 15) RGE núm. 9607/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fusió dels consorcis d'aigües. 2740
- 16) RGE núm. 9614/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a esmenes als pressuposts generals de l'Estat per al 2013. 2741
- 17) RGE núm. 9587/12**, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a esmenes al PGE 2013. 2742
- 18) RGE núm. 9620/12**, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suport al pressupost del 2013. 2743
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 8352/12**, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general sanitària. 2745
- III. MOCIONS:**
- 1) RGE núm. 9237/12**, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a prospeccions petrolíferes, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7577/12. 2750
- 2) RGE núm. 9429/12**, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a urbanitzacions en el litoral, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5737/12 (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 9432/12). 2756
- IV. PROPOSICIÓ NO DE LLEI RGE núm. 6262/12**, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de la LOE. 2763
-

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyores diputades, senyors diputats. Si els sembla bé començarem la sessió plenària, però abans de començar el debat del primer punt de l'ordre del dia, sotmetrem a la consideració de la cambra la declaració institucional del Parlament de les Illes Balears relativa a les necessitats i a la situació dels ciutadans amb discapacitat de les Illes Balears; i també, per suposat, volem donar la benvinguda a tots els membres del CERMI i dir-los que aquí, com no pot ser d'altra manera, són a casa seva.

Declaració institucional del Parlament de les Illes Balears sobre les necessitats i la situació dels ciutadans amb discapacitat de les Illes Balears.

Per tant, Sra. Secretària primera, per favor, si vol llegir la declaració institucional.

LA SRA. SECRETÀRIA PRIMERA:

Gràcies, Sr. President.

“Fa cinquanta anys una persona amb discapacitat de les Illes Balears no tenia cap tipus de reconeixement social; fa cinquanta anys, de la seva atenció i esment, se'n deia beneficència; fa cinquanta anys una persona amb discapacitat era invisible. Per això fa cinquanta anys les mateixes persones amb discapacitat i les famílies es varen començar a organitzar per atendre les seves necessitats i per reivindicar els seus drets.

Les entitats que atenen les persones amb discapacitat varen néixer per donar resposta a les necessitats socials que no s'atenien per part de les administracions. Per això, a la seva gènesis tenen i han tingut sempre un component innovador. El desenvolupament del moviment associatiu a les Illes Balears, que ha comptat amb un ampli suport de tots els sectors de la nostra comunitat, ha estat tan important que ha esdevingut una des les fortaleces de la societat balear i l'ha distingida com una societat madura capaç de donar respostes.

Actualment, les persones amb discapacitat i les seves famílies estan representades, entre d'altres, pel CERMI Illes Balears, integrat per sis federacions que agrupen 57 entitats socials. Aquest moviment atén anualment prop de 7.500 persones amb discapacitat gràcies al treball de 2.200 professionals i amb un pressupost total de més de 100 milions d'euros.

Malgrat les nombroses reivindicacions no resoltes, aquest teixit associatiu ha aconseguit, amb molt d'esforç i amb el suport de tota la comunitat, crear una xarxa assistencial per donar resposta a les necessitats més bàsiques. El treball de proximitat, el coneixement exhaustiu de les necessitats de les persones ateses i sobretot la perspectiva comunitària donen al teixit associatiu una posició privilegiada per oferir serveis flexibles i adaptats a la complexitat de les necessitats socials actuals i per afrontar amb valentia aquests reptes emergents que planten cara a les societats occidentals.

A més de la indubtable rendibilitat social, la gestió per part de les entitats sense ànim de lucre aporta eficiència en la gestió de recursos que permet la seva optimització màxima i, el més important, afavoreix la integració social i laboral de les persones amb discapacitat. Aquest fet els permet passar de la inacció a la productivitat.

També al llarg dels últims anys s'han produït avanços legislatius com la Llei d'integració social dels minusvàlids, la ISMI 1982, la Llei d'igualtat d'oportunitats, no discriminació i accessibilitat universal de les persones amb discapacitat de 2003 i, darrerament, la Convenció Internacional sobre els drets de les persones amb discapacitat i el seu protocol facultatiu aprovats el 13 de desembre de 2006 per l'Assemblea General de Nacions Unides.

Donada la crisi actual entenem que el sector de la discapacitat també passa per una situació econòmica difícil. Per això, el 2013 tots hem d'estar d'acord que és prioritari garantir el dret que tenen les persones amb discapacitat a gaudir de serveis d'atenció socio sanitària, de recursos assistencials i residencials, de programes formatius i d'inserció social, etc. Per això, és necessari entre tots assolir el compromís d'agilitar els pagaments.

El Parlament de les Illes Balears reconeix el sector de la discapacitat com un aliat estratègic per frenar els efectes de la crisi als sectors socials més sensibles i com un instrument necessari per lluitar contra la fractura social i es compromet a crear les condicions adients per donar compliment als principis bàsics reconeguts a aquesta normativa que són entre d'altres la no discriminació, la vida independent, la normalització, el respecte a la diversitat i la igualtat d'oportunitats, l'accessibilitat universal i el disseny per a tothom, la participació, la transversalitat, i a instar totes les institucions i la societat a continuar treballant perquè siguin reals i efectives.

En el Dia Internacional de la Discapacitat que avui commemoram cal tenir molt present Albert Camus, Camus demanava quelcom que nosaltres demanam avui també a la societat de les Illes Balears: no caminis davant mi, pot ser que no et pugui seguir; no caminis darrera de mi perquè pot ser que no et pugui guiar; camina al meu costat i sigues el meu amic.

El valor més preuat de qualsevol societat és l'atenció, l'afecte i el respecte als col·lectius més vulnerables, sense cap dubte.”

Gràcies, Sr. President.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Es pot considerar aprovada per assentiment aquesta declaració institucional? Moltíssimes gràcies. Per tant, queda aprovada per assentiment.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 9621/12, de l'Hble. Diputat Sr. Jaume Carbonero i Malberti, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a qualificació com a sòl urbà de terrenys.

Primera pregunta, RGE núm. 9621/12, relativa a qualificació com a sòl urbà de terrenys, que formula el Sr. Jaume Carbonero i Malberti del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Company, l'Ajuntament de Campos està revisant les normes subsidiàries municipals i ha acordat sotmetre a informació pública el document de l'avanç. Resulta que als plànols es delimiten com a sòl urbà els terrenys ocupats per la urbanització il·legal de Ses Covetes. A la memòria es justifica aquest fet en el compliment de la Llei 7/2012, la seva llei, Sr. Company.

Ens pot dir quins articles o disposicions de la Llei 7/2012 possibiliten tornar urbanitzar i edificar aquest indret després de l'ordre de demolició fixada pel Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Ordenació del Territori.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Carbonero, com sap, la classificació, que no la qualificació, com a urbà d'uns terrenys ve determinada pel planejament urbanístic. Vostè també sap molt bé que en relació amb aquest cas concret hi ha una sentència de la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem de dia 8 de març que va anul·lar un acord del Consell Insular de Mallorca de dia 4 de juliol de 1994 que estimava un recurs d'alçada contra un anterior acord del 91, que aprovava les normes subsidiàries de Campos.

En anul·lar-se aquesta vigència es va recuperar el que deien les normes del 91. I li repetesc que no és competència ni del conseller ni de la meua conselleria aprovar els planejaments urbanístics ni fiscalitzar les competències dels consells insulars o dels ajuntaments en matèria d'urbanisme. Li ho repetesc totes les vegades que facin falta.

Per tant, si hi ha unes exposicions públiques i estan d'acord ja sigui amb la 7/2012, ja sigui amb el que diu el Tribunal Suprem o si no hi estan d'acord, allà són els tribunals també per tornar-hi si un fa comptes tornar-hi.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Gràcies, Sr. President. Sr. Conseller, miri, les delimitacions de sòl urbà, la condició d'urbà d'uns terrenys es reglada i és veritat que l'ajuntament ho ha de delimitar, però també és veritat que hi ha unes condicions urbanístiques que s'han de complir, i l'ajuntament diu que aquestes condicions són les que figuren precisament a la seva llei.

Sr. Conseller, aquests terrenys no poden ser urbans per molt que vostès forcin les sentències, les lleis i els plans per tal que restin edificats, ningú no pot treure benefici d'una infracció urbanística.

Repetides sentències de l'Audiència Nacional, no només la que vostè ha dit, repetides, del Tribunal Suprem, del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears dictaminen que aquest sòl no són urbans i obliguen a la demolició de la urbanització i edificacions que vostès varen autoritzar, per totes, la darrera interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears de 13 de novembre de 2012, que determina el caràcter no urbà dels sòls i ordena la demolició per abans del 15 de maig del 2013.

Per cert, vostè va venir aquí la setmana passada a explicar una sentència d'unes parcel·les d'El Vilar i interpretà que és contrària a les polítiques proteccionistes i la va posar d'exemple del que ens espera. Per què no va explicar a més aquesta de Ses Covetes, que és de la mateixa sala i de dates similars? Per què no va dir que la demolició de la urbanització i edificacions de Ses Covetes costarà més d'1 milió d'euros de doblers públics?

Vostès no es cansen de forçar la legalitat urbanística en defensa d'interessos particulars per sobre de l'interès general, continuaran intentant-ho, però aquesta batalla de Ses Covetes, Sr. Conseller, la tenen perduda.

La veritat és molt caparruda, com deia Juan de Mairena que, com vostè segur que sap, és un dels heterònims d'Antonio Machado: *la verdad es la verdad, la diga Agamenón o su porquero*.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Sí, moltes gràcies, Sr. President. Efectivament, crec que en relació amb el que és Ses Covetes, vostè possiblement ho sap perquè l'ha viscuda, aquesta història, durant molts d'anys, se simultaniegen dos processos: un és el que fa referència a la classificació del sòl de Ses Covetes i l'altre és el que fa referència a l'anul·lació de la llicència d'emulació de construccions. Aquests dos processos han anat en paral·lel i tots dos han arribat al Tribunal Suprem, com vostè també sap, i curiosament, un ha donat la raó, el de la classificació del sòl, a l'ajuntament i al promotor, i l'altre els ha anat en contra, ha llevat la raó als promotors i ha donat la raó als que deien que s'havia de tomar.

I, efectivament, s'ha de tomar i de fet, ja li ho dic, crec que vostè també ho deu saber, que ens han demanat col·laboració per a la redacció del projecte i col·laboram amb l'Ajuntament de Campos de cara a redactar el projecte, com ho feim amb tots els ajuntaments que ens demanen col·laboració a l'hora de redactar projectes.

A partir d'aquí li dic el mateix, no és un tema en el qual tenguí competència el Govern, no n'hi té cap ni una. Si vol... i ho hem de forçar i si vostè troba o el PSIB-PSOE troba que hem de llevar les competències als consells insulars i als ajuntaments en podem parlar, però si no, no sé que em vénen a demanar a mi en relació amb Ses Covetes, sincerament. Ja ho vaig dir la setmana passada al Sr. Alorda i ara li ho repetesc a vostè: no sé què hi pintam. Si el PSIB creu que s'han de llevar les competències als consells que ho digui clarament i després sí que serà competència d'aquest govern parlar de tots aquests assumptes.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.2) Pregunta RGE núm. 9611/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel José Martí i Ballester, del Grup Parlamentari Popular, relativa a suport a les línies de producte definides en el Pla integral de turisme.

EL SR. PRESIDENT:

Segona pregunta, RGE núm. 9611/12, relativa a suport a les línies de productes definides al Pla integral de turisme, que formula el Sr. Gabriel José Martí i Ballester del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Gràcies, Sr. President. "Wert, dimissió", avui va de cartells, jo posaria "vergonya d'oposició" si pogués.

(Alguns aplaudiments)

La meua pregunta va dirigida al conseller de Turisme i Esports, Sr. Carlos Delgado. Sr. Delgado, quin tipus d'esdeveniments rebrà en suport de la Conselleria de Turisme i Esport el 2013 per tal de potenciar les línies de productes definides al Pla integral de Turisme i en base a quins criteris?

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado, efectivamente por resolución de 26 de julio la conselleria a través de la ATB aprobó las bases de la convocatoria de subvenciones en especies para eventos que contribuyan a la promoción turística de nuestras islas dentro de lo que es el plan integral.

Se presentaron 70 propuestas y los criterios de valoración fueron lógicamente las características del evento, los criterios económicos y los de impacto mediático y social. De estos 70 eventos que se presentaron 35 fueron excluidos, 25 por razones administrativas y 10 por razones técnicas, y los 35 restantes recibirán una cantidad de 290.000 euros. En Mallorca concretamente han recibido subvención en especie 20 proyectos que recibirán 166.785 euros; en Menorca, 4 proyectos que recibirán 24.000 euros; en Ibiza, 7 proyectos que recibirán 64.000 euros; en Formentera, 1 proyecto por valor de 12.000 euros y en Palma, 3 proyectos por valor de 24.000 euros.

De los veinte proyectos a celebrar en... o subvencionados a celebrar en Mallorca, 13 son de producto deportivo, pueden ser maratones, triatlones, pruebas de ajedrez, pruebas ciclistas, pruebas de natación, etc., 6 son de producto cultural, mercados medievales, festivales de jazz, etc., y unas jornadas gastronómicas. Respecto a Menorca, de los cuatro proyectos subvencionados, uno es de producto deportivo y tres son de producto cultural. De los siete proyectos subvencionados a celebrar en Ibiza, 2 son de producto gastronómico, 3 culturales, festivales de cine, ferias medievales, etc., y 2 deportivos, competición de ajedrez y de polo. El evento subvencionado en Formentera es una maratón y finalmente, los tres proyectos subvencionados en Palma son de producto de ciudad, de producto gastronómico y el tercero de producto MICE.

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MARTÍ I BALLESTER:

Bona feina, Sr. Delgado. Aquest és el full de ruta a seguir. La col·laboració amb el sector mitjançant les mesos estratègiques de productes turístics dona els seus fruits, mesos com les de golf, nàutica, MICE, cultura, gastronomia, natura, turisme actiu, cicloturisme, salut, accessibilitat, oci i urbà. Enhorabona, Sr. Conseller. Enhorabona per la feina que duen a terme vostè i tot l'equip directiu i tècnic de la conselleria.

Sr. Conseller, aproximadament en cinc minuts li demanaran si no considera la seva dimissió, quanta oportunitat demagògica, jacobina i progressista!

Senyors diputats, la mala imatge i la nul·la gestió les trobam a l'hemeroteca del pacte de progrés, quatre consellers de turisme en una sola legislatura, dos varen haver de dimitir per ser imputats i avui condemnats per casos de corrupció, a més de dos alts càrrecs que també varen dimitir a l'època del PSIB, però en aquests casos per estar cansats de vendre motos i molt de fum. Ben calladet va estar qui avui vos demanarà i avui ens voldrà donar una de les seves lliçons.

Sr. Conseller, té tot el nostre suport, en setze mesos ha estat capaç de fer més gestió legislativa, productiva i econòmica a la Conselleria de Turisme que els seus quatre antecessors en quatre anys de legislatura del pacte.

Com va dir Ernest Hemingway: es necessiten dos anys per aprendre a parlar i seixanta per aprendre a callar. L'oposició no ha après cap de les dues coses. Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

I.3) Pregunta RGE núm. 9622/12, de l'Hble. Diputada Sra. Joana Barceló i Martí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a afiliació a la Seguretat Social.

EL SR. PRESIDENT:

Tercera pregunta, RGE núm. 9622/12, relativa a afiliació a la Seguretat Social, que formula la Sra. Joana Barceló i Martí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident. Avui hem conegut les dades d'atur corresponents al mes de novembre, s'accelera un mes més la destrucció d'ocupació a la nostra comunitat autònoma. Per tant, en aquest sentit voldríem demanar-li si troba que hi ha algun indicador laboral que pugui marcar que vertaderament estam en la bona situació o que estam en vies de creixement.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, crec que per primera vegada que des de l'any 2006 el mes de novembre hi hagi una reducció interanual d'atur és bona dada econòmica.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

Sr. Vicepresident. No li treu gens no dir la veritat, no li treu gens que amb aquestes afirmacions intenti donar un missatge que l'economia va bé. S'accelera el ritme de destrucció d'ocupació, 11.486 llocs de feina menys que fa un any. Si l'any passat en aquest mateix mes la destrucció d'ocupació era d'un 2,6%, ara és d'un 3,1%, mensualment exactament igual, de setembre a octubre l'increment de destrucció enguany és més gros que l'any passat, que també ho era, però quan parlem de les xifres d'atur evidentment el fet d'aquesta baixada de 943 treballadors, hem de dir amb claredat que és a causa de la baixada dels treballadors estrangers, un 14,35%.

És a dir, 3.637 treballadors estrangers es donen de baixa aquest mes de novembre. Aquesta és la realitat, per a la gent que queda aquí, per als aturats espanyols l'atur s'incrementa i es va accelerant. Aquesta és la constatació del seu fracàs: la gent se n'ha d'anar per la incapacitat d'aquesta economia de crear un sol lloc de feina, per continuar la destrucció d'ocupació. Precisament aquesta reducció de l'atur per la fugida, per la sortida del mercat laboral de 3.600 treballadors estrangers és la constatació del seu fracàs i de la seva política econòmica. És aquesta la realitat més dura.

Per tant, continuam destruint ocupació, a més a més de manera accelerada cada mes, segon mes consecutiu que es va incrementant. I vertaderament vostè diu que aquesta economia va bé?, què la seva política va bé? Repetesc, és la constatació...

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

LA SRA. BARCELÓ I MARTÍ:

...d'un fracàs ben clar, i sobretot, digui la veritat i no l'amagui rere les baixades de treballadors i d'aturats estrangers.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sra. Diputada, la realitat és la que és, li agradi o no li agradi, i la realitat és que hi ha una baixada interanual d'atur. L'única comunitat autònoma de tot el país que té una baixada interanual d'atur, l'única, mentre que a la resta del país l'atur s'ha incrementat un 11% aquí es redueix un 1%. És evident que vivim una economia especialment forta i per això vostè mateixa quan són les dades d'estiu diu que ve gent de fora, diu que augmenta l'atur sense dir que és també perquè hi ha una població activa, que és mòbil, que ve durant els mesos d'estiu. El mateix passa el mes de novembre, i aquesta és l'explicació.

Hem de dir la veritat i la veritat és que el gràfic de variació interanual de les Illes Balears és aquest, el pot veure, està penjat a la pàgina del SEPE, mentre que el del conjunt del país és aquest altre, demostrant que les coses a Balears no es fan malament. No podem cantar victòria, és evident, hi ha una xifra d'atur que és important perquè els processos de reestructuració de les empreses en molts de casos no es varen encetar quan va començar la crisi i no es varen encetar quan vostè governava, varen ser vostès que no varen encetar els processos de reconversió i no ho varen encetar, primer, perquè varen negar la crisi i després perquè la varen enfocar malament. Aquesta és la realitat del que ens passa i la realitat de com hem de posar ordre a allò que era un caos.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.4) Pregunta RGE núm. 9624/12, de l'Hble. Diputat Sr. Antoni Josep Diéguez i Seguí, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a imatge de les Illes Balears.

EL SR. PRESIDENT:

Quarta pregunta, RGE núm. 9624/12, relativa a imatge de les Illes Balears, que formula el diputat Sr. Antoni Diéguez i Seguí del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Señoras y señores diputados. Sr. Conseller. Como ya les consta, señoras y señores diputados, el Sr. Conseller de Turisme ha sido noticia en medios locales, nacionales e internacionales de ambos hemisferios por la difusión de una fotografía que aparece con las cornadas de un ciervo. Los dos problemas que presenta la difusión de esta fotografía, para mí, el primero es que usted se ha mostrado orgulloso de ese hecho, de esa fotografía concretamente. Sr. Conseller, todos podemos equivocarnos en un momento, todos podemos tener una foto mala en un momento determinado, pero cuando hay un error lo primero que deberíamos hacer es reconocerlo.

En segundo lugar, y éste es el problema más importante, es que los mercados emisores de turistas, principalmente alemanes, sobre todo ingleses, pueden pasar a tener una imagen de nuestro máximo representante en cuestiones de promoción turística alejada de la realidad de estas islas y de lo que son los ciudadanos de las Islas Baleares, y eso es importante porque perjudica a nuestros intereses, especialmente a nuestros intereses comerciales.

Por eso, Sr. Conseller, le pregunto si no sería mejor para nuestra comunidad autónoma que usted presentara su dimisión como conseller para preservar la castigada imagen del Gobierno de estas islas y también la imagen de estas islas. Y más allá de lo que diga estoy seguro que todos estamos de acuerdo en que fue un error lo que sucedió y que esos sucesos perjudican la imagen de nuestra comunidad autónoma. El problema será el de priorizar intereses, si usted pone los intereses de la comunidad autónoma por delante de los suyos probablemente presente su

dimisión, pero si pone sus intereses particulares por encima de los de la comunidad autónoma no lo hará.

En este segundo caso, quería preguntarle también, Sr. Conseller, si piensa continuar lo que le solicito es que al menos pida disculpas y diga que la castración del cérvido fue un error, que se equivocó y verá que no pasa nada. Practique usted la humildad y verá como se encuentra mejor y será mejor también para toda la comunidad autónoma. Por eso le pregunto, Sr. Conseller, si tiene pensado presentar su dimisión.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. No. No tengo pensado presentar mi dimisión.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputado.

I.5) Pregunta RGE núm. 9625/12, de l'Hble. Diputada Sra. Pilar Costa i Serra, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a persecució dels servidors públics.

Passam a la cinquena pregunta, RGE núm. 9625/12, relativa a persecució dels servidors públics, que formula la diputada Sra. Pilar Costa i Serra del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, ara fa ja diverses setmanes que assistim a unes manifestacions sobre acomiadaments de treballadors públics, bé siguin interins o laborals o d'empreses públiques. Aquesta purga es fa sense cap diàleg ni consens i ja han anunciat una auditoria tècnica, que és un eufemisme per referir-se a la llista negra que ja circula i que està en mans del director de l'oficina pressupostària, els darrers damnificats, els treballadors de l'IBANAT i d'Espai Natura. Fins on arribarà aquesta persecució sense sentit, Sr. Vicepresident?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Neg la major, no hi ha cap tipus de persecució.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. COSTA I SERRA:

Gràcies, Sr. President. Miri, Sr. Vicepresident, a vostès ja no els creu ningú i a vostè encara molt menys perquè no diuen ni una sola veritat, ni una, enganyen els treballadors públics. Fa uns mesos que el Sr. President, el Sr. Bauzá, i el conseller Company varen anunciar un pla de prevenció d'incendis forestals, i el conseller digué que no hi hauria ni un sol acomiadament. Aquí hi ha la foto donant la mà als treballadors de l'IBANAT, però no val només fer-se fotos com aquesta i després quan es giren clavar-los un punyal als treballadors públics. Li deman, Sr. Vicepresident, que mantengui el pressupost, inclòs el de personal. El meu grup ja ha presentat una esmena en aquest sentit, acceptin-la perquè encara són a temps de rectificar.

I quant al personal de serveis generals vostès els criminalitzen i els han abocat a una aturada el proper dia 14 de desembre. Sr. Vicepresident, destrueixen tot el que toquen, els serveis essencials, els llocs de feina, fins on arribarà, Sr. Vicepresident? Per últim, esper que em desmenteixi que els acomiadaments es fan també amb criteris ideològics, perquè no s'entén que alguna empresa pública només baixi un 1,8% el seu capítol de personal, personal molt afí al Partit Popular i que va entrar en temps del Sr. González Ortea en una determinada empresa pública, i altres en canvi baixin més d'un 20%. Per últim, Sr. Vicepresident, no continuïn amb aquesta persecució perquè s'assembla molt a un assetjament laboral psicològic.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, amb aquestes paraules la veritat és que entren ganes de quasi no contestar perquè el nivell de demagògia i el nivell de malestar que vol vostè crear, en fi, no ajuda gaire, no ajuda gaire la comunitat, no ajuda gaire el seu grup, no ajuda gaire la política, no ajuda gaire ningú. La veritat és que ...

(Alguns aplaudiments)

Ho fan realment malament. Miri, quan la comunitat autònoma té una determinada plantilla en moltes ocasions aquesta s'ha d'ajustar, però en qualsevol cas aquest ajust s'ha de fer el més transparent possible, el més clar possible, tal com es fa en aquest moment, intentant evitar al màxim tots els acomiadaments, intentant que no n'hi hagi cap ni un, intentant que es produeixin d'acord a amortitzacions de places.

Quant a l'IBANAT, miri, vostè diu que les plantilles de les brigades tenen acomiadaments, no és cert, hi ha dins l'administració, no hi ha, hi ha zero. És que no maneja ni bé la informació. La veritat és que és un autèntic desastre el que varen fer i és un autèntic desastre el que fan ara, intentant alarmar la població i intentant crear una realitat que no existeix. De cap manera, de cap manera, de cap manera no es pot parlar de persecució, de cap manera no es pot parlar de ... no sé què m'ha dit de, en fi, quines paraules ha emprat d'una mida gruixuda, de cap manera. Es tracta de fer les coses ben fetes, es tracta de reconèixer aquella feina que és real i es tracta de reconèixer que els empleats públics, perquè ho hem dit una i una altra vegada, els empleats públics en aquesta comunitat, com en moltes altres, ocupen segments importants dels serveis públics, fan una labor d'una professionalitat extraordinària i tenen un comportament, un comportament que ja ens agradaria que tengués l'oposició.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.6) Pregunta RGE núm. 9588/12, de l'Hble. Diputada Sra. Josefina Santiago i Rodríguez, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a privatització de serveis a Salut.

EL SR. PRESIDENT:

Sisena pregunta, RGE núm. 9588/12, relativa a privatització del servei de salut, que formula la diputada Sra. Fina Santiago i Rodríguez del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Gràcies, president. Bon dia a tots i a totes. Sr. Conseller de Sanitat, en els pressuposts de 2013, que varen ser aprovats els números més gruixuts la setmana passada, hi ha una pujada de 40 milions a la partida d'altres empreses en temes sanitaris sense especificar. Quins serveis pensa privatitzar o externalitzar d'aquestes partides?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Santiago. Des de la Conselleria de Salut, Família i Benestar Social feim feina per mantenir els serveis sanitaris, sociosanitaris, serveis residencials tal com els ciutadans els entenen fins a dia d'avui. Sembrar ombres de dubtes amb casos de privatitzacions i altre temes que no han sortit de boca d'aquest conseller crec que no afavoreixen el clima. També li vull dir que crec que és possible que ens entenguem, perquè vostè és una experta en temes de benestar social, i que els canvis que s'hagin de produir, prèviament, en privat, em compromet que vostè sigui la primera de l'oposició a saber-ho, però no feim feina per privatitzar absolutament res.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. SANTIAGO I RODRÍGUEZ:

Sr. Conseller, vostè ha fet uns pressuposts que baixen més de 55 milions el capítol de personal i ha augmentat més de 40 milions el capítol d'altres empreses. Això és per qualque cosa. Per favor, expliqui'ns en el Parlament, que és la seu de la política i la seu dels ciutadans, per què ha fet aquests canvis? Expliqui'ns què vol fer amb altres empreses?, quins serveis vol externalitzar? Aprofitant la cita que ha mencionat el Sr. Martí de Hemingway, a veure si vostè ha superat aquest fase de saber parlar i ens contesta les preguntes concretes que l'oposició li fa setmana rere setmana i no és capaç de contestar. A veure si és capaç o haurem d'esperar una altra compareixença del president per conèixer les respostes concretes a les preguntes que li fa l'oposició.

Vostè ha passat de 61.000 a 14 milions a Gerència de serveis centrals, a Atenció primària, de 240.000 a 14 milions, a Atenció especialitzada, de 2 milions a 14 milions. Per què? No ens digui que no ho sap si ho pensa perquè aquests pressuposts són els reals, són els únics ens han dit en aquesta sala. Vostè supòs que no ho ha fet per caprici, no ho ha fet per una consideració, no ho ha fet per intuïció, vostè ha posat 14 milions a cada partida, per què? Aquesta és la pregunta concreta que li faig i vull que me la contesti concretament. Quines partides o quins serveis, quins productes, quins programes pensa externalitzar o privatitzar? I per què aquesta baixada tan important de capítol 1 que coincideix amb aquesta pujada de capítol 2? Com comprendreu són dues variables que són fàcils d'interpretar, que externalitza serveis, si no, per què ha fet aquestes pujades, Sr. Conseller?

Gràcies. Ah!, per cert, privadament?, amb llums i taquígrafs, el que vulgui.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Conseller.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Santiago, *luz y taquígrafs* i tot allò que a vostè li doni tota la tranquil·litat i la transparència del món, només faltaria.

El que sí vull dir, fent referència als grans números que vostè deia, és que la partida de benestar social, vinculada als 10 milions que ha incrementat dependència, els grans nombres han pujat un 13%. La partida destinada a l'apartat de benestar social. Vostè va defensar en aquest parlament quan va defensar els seus darrers pressuposts que una baixada d'un 3% a benestar social amb la conjuntura econòmica era un gran èxit. Hem de tenir un poquet de memòria. A més, en temes de sanitat hem baixat de 1.187 milions d'euros, que teníem per al 2012, a 1.141 milions d'euros, i li dic que la rebaixa que vostès varen fer quan governaven era d'un 6% i no d'un 1%.

Els temes de privatitzacions jo li he dit que no estan ni damunt la meua taula ni damunt la taula de ningú de l'equip. Vostè sap perfectament que el pressupost és una eina de gestió, és el que tenim, el defensarem i l'hem de complir i, a més, hem de fer molt eficient el sistema que, lògicament, tendrem després ocasió de parlar-ne més detingudament. No sé si vostè es refereix a la gestió que va donar a una empresa externa quan vostè era consellera de les residències, com Sarco Habitaet.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

I.7) Pregunta RGE núm. 9609/12, de l'Hble. Diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard, del Grup Parlamentari Popular, relativa a simplificació de tràmits administratius i burocràtics en matèria d'indústria i energia.

EL SR. PRESIDENT:

Setena pregunta, RGE núm. 9609/12, relativa a simplificació dels tràmits administratius i burocràtics en matèria d'indústria i energia, que formula el diputat Sr. Óscar Fidalgo i Bestard del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. FIDALGO I BESTARD:

Gracias, Sr. Presidente. Sr. Vicepresidente. La buena marcha de la administración reside también en la capacidad de respuesta en los trámites a solicitud de los administrados, lo que popularmente se conoce como burocracia. En los ámbitos de industria y energía es especialmente deseable que los expedientes para las inscripciones, los registros o las autorizaciones e instalaciones a los profesionales del sector se realicen con la mayor celeridad posible pues de nada serviría una licencia exprés para las actividades si luego existe una maraña para las instalaciones en lo que a plazos se refiere. Y es precisamente por eso que es necesario dar a conocer los eventuales avances que se producen en materia de simplificación administrativa para los profesionales, a los que facilita su labor, y para los usuarios y consumidores. Entonces, cualquier simplificación, cualquier reducción de la espera de la administrado será siempre bien recibida puesto que es

significativo que el Govern prioriza el servicio público y que la administración trabaja de manera más eficaz.

De esta manera, Sr. Vicepresident, ¿qué iniciativas de simplificación de trámites administrativos y burocráticos lleva a cabo el Govern de les Illes Balears en materia de industria y energía?

Muchas gracias, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sr. Diputat. Efectivament, com vostè sap és una de les grans línies mestre de l'acció política del Govern, intentar la simplificació administrativa a tots els nivells. I en el que vostè esmenta en matèria d'indústria li puc dir que, per exemple, s'ha passat de ja no una simplificació administrativa sinó una tramitació immediata en almenys vuit expedients determinats, en concret, en matèria d'activitat industrial, en instal·lacions frigorífiques, en equips de pressió, en instal·lacions de GLP, en instal·lació tèrmica, en nous ascensors, en ascensors d'alta i a donar de baixa també en matèria d'ascensors.

Però també la simplificació va punt per punt, feim una feina silenciosa, una feina callada, una feina que té poca transcendència mediàtica, però que és realment molt important i que realment és la que dona fruits a l'hora de refer la reactivació econòmica. El podem tenir en baixa tensió, en fred industrial, en fi, en tot un seguit de matèries, aquí en tenc apuntades divuit, de matèries, on la tramitació, fins ara, era d'una determinada durada i ara és pràcticament immediata i aquelles que els he dit abans són al moment, de forma absolutament immediata. Tot això, evidentment, suposa una facilitat a l'hora d'engegar un projecte d'empresa, a l'hora de fer una transformació dins l'empresa que no es veu, que no té un efecte immediat, però que a poc a poc cala i té una capacitat de transformació de tota l'economia molt important.

Gràcies.

I.8) Pregunta RGE núm. 9612/12, de l'Hble. Diputada Sra. María José Bauzá i Alonso, del Grup Parlamentari Popular, relativa a premis Top 20.

EL SR. PRESIDENT:

Vuitena pregunta, RGE núm. 9602/12, relativa a premis TOP 20, que formula la diputada Sra. María José Bauzá i Alonso del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BAUZÁ I ALONSO:

Muchas gracias, Sr. Presidente. Algunos dedican sus esfuerzos diarios en intentar hacer creer a los ciudadanos que es el fin del estado del bienestar, que la sanidad pública se desmantela, en fin, que con este gobierno se acerca el fin del mundo, poco más o menos. Por supuesto son los mismos que desconocen que se puede gobernar con eficiencia, sin dilapidar los recursos públicos y que es viable dar el mejor servicio a los ciudadanos sin que ello suponga triplicar la deuda pública e hipotecar el futuro de todos. Son los mismos que prefieren restar a sumar esfuerzos para salir de la crisis, aquellos a los que más que preocuparles el estado del bienestar les preocupa el bienestar del estado. Sin embargo, y a pesar de que algunos se empeñan en lo contrario, este gobierno junto con los profesionales están haciendo un gran esfuerzo por dar la mejor atención sanitaria a los ciudadanos, a pesar de la herencia recibida.

Desde el año 2000 la empresa promotora del programa de hospitales TOP 20 da a conocer el nombre de aquellos centros con mejores resultados en calidad, en adecuación y en eficiencia en seis áreas clínicas. Los hospitales galardonados de este año demuestran que la calidad asistencial se puede mejorar aumentando al mismo tiempo la eficiencia, cosa que algunos desconocen. Por todo ello, ¿qué valoración hace el conseller de los cuatro premios TOP 20 con los que han sido galardonados los hospitales públicos Son Espases, Son Llätzer y Manacor?

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sra. Diputada. Faig una valoració molt positiva perquè, com diuen en mallorquí, canten fets i menten barbes. El fet que la comunitat autònoma rebí quatre premis en l'entrega a Madrid de fa pocs dies, dos a l'hospital universitari de Son Espases, un premi a l'hospital de Son Llätzer i un premi a la Fundació Hospital de Manacor i poder dir aquí, com a dada important, que som la comunitat autònoma que major percentatge d'hospitals guardonats sobre els participants ha tengut jo crec que són fets que posen de relleu que a pesar de la demagògia o el que diàriament alguns manifesten en els fòrums públics, aquí tenim una demostració que el que es valora és la qualitat assistencial. Per tant, el que vull dir és una valoració molt positiva, agraïment als professionals pels èxits aconseguits, perquè el mèrit és seu i oferir diàleg per continuar millorant i obtenir més premis els anys que vénen.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.9) Pregunta RGE núm. 9605/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Virtudes Marí i Ferrer, del Grup Parlamentari Popular, relativa a procés de tancament de l'escorxador de Palma.

EL SR. PRESIDENT:

Novena pregunta, RGE núm. 9605/12, relativa a procés de tancament de l'escorxador de Palma que formula la diputada Sra. Maria Virtuts Marí i Ferrer del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. El passat 7 de juny, aquest parlament va aprovar una proposició no de llei a través de la Comissió d'Economia, allà on s'instava la Conselleria d'Agricultura, Medi Ambient i Ordenació del Territori, a realitzar les gestions necessàries per solucionar el tancament de l'escorxador de Palma. Tots som conscients que qui és competent en matèria d'escorxadors són els ajuntaments i no el Govern. Malgrat això, el Govern de les Illes Balears i la conselleria ha realitzat nombroses reunions perquè avui puguem celebrar que torna estar obert l'escorxador de Palma. No podem oblidar que Carnilla deixés d'explotar aquest escorxador, va venir obligada per una situació heretada des de l'any 2000 que eren les pèrdues multimilionàries acumulades, 7,7 milions d'euros en deu anys. Això ho feia inviable i així ja ho havia constatat el govern anterior, el manteniment d'aquesta gestió.

Davant d'aquesta situació, l'Ajuntament de Palma va sortir de l'empresa el gener de 2012, provocant que s'hagués de cercar una solució. Des de llavors afortunadament i gràcies a la feina i a la bona gestió de tots, i a la col·laboració de la resta d'escorxadors de l'illa, el de Manacor i el de Felanitx, ha estat possible capejar el temporal.

A dia d'avui, Sr. Conseller, ens agradaria que ens explicàs com ha anat tot això, en quina situació ens trobam avui i si realment considera que el tema es pot donar per solucionat.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada. Dia 8 d'abril hi va haver una junta general d'accionistes de Carnilla que és l'empresa que explotava l'escorxador, empresa allà on participava la conselleria, l'ajuntament i altres empreses privades, i en funció del balanç que tenien a 31 de març de 2012 es va acordar la dissolució de la societat. De tot això ja n'hem parlat un estol de vegades. És veritat que després hi va haver una proposició no de llei i després també el setembre una pregunta parlamentària del Partit Socialista, on ens demanàvem què fèiem comptes fer. Jo he de dir que tots hem anat en una mateixa línia, ens hem entès bastant bé perquè era necessari i així m'ho demanaven i el que he procurat des de la conselleria és seguir les indicacions.

S'ha de dir primer de tot que l'únic escorxador que pot atendre el sacrifici de tota casta d'animals és efectivament el de Palma, com ja sabíem; que els escorxadors són infraestructures necessàries, sense cap dubte també, sobretot per donar viabilitat al sector productor, en aquest cas als pagesos ramaders, però també els proveïdors; que ens hem reunit amb tothom, des d'organitzacions professionals agràries, proveïdors, consumidors i també amb tots els escorxadors de tota Mallorca, de fet, darrerament hem parlat perquè tenim preparada una línia d'ajudes, seguint amb allò que se'ns va demanar per part dels grups de l'oposició amb el que estàvem totalment d'acord.

El que hem de dir és que el que nosaltres no podem aguantar era 1 milió d'euros de pèrdues anuals i s'ha aconseguit reduir 800.000 euros amb aquesta gestió, 800.000 euros de doblers públics ja no s'hauran de menester per invertir dins l'escorxador. I hem de deixar molt clar que és una infraestructura que depèn dels municipis, lògicament. Ho dic perquè crec que hi ha gent que no ho té molt clar i em fan preguntes a mi per veure quin ha estat el procés de selecció, etc., la selecció, si haguessin llegit els diaris, supòs que vostè ho ha fet, l'ha feta l'Ajuntament de Palma i també Mercapalma. Són els que han dut tot el procés. Nosaltres des d'un primer moment hem dit que col·laboraríem amb una quantitat màxima de 200.000 euros a l'Ajuntament de Palma, però a l'Ajuntament de Palma; i a la vegada també hem parlat amb la resta -ja dic, la resta- d'escorxadors d'aquí, de Mallorca i els hem comunicat que també hi ha per a l'any que ve unes línies d'ajuda de cara a compensar-los determinats costos, cosa que ja hem fet, rebaixant de 131 euros la taxa de residus a 40 i que pràcticament serà el que treurem d'aquí a pocs dies.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.10) Pregunta RGE núm. 9613/12, de l'Hble. Diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost de la posada en funcionament del Centre d'Interpretació de l'Esport.

EL SR. PRESIDENT:

Desena pregunta, RGE núm. 9613/12, relativa a cost de la posada en funcionament del Centre d'interpretació de l'esport, que formula el diputat Sr. Francisco Mercadal i Alabern del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. MERCADAL I ALABERN:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sr. Conseller, hace unas semanas le pregunté sobre la norma que dará cobertura a los deportistas de alto nivel, una norma que se está preparando desde su consejería, para establecer los criterios, las condiciones y los requisitos que se deben tener en cuenta para cualificar a un deportista como deportista de alto nivel en el ámbito de nuestra comunidad.

Hemos sido testigos también, de como desde su consejería se han llevado a cabo multitud de actividades para interrelacionar, generar el máximo de sinergias entre el área de deportes y de turismo con el fin de poder crear actividad turística en los meses con menor flujo turístico, como por ejemplo con el recientemente celebrado Foro Internacional de Turismo y Deporte, o el Centro de interpretación del deporte, un centro que nace con un triple objetivo: dar a conocer a todos los ciudadanos la riqueza de nuestra cultura deportiva, velar por la correcta conservación y catalogación del patrimonio deportivo de nuestra comunidad y hacer un reconocimiento a los deportistas de Baleares.

En el Centro de interpretación del deporte, como hemos podido comprobar, destacan tres áreas en una superficie aproximada de 250 metros cuadrados. Un primer espacio dedicado al Museo del Deporte, donde se puede contemplar un equipamiento de Rafa Nadal o una motocicleta de Jorge Lorenzo, entre otras piezas de nuestros campeones. Un segundo espacio dedicada a piezas más antiguas, fundamentalmente material histórico. Y un tercer espacio dedicado a la biblioteca del deporte con 10.700 volúmenes, que se erige como una de las principales bibliotecas a nivel internacional dedicada al deporte.

Pero en un entorno de máxima austeridad y de políticas de eficiencia y eficacia, los costes de algunas infraestructuras son relevantes. Y por ese motivo hoy le pregunto ¿cuál ha sido el coste de la puesta en marcha del Centro de interpretación del deporte recientemente inaugurado?

Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sr. Diputado. Efectivamente, desde un principio nos pusimos a trabajar dentro de ese binomio de turismo y deportes, de hecho la configuración misma de la conselleria ya demostraba cuáles eran las intenciones del actual gobierno y nos pusimos a trabajar desde distintos puntos de vista, como ha señalado el diputado, el Foro de Turismo y Deporte y también este centro de interpretación, inaugurado hace escasas semanas que, como se ha explicado brevemente, aglutina tanto al Museo del Deporte con 200 piezas donadas por distintos deportistas de las Islas Baleares, de acontecimientos deportivos de interés para nuestras islas y la biblioteca del deporte que es una de las más grandes de las bibliotecas deportivas de Europa, con esos 10.700 volúmenes.

Lo realmente interesante es que todo esto que ya lo habíamos contado, se ha puesto en marcha y se ha puesto en marcha con la sorprendente cantidad de 99 euros con 84 céntimos, que corresponden básicamente a la pintura y a cuatro pequeños materiales necesarios para el acondicionamiento del espacio. Es decir, 99,84 euros.

Tampoco costará absolutamente nada el tema del personal, puesto que será atendido por la persona responsable del centro, será una persona contratada en el año 2001 como bibliotecario de la Escuela Balear del Deporte. Es decir, que ya está trabajando ahí y se encargará de este centro de interpretación.

En cuanto al mantenimiento del centro, la pasada legislatura este centro de interpretación del deporte le costaba al Consell Insular de Mallorca 21.000 euros anuales. A nosotros lógicamente no nos costará nada, puesto que está incrustado en una zona de una dependencia ya cuidada y mantenida con anterioridad.

Como ven, señoras y señores diputados, existe otra forma de hacer las cosas, administrando bien los recursos públicos y con una buena gestión se puede conseguir mucho.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

I.11) Pregunta RGE núm. 10263/12, de l'Hble. Diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a pujada d'imposts.

EL SR. PRESIDENT:

Onzena pregunta, RGE núm. 10263/12, complementada mitjançant l'escrit RGE núm. 10269/12, presentada en substitució de la RGE núm. 9623/12, relativa a pujada d'imposts que formula la diputada Sra. Conxa Obrador i Guzman del Grup Parlamentari Socialista. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident, creu vostè que la pujada d'imposts generalitzada és coherent i s'ajusta a la seva ortodòxia econòmica?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Senyoria, miri, a la comunitat de les Illes Balears tenim un doble problema, un problema de dèficit molt gran i un problema d'endeutament. I allò que és prioritari en aquest moment és intentar reduir aquest dèficit, per començar a tornar el deute, un deute que es va generar en legislatures anteriors.

I, efectivament, intentar tornar als equilibris el més aviat possible és ortodox.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Diputada.

LA SRA. OBRADOR I GUZMAN:

Em sap molt de greu per les persones que no tenen feina, perquè aquestes no són les prioritats d'aquest vicepresident. Vostè és el titular d'una conselleria especialitzada en ocurrències de darrera hora. Ara resulta que en el PP ha aflorat una nova i desconeguda sensibilitat ecològica, que els obliga a vostès a crear impostos mediambientals. Qui s'ho pot creure, això? Ningú. Darrere la seva disfressa ecologista hi ha afany de recaptació, perquè les seves polítiques per controlar el dèficit han fracassat.

La constant improvisació en matèria econòmica fa que vostè aprovi uns impostos que a dia d'avui no sap com aplicaran ni com regularan, una situació que ha provocat l'alarma de la patronal afectada i que l'ha obligat a vostè a negociar. Les conseqüències de les seves ocurrències posen en risc la nostra recuperació econòmica, l'asfixien. Vostè posa en risc la confiança i la seguretat. Impossibilita la recuperació i la creació d'ocupació. L'impost de vehicles de lloguer posarà en perill la competitivitat de la nostra oferta turística, i no ho dic jo, ho diu el PP de Formentera que ha aprovat una moció contra aquest impost.

Les grans superfícies i supermercats ja han advertit que la repercussió d'aquest nou impost farà perillar molts de llocs de feina. I l'impost d'envasos repercutirà directament en el preu que hauran de pagar els consumidors. Un nou càstig per a una comunitat on la pobresa es dispara cada dia que passa.

La darrera gran "xapussa" dels seus impostos ha estat pressupostar dues vegades l'impost del cèntim sanitari. Això significa que a vostè li falten 19 milions de la partida d'ingressos. Com solucionarà aquesta gran errada sense augmentar el dèficit? D'on treurà vostè 19 milions? De més impostos? De més retallades?

Miri, fa uns dies deia a una entrevista vostè deia que llegia Maquiavel, cosa que intimida un poc, li ho he de dir, Sr. Aguiló. Però després d'analitzar els seus comptes i comprovar les seves ocurrències, podem dir que els seus pressuposts més que inspirats en Maquiavel, estan inspirats en Mortadelo. Podria fer gràcia, si no fos perquè les seves errades les haurà de pagar tota la ciutadania. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments i petit aldarull*)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Sr. President. Sra. Diputada, una vegada més no fa una pregunta, sinó que fa un *speech* destructiu, donant lliçons qui ha fet malbé l'economia de les Balears. Jo li puc dir que...

(*Alguns aplaudiments*)

...el problema de l'atur, el problema de les persones, el problema de l'economia en general, és un problema que s'ha d'arreglar anant a l'origen, anant a l'arrel. I l'arrel és a uns comptes (...), a uns comptes que feien vostès no varen fer així com corresponia i ara s'han d'ordenar. Hi ha molta experiència en el món de posar ordre en els comptes, entre altres coses, i ho hem dit en determinades ocasions, hem mirat què ha passat en els països del nord d'Europa, on el socialisme va governar fins els anys noranta, deixant en un desert a uns països que eren pròspers. I que des de llavors governa la dreta any rere any, elecció rere elecció, conseqüència que varen començar a fer les coses així com tocava. I fer les coses així com toca és mirar que els comptes quadrin. I s'han de quadrar d'una forma adequada. Ho hem explicat i ho tornarem explicar.

Tenien un impost de transmissions patrimonials, en el qual vostès varen recolzar despesa estructural, un impost que ha deixat de produir ingressos. Per tant, s'havia de procedir a una reforma administrativa i a una reforma fiscal. Ben igual que hem procedit a una reforma administrativa, ben igual que hem procedit a una reforma del sector públic instrumental, ben igual que procedirem a una reforma de pràcticament tots els sectors de la nostra comunitat autònoma.

I aquesta reforma fiscal havia d'anar en la línia de la resta de països d'Europa. Això és el que hem fet, intentar no posar impostos damunt treball perquè generen desocupació, intentar no posar impostos damunt estalvi perquè generen incentius d'estalviar i posar-los damunt comportaments que es consideren responsables i sostenibles.

Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Vicepresident.

I.12) Pregunta RGE núm. 9606/12, de l'Hble. Diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta, del Grup Parlamentari Popular, relativa a Fòrum de turisme i accessibilitat.

Pregunta número 12, RGE núm. 9606/12, relativa a Fòrum de Turisme i Accessibilitat que formula la diputada Sra. Lourdes Bosch i Acarreta del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores i senyors diputats. Ahir es celebrà en aquesta cambra una sessió extraordinària amb motiu del Dia internacional de les persones amb discapacitat. El seu testimoni ens obre els ulls i ens fa prendre consciència dels problemes quotidians que afecten aquestes persones, problemes que sovint són per a ells insalvables.

Hem de treballar dia rere dia per fomentar una millor integració en la societat. Durant el transcurs de la sessió es va fer referència, entre d'altres, que el turisme serveix perquè l'accessibilitat es vegi des d'una perspectiva més integral, amb la finalitat de crear un entorn amable i millorar d'aquesta manera la qualitat de l'oferta turística.

En aquest sentit, el passat 15 de novembre es va inaugurar el I Fòrum Seminari sobre turisme i accessibilitat a la seu de la Fundació ONCE i va ser organitzat de forma conjunta entre la Conselleria de Turisme i Esports i la Plataforma representativa estatal de discapacitats físics, en col·laboració amb el Ministeri de Sanitat i Política Social.

Sr. Conseller, quina valoració fa el Govern del I Fòrum de turisme i accessibilitat celebrat recentment?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller de Turisme.

EL SR. CONSELLER DE TURISME I ESPORTS (Carlos Delgado i Truyols):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Diputada. Efectivamente, el turismo accesible se ha convertido en un segmento de mercado cada vez más importante para la industria turística. Sólo en Europa hay casi 40 millones de personas que sufren una discapacidad. Es por ello que lo hemos convertido en uno de los ejes o de los productos transversales que se han introducido dentro de nuestro plan integral autonómico de turismo para conseguir lo que llamamos el turismo inclusivo.

Pero toda esta iniciativa se enmarca dentro de un producto turístico y de una estructura más amplia que es el Plan integral, que establece una serie de ejes de actuación, territorio, calidad del producto, inteligencia de mercados, promoción y formación. Y dentro de producto es donde van los 8 productos y las 27 líneas de actuación, una de las cuales es también el turismo de discapacidad. Es decir, que trabajamos desde una transversalidad total para ese turismo inclusivo, pero también lo introducimos dentro del tema del producto, las 27 líneas de producto, como línea de producto específica.

Dicho esto, la valoración del Foro es muy positiva, por el programa. Constó de una mesa redonda para debatir sobre experiencias de turismo accesible, de un seminario de formación impartida por los profesores del (...), en el que se desarrollan actividades prácticas y se trataron diferentes cuestiones como qué es el turismo accesible, atención al cliente con necesidades especiales, legislación existente en materia de

turismo y accesibilidad, cómo mejorar la accesibilidad y ofrecer la información al cliente de forma correcta.

Y también, en segundo lugar, hacemos una valoración muy positiva por la participación y repercusión que ha tenido ya que contó con 95 participantes, 45 del sector público y 50 del sector empresarial, 10 touroperadores o agencias de viajes, 6 empresas de accesibilidad, 14 federaciones o asociaciones y 5 profesionales liberales, entre otros. Algunas enhorabuenas, la verdad es que hemos recibido en la conselleria de los participantes en este foro.

Y cuanto a la repercusión en las redes sociales ha sido interesante. La etiqueta Foro turismo accesible llegó a un total de 8.693 cuentas de Twitter, con un total de 49.644 impactos. Y además, 22.525 cuentas han visto información referente al foro, con un total de 41.087 impresiones a través de los caracteres de turismo y accesibilidad.

Y finalmente comentarles que este foro ha costado tan sólo 1.939 euros y tras el mismo se llegó a la importante conclusión de que no sólo como un plus de calidad debe verse el turismo accesible, sino como una oportunidad de mercado para nuestros empresarios.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. BOSCH I ACARRETA:

Valoram molt positivament la sensibilitat d'aquest govern que treballa per un turisme que permeti que totes les persones, independentment de les seves condicions, pugui beneficiar-se d'una experiència turística completa.

Enhorabona, Sr. Conseller.

I.13) Pregunta RGE núm. 9608/12, de l'Hble. Diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular, relativa a eixos de futur fixats per la Mesa del sector nàutic.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 13, RGE 9608/12, relativa a eixos de futur fixats per la Mesa del sector nàutic, que formula el diputat Sr. Fernando Rubio i Aguiló, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. RUBIO I AGUILÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Vicepresident del Govern, el sector nàutic és a les nostres illes un dels sectors productius més importants, més importants perquè activen la nostra economia, la fan més productiva perquè genera llocs de feina.

Tal i com va afirmar el clúster d'innovació marina de Balears, IDimar, el sector del mar suposa un 2,9% del producte interior brut de Balears, amb més de 792 milions d'euros anuals, i aquest clúster dóna suport de manera decidida al suport més decisiu per part de les nostres administracions públiques al sector naval de la nostra comunitat autònoma com a aposta segura cap al futur econòmic de les Illes Balears. En aquesta mateixa línia s'ha mostrat l'Associació d'empreses nàutiques de Balears, la qual ha mostrat el seu interès per plantejar les inquietuds del sector, i s'ha mostrat favorable a establir els reptes de futur després d'haver participat a la primera Mesa del sector nàutic, mesa de la qual avui li demanam i en la qual varen participar diferents entitats del sector nàutic, i també va participar-hi de manera molt activa el Govern de les Illes Balears.

Pensam, Sr. Vicepresident, que és important impulsar aquest sector que genera riquesa, que genera feina, i que són les seves prioritats, maldament hi hagi qualcú que encara no s'ha assabentat que són aquestes les prioritats, però vostè les té clares. Per això li demanam quina valoració fa de la celebració del la Mesa del sector nàutic i quin són els objectius que té el Govern de les Illes Balears per fer feina continuada i coordinada amb el sector.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, miri, la Mesa nàutica té com a objectiu, com vostè bé ha dit, reunir les diferents persones que formen part del sector nàutic amb el personal de l'administració del Govern per dur a terme totes aquelles accions en matèria d'informació, en matèria d'organització, en matèria de promoció i d'activitat econòmica que es trobin adients. És un canal de comunicació entre el sector públic i el sector privat que ja està donant fruits, com pot ser la pròxima celebració del Saló Nàutic a Palma a principis de maig, que per primera vegada tendrem un saló nàutic sense finançament per part del sector públic, un sector nàutic que estarà autofinançat. Es tracta de trobar les mesures adients en matèria de normatives, en matèria de canvi de formes d'obrar, en matèria d'acció conjunta de totes les administracions per impulsar els sectors fora subvencions, fora ajudes directes per part del sector públic.

Crec que és un bon exemple de com han de funcionar les coses i és un exemple que veim que ja està donant resultats i que tindrà resultats molt més forts en els propers anys.

Moltes gràcies.

I.14) Pregunta RGE núm. 9610/12, de l'Hble. Diputada Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a línies d'ajuda al sector agrari, ramader i pesquer.

EL SR. PRESIDENT:

Catorzena pregunta, RGE 9610/12, relativa a línies d'ajuda al sector agrari, pesquer i ramader, que formula la diputada Sra. Maria Assumpció Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, una de les prioritats d'aquest govern és resoldre i tramitar el pagament de totes les quantitats que hi havia pendents. Em referesc avui al sector agrícola, ramader i pesquer. El govern del Partit Popular va trobar expedients a pagesos, ramaders i pescadors que s'havien aprovat però no s'havien abonat. Sumaven més de 12 milions d'euros i en alguns casos es remuntaven a l'any 2008. És un fet que posa la manifest la mala gestió de l'anterior govern del pacte, aquell govern que avui, des de l'oposició, no té cap autoritat per reclamar ni exigir res, perquè va demostrar la seva incapacitat i el descontrol per dur els comptes de la nostra comunitat al dia.

En canvi l'actual govern paga. En el cas d'agricultura, ramaderia i pesca la conselleria ja ha tramitat i abonat més de 50 milions d'euros. Però no tan sols açò, sinó que, a més, convoca noves ajudes per incentivar aquests sectors, unes ajudes ben dotades perquè aquest govern, a diferència de l'anterior, només gasta allò que disposa de partida pressupostària, i així pot pagar. I ara, a través del FOGAIBA, acaba d'obrir noves línies d'ajuda.

Per tant, Sr. Conseller, en què consisteixen i quina és la quantia d'aquestes accions dirigides a fomentar el sector agrícola, ramader i pesquer de les Illes Balears?

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, efectivament vostè ho ha comentat. Ens trobarem amb una situació complicada a nivell de pagaments i també a nivell d'imatge, un sector primari al qual se li havia fet desaparèixer la mateixa conselleria, amb el que va ser una de les coses més negatives per al sector i més mal valorades. Però, bé, tot això crec que ho hem reconduït dins el sector, crec que ens vàrem posar molt al dia i ara hi continuam estant, i ho feim a través de l'empresa pública, que és FOGAIBA, que veig que hi ha determinades persones que no tenen ni idea del que realment és el FOGAIBA, i potser convé que se'ls digui, i és que és un organisme pagador controlat per la Unió Europea. Ho dic perquè n'hi ha algunes que no tenen molt clar el que és.

És un organisme pagador controlat per la Unió Europea, i la Unió Europea té unes normes que et diuen: “En aquell departament, en base als expedients que has de tramitar, necessites tantes persones; en aquest, tantes, i en aquest, tantes”. Ho dic perquè és dolorós, havent passat per la gestió de la mateixa conselleria, que hi havia gent que ara s’hagi oblidat de com funciona el FOGAIBA, i gràcies a aqueixa empresa pública els pagesos de les Illes Balears han estat els primers de tot Espanya que han cobrat les ajudes, els primers de tot Espanya que han cobrat les ajudes. Veig que no mira perquè no li interessa.

(Remor de veus)

Ara vos avanç que d’aquí a tres dies tornaran a ser els primers d’Espanya a tornar a cobrar el segon pagament de les ajudes, que és dia 7.

(Alguns aplaudiments)

Hi haurà 12..., hi haurà 12 milions d’euros que arribaran dia 7 dins els comptes corrents dels pagesos de les Illes Balears. Supòs que, lògicament, a qualcuna li agradaria més que no arribassin, que fossin els darrers. Bé, idò, gràcies a Déu els pagesos tendran això gràcies al FOGAIBA.

A més a més el que feim és i ja estam el procés, el FOGAIBA, aquesta empresa que a qualcú li agradaria que ens carregàssim, el FOGAIBA gràcies a Déu està tramitant les ajudes i d’aquí a final d’any ajudes de PDR, que vol dir Pla de desenvolupament rural, rebran aproximadament uns 20 milions d’euros.

(Alguns aplaudiments)

I em sap molt de greu perquè crec que haurem d’anar a escola en aquests assumptes, perquè una cosa és intentar fer mal polític i l’altra cosa és intentar fer mal al sector. Per tant per aquí sí que no hi puc passar, i jo vull reclamar per al FOGAIBA allò que li correspon.

I gràcies a aqueixa gestió..., ja existia el FOGAIBA, però érem dels mitjancers o dels darrers d’Espanya fa una legislatura, i ara resulta que amb la mateixa gent hem passat a ser dels primers d’Espanya, valorats per tots, i el nostre model de FOGAIBA, a més a més, es posa d’exemple dins tot Espanya. Per tant gràcies al FOGAIBA hi ha tota una sèrie de línies d’ajudes a les quals els nostres pagesos no han hagut de renunciar sinó que en gaudeixen.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.15) Pregunta RGE núm. 9607/12, de l’Hble. Diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular, relativa a fusió dels consorcis d’aigües.

EL SR. PRESIDENT:

Quinzena pregunta, RGE 9607/12, relativa a fusió dels consorcis d’aigües, que formula el diputat Sr. Carlos Luis Veramendi i Mestre, del Grup Parlamentari Popular.

Te la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. VERAMENDI I MESTRE:

Gracias, presidente. Esta comunidad fue de las primeras en la depuración eficiente de aguas residuales, conscientes de que la gestión integral del agua es básica para una sociedad desarrollada, más en una comunidad insular y que se sustenta productivamente del turismo como la nuestra, generando mayor población con incremento de la demanda de recursos hídricos en temporada alta.

Así un govern del Partido Popular creó la empresa pública ABAQUA, que entre otras actividades desarrolla el saneamiento y la depuración de aguas residuales, disminuyendo los peligros de salud pública con la reutilización y la demanda de otras fuentes de agua agotables.

Los consorcios de aguas desarrollan actuaciones de mejora en la provisión de agua potable a la población incluyendo captación, potabilización, desalinización y distribución, así como la reutilización de aguas residuales depuradas.

Lamentablemente la pasada legislatura la importante gestión del agua fue moneda de cambio en su fracasado pacto. Tras la ruptura con UM cambió de mano política y se dispersó: recursos hídricos en una conselleria; infraestructuras hidráulicas y saneamiento de agua, en otra con diferente color político, con las consiguientes disputas internas.

Este govern ha supuesto un giro hacia la eficiente e integral forma de gestionar nuestros esenciales recursos hídricos, al igual que se realiza en medio natural con el IBANAT, no como dice una diputada socialista, efervescente en sus argumentos, tomando medidas de unificación, simplificación, racionalización y reforma estructural. Así, el Consell de Govern de 15 de junio crea el Consorcio de aguas de las Illes Balears, órgano único que fusiona los 23 consorcios de agua existentes, formado por el Govern y los municipios adheridos, ampliable a otras administraciones públicas; y el Consell de Govern de 16 de noviembre ratifica su disolución e integración en el nuevo consorcio único para toda la comunidad.

Por ello, Sr. Conseller de Agricultura, Medio Ambiente y Territorio, ¿qué supone la fusión de los diferentes consorcios de aguas llevada a cabo por el Govern de las Illes Balears?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Conseller d'Agricultura.

EL SR. CONSELLER D'AGRICULTURA, MEDI AMBIENT I TERRITORI (Gabriel Company i Bauzá):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Diputat, el Parlament de les Illes Balears va aprovar la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de les Illes Balears, en el BOIB 112, que integrà en el sector públic instrumental de la comunitat autònoma, entre altres ens, els consorcis. Aquesta llei del sector públic va ser modificada per la Llei 9/2011, dels pressuposts generals de la comunitat autònoma, que preveia la reducció i la simplificació del sector públic autonòmic i la creació amb aquesta finalitat d'una comissió encarregada d'analitzar el conjunt dels ens integrants i proposar la supressió, la unificació o la modificació quan així ho aconsellin raons de simplificació, economia, eficàcia i eficiència en la gestió.

A proposta d'aquesta comissió d'anàlisi i de proposta de reestructuració del sector públic instrumental de la comunitat autònoma, en la sessió de dia 13 d'abril de 2012 es va aprovar la primera fase del projecte de reestructuració del sector públic. En conseqüència també el Consell de Govern de dia 15 de juny, com bé ha dit vostè, va acordar la creació del Consorci d'aigües de les Illes Balears mitjançant la fusió de 23 consorcis d'aigües preexistents i l'aprovació dels seus estatuts.

Això ha suposat, des del punt de vista de la racionalització administrativa, primer, l'eliminació de 23 ens instrumentals, els 23 consorcis existents, a través de la creació d'un nou consorci, un nou ens; estalvi econòmic en despeses financeres i administratives, que es tradueixen, a mode d'exemple, en una sola auditoria en lloc de 23 auditories, com hi havia fins ara, un estalvi important en comptes bancaris, en despeses associades, en comissions, en despeses financeres, etc.; i una racionalització dels recursos existents a l'hora de dur a terme la gestió jurídica, econòmica i financera.

En definitiva es tracta de cercar l'eficàcia, com he dit abans, i l'eficiència en la gestió a través de la màxima simplificació possible. Hi ha casos, ho estam fent dins tot el nostre sector, no només amb aquests ens instrumentals; en altres empreses públiques que s'han esmentat avui s'està cercant exactament el mateix, les màximes eficàcia i eficiència amb els màxims recursos possibles que tenim de personal. Vull dir que, ho ha dit el vicepresident, d'alguns d'ells ni tan no se'n toca cap, tot i que es faci tanta propaganda negativa.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.16) Pregunta RGE núm. 9614/12, de l'Hble. Diputada Sra. Margalida Isabel Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular, relativa a esmenes als pressuposts generals de l'Estat per al 2013.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 16, RGE 9614/12, relativa a esmenes al pressupost general de l'Estat per al 2013, que formula la diputada Sra. Margalida Cabrer i González, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, la setmana passada el Grup Popular del Senat va registrar dues esmenes als pressuposts generals de l'Estat de l'any 2013 específiques per a les Illes Balears, una per establir beneficis fiscals aplicables a l'any Juníper Serra 2013, i l'altra en relació amb els convenis de carreteres dels anys 98 i 2004 que injustament un govern socialista a Madrid ens va llevar per motius partidistes.

Es tracta de dues esmenes que augmenten la dotació econòmica de les Illes Balears en els propers pressuposts de l'Estat, uns pressuposts que mai no hem amagat que s'havien de millorar, com de fet han millorat. Dues bones notícies, i en especial l'esmena de carreteres. Per primera vegada una llei, una llei de l'Estat, reconeix que el Govern balear va executar les carreteres de conformitat amb els convenis, i això implica un reconeixement legal a nivell de llei de 333 milions d'euros a favor de les Illes Balears, un reconeixement que ens va negar el Sr. Zapatero i també el govern del pacte, que va amagar, com sol ser habitual, una sentència als calaixos. Sol ser habitual perquè també va amagar la sentència...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables...

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

...també va amagar la sentència dels metges en un calaix, i també va amagar la sentència de Ses Covetes dins un calaix.

(Remor de veus)

Idò nosaltres..., nosaltres..., la sentència de carreteres del calaix del PSOE l'hem duita ni més ni manco que a una llei de l'Estat. Hi ha molta diferència entre un calaix o una llei de l'Estat. I el pitjor...

(Continua la remor de veus)

...és veure com al PSOE li continua sabent greu que Balears rebi els doblers de carreteres. Ho posen en dubte tot...

(Més remor de veus)

...volen generar confusió, són incapaços de reconèixer la passa de gegant que s'ha donat, que amb ells evidentment no s'hauria fet, i volen continuar amb la major injustícia que els socialistes varen fer amb les Illes Balears.

Per tot això, perquè nosaltres sí som conscients de la feina, complicada feina en moments econòmics difícils, i de la dificultat de negociació que suposa el reconeixement legal d'aquest deute, volem saber, Sr. Vicepresident, quina és la seva valoració.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. Vicepresident Econòmic.

EL SR. VICEPRESIDENT ECONÒMIC, DE PROMOCIÓ EMPRESARIAL I D'OCUPACIÓ (José Ignacio Aguiló i Fuster):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Diputada, miri, és un exemple més de com s'ha de transitar, com hem dit en moltes ocasions, del caos cap a l'ordre, cap a posar les coses així com havien d'estar des d'un principi. Com vostè bé ha dit aquestes esmenes no fan més que reconèixer una sèrie d'inversions que es varen fer en el seu moment i que unilateralment el ministeri, governat en aquell moment per persones del Sr. Zapatero, va decidir anul·lar i deixar de banda allò que eren drets per a Balears.

És evident que a partir d'aquí s'ha de fer tota una sèrie de feines: posar les corresponents demandes judicials, i que hi hagi un reconeixement per part de l'Estat, reconeixement per part de l'Estat que ha vingut justament quan hi ha dos governs del PP en cada una de les institucions. D'aquesta manera, a més, aconseguim un doble objectiu: per una banda, recuperar allò que era nostre per reduir el deute que d'Estat té amb Balears per una banda, al mateix que es redueix també el dèficit dels propers anys, perquè aquestes partides, com que ja estaven gastades, de qualche manera suposen una reducció del dèficit per als propers anys.

Per tant jo crec que és un exemple molt clar, molt clar, de per on s'ha de transitar; s'ha de deixar de banda fer demagògia, s'ha de deixar de banda reclamar tot el que hipotèticament sempre queda enlaire per anar a coses concretes, per anar a coses que siguin realment traduïbles en quantitats específiques de doblers, i a partir d'aquí anar millorant les coses a poc a poc.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

I.17) Pregunta RGE núm. 9587/12, de l'Hble. Diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a esmenes al PGE 2013.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 17, RGE núm. 9587/12, relativa a esmenes als pressuposts generals de l'Estat 2013, que formula el diputat Sr. Gabriel Barceló i Milta, del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca. Té la paraula el Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Sr. President, li vaig ja demanar fa un mes per les esmenes que presentarien vostès als pressuposts generals de l'Estat. Creu que en aquests moments els pressuposts generals de l'Estat, amb aquesta incorporació de l'únic que pareix que poden bravejar, que és que hi ha -sembla ser- un compromís per pagar allò del conveni de carreteres, ja hem estat d'acord, el Govern de les Illes Balears, amb aquest pressupost general de l'Estat i les conseqüències que tindrà per a les Illes Balears?

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, moltes gràcies, Sr. Barceló. Efectivament, vostè em va demanar fa unes setmanes sobre aquestes esmenes i va avançar que no s'aprovarien per part del Govern de l'Estat, i va dir que no millorarien els pressuposts de l'Estat. Jo li he de dir que faig una valoració positiva, s'han recollit dues esmenes, dues esmenes que modifiquen positivament els pressuposts generals de l'Estat, i tal com vaig dir en el seu moment, quan vaig tenir coneixement d'aquests pressuposts, que eren injusts i que no eren els pressuposts que es mereixien els ciutadans, que presentaríem esmenes. S'han presentat, s'han aprovat i milloren els pressuposts de l'Estat.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Diputat.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Gràcies, Sr. President. Exactament el que li vaig dir és que l'únic que aconseguiria maquillar els pressuposts generals de l'Estat, i això és exactament el que han aconseguit, un simple maquillatge, perquè jo no veig ni una sola quantitat exacta. Vostès diuen que rebran 92 milions; no hi són, als pressuposts, ni una sola quantitat exacta.

És més, fins i tot donant per bona aquesta quantitat de 92 milions d'euros per al 2013 els pressuposts generals de l'Estat deixen a la cua, segueixen deixant a la cua les Illes Balears en inversions. Sr. Bauzá, a la cua. Veient totes les comunitats autònomes en percentatge i per habitant ens continuen deixant a la cua. Altres comunitats autònomes que estaven perjudicades han fet la feina i han aconseguit quanties exactes, com per exemple la Comunitat Valenciana, cosa que vostès no han aconseguit, ni una sola.

Però és més greu. No només baixen els temes de les inversions, és que també hi ha baixades importants en altres aspectes: en les polítiques d'habitatge el que arribarà dels pressuposts de l'Estat baixa un 87%, en polítiques d'habitatge; en dependència baixa un 60% el que ens arribarà; i en polítiques d'ocupació baixa un 43%, en polítiques d'ocupació. Bé, llavors no ens estranya que també el pressupost de les Illes Balears baixi un 50% les polítiques d'ocupació i tinguem els resultats que tenim, que avui hem sabut que tenim més de 96.000 aturats a les Illes Balears, i el Sr. Aguiló diu que aquestes xifres són bones. Més de 96.000 aturats, hem perdut en un any 11.486 afiliacions, 11.486 afiliacions en un any.

Sr. Bauzá, creu realment que aquestes polítiques econòmiques, creu realment que aquests pressuposts de l'Estat són els que es mereixen les Illes Balears? Vostè no ha aconseguit res, vostè a anat a Madrid a fer capades i a acceptar el que li envien, aquestes miquetes, perquè això no és res que serveixi per a la recuperació econòmica de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Barceló, em sorprèn que vostè digui que aconseguir 333 milions d'euros sigui maquillatge, ...

(Remor de veus i petita cridòria)

... sigui maquillatge. Jo els explicaré a tots vostès què és el que significa i com es fa, perquè crec que ningú de vostès ho sap.

(Remor de veus)

Mirin, escoltin un segon i canviaran segurament, no d'opinió, però almenys no podran dir el que no saben i diuen. En aquests pressuposts generals de l'Estat hi ha el compromís explícit del Govern, compromís polític de reconèixer la partida dels 333 milions d'euros; vostès diran: no són als pressuposts, oi que sí? No hi són. Molt bé, jo els explicaré perquè no en saben o no en volen saber o no ho volen dir: és un conveni ja signat que no ha de tenir dotació pressupostària nova, que va a una partida que es diu *operaciones pendientes de pago con compromiso de convenios anteriores*. Per tant, no necessita una partida pressupostària nova.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

És el que vostès no volen entendre, és el que vostès, si volen, no ho diuen, és el que vostès, com sempre, enganen perquè no els interessa dir-ho. Per tant, si hi hagués un nou conveni hi hauria una nova partida pressupostària; no és necessària una nova partida perquè ja està recollida en pagaments de convenis pendents. Això per una banda.

(Remor de veus)

Una altra qüestió. Jo entenc, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Jo entenc que no els agradi, el més curiós de tot és que vostès exigeixen que s'acompleixin qüestions i compromisos que, independentment, d'un govern i d'una ciutadania, un govern socialista del Sr. Zapatero, voluntàriament i unilateralment, va incomplir incomplint aquest conveni. I vostès, voluntàriament i unilateralment varen amagar la sentència a uns calaixos.

Sr. Barceló, vostè no, però el seu govern, el seu partit formava part d'un govern. En qualsevol dels casos, nosaltres no enganarem ningú, nosaltres complirem els nostres compromisos i hem aconseguit els 333 milions d'euros i el compromís de l'especial interès nacional de l'Any juniperià.

Moltes gràcies, i aquesta és la feina que nosaltres feim.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

I.18) Pregunta RGE núm. 9620/12, de l'Hble. Diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a suport al pressupost del 2013.

EL SR. PRESIDENT:

Pregunta número 18, RGE núm. 9620/12, relativa a suport als pressuposts del 2013, que formula la diputada Sra. Francesca Lluch Armengol i Socías del Grup Parlamentari Socialista.

Té la paraula la Sra. Diputada.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Sr. President del Govern, esper que ara no falti a la veritat, com ha fet a la pregunta anterior. Sabem tots que vivim una situació econòmica i social complicada, en lloc d'elegir vostè la línia del diàleg i dels consensos ha elegit la línia del *mando y ordeno* i ha creat una crispació social com mai en aquesta comunitat autònoma; ha sortit al carrer el sector de la discapacitat, el sector sanitari, han sortit al carrer fins i tot els sectors empresarials, cosa que és sorprenent; aquest mes, 80.000 persones en els carrers de les Illes Balears, i dia 28 de novembre, cosa que recorda a fa trenta anys, tancament de 122 centres educatius a les Illes Balears contra els retalls insuportables que vostè practica.

Considera, Sr. President, que el tancament de 122 centres educatius a les Illes Balears significa que li donen suport al seu pressupost? Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. President del Govern.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Armengol, he de fer una prèvia, com a conseqüència que precisament ahir varen estar aquí reunides una sèrie de persones del món de la discapacitat i sí varen sortir i sí es varen mobilitzar i sí jo vaig sortir a rebre'ls perquè vostès no els varen deixar ni un duro ni un expedient per cobrar.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Aquesta és la veritat. I vostè ahir no era precisament aquí, només hi havia dues persones diputades en aquesta cambra, precisament, responsables del Benestar Social.

Sra. Armengol, miri, jo no faré jocs de números ni de xifres, vostè diu que han estat tants de centres escolars; la informació de què disposa la conselleria és que han estat només 33 centres escolars de 407; d'aquests 33 de 407 hi havia persones procedents de 108 centres educatius que varen decidir adherir-se a aquesta convocatòria, però és una quantitat molt petita comparant amb el nombre total de pares i mares, d'alumnes i de professors. En qualsevol cas, respecte absolut a aquestes persones, sempre que acompleixin un criteri de normalitat i mantinguin les infraestructures i també les activitats docents.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

Gràcies, Sr. President. O sigui, viure al marge de la realitat i negar-la, aquesta és la recepta que fa el Govern de les Illes Balears.

Li llegiré part d'una carta que em va fer enviar un pare que sí es va tancar a un institut, i deia: "*Estoy en este encierro como respuesta a los recortes ...*"

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. ARMENGOL I SOCÍAS:

... que se nos imponen de manera injusta y porque me niego a aceptar que nuestros hijos e hijas vayan a tener una educación peor que la que tuvimos". Aquesta és la realitat de tants de pares.

(Remor de veus)

I tenen por. I per què tenen por? Perquè des que vostè governa, Sr. Bauzá, ha baixat gairebé 100 milions d'euros el pressupost públic a l'educació a les nostres Illes Balears; perquè des que vostè governa ha empitjorat les condicions laborals dels professors i de les professores; perquè ha eliminat els programes de suport als infants amb necessitats educatives especials; perquè ha disminuït les beques escolars; perquè ha disminuït l'atenció a la diversitat; perquè ha augmentat les taxes universitàries; perquè ha augmentat les ràtios; perquè deixa a zero les beques de transport escolar; perquè està destrossant l'educació pública de la comunitat autònoma.

I què ha fet davant això, Sr. Bauzá?

(Remor de veus)

Negar la realitat i menysprear els professors i insultar-los; tramitar una avantprojecte de llei de convivència per tancar-los la boca, la llei mordassa, que recorda èpoques molt tristes que va viure Espanya. I el que ens faltava avui i el que avui és notícia, el Sr. Wert, el tertulià d'*Intereconomía*, perquè no li podem ministre d'Educació, a la lluita per la reconquesta espanyola. Miri, Sr. Bauzá, jo li deman, li exigesc, que vostè defensi l'educació pública i de qualitat a la nostra comunitat autònoma, les competències pròpies en educació i la llengua pròpia i oficial d'aquesta comunitat autònoma que, malgrat a vostè no li agradi, segons la Constitució Espanyola i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, és el català.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. President.

EL SR. PRESIDENT DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (José Ramón Bauzá i Díaz):

Sra. Armengol, vostè el que no ha dit és que des que nosaltres governam no s'engana ningú i no es gasta allò que no es pot pagar.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Jo sé que això, jo sé que això no és fàcil que vostès ho puguin dir. I la millor manera de mantenir els serveis socials, educatius, sanitaris, la millor manera és fent gestió i la millor manera és no gastar. I la millor manera, com per exemple avui tenim notícies d'ahir que a les acadèmies de formació els deuen 13 milions d'euros de l'any 2008, de l'any 2009 i de l'any 2010, aquesta és la millor manera ...

(Remor de veus i petita cridòria)

Els hem de pagar nosaltres, sí, Sra. Armengol, vostè em diu que els hem de pagar; per suposat que els pagarem, però havia de pagar en el 2008, en el 2009 i en el 2010, nosaltres pagarem el que no varen deixar vostès.

Jo, simplement, una cosa, perquè ja vostès fan números i els és igual 8 que 80 i el nombre de persones que estiguin afectades o no, jo acabaré amb una cita, de la mateixa manera que el Sr. Carbonero ha iniciat avui la intervenció en aquesta sessió plenària, ha dit el Sr. Carbonero, parafrasejant Juan de Mairena: *la verdad es la verdad, lo diga Agamenón o lo diga su porquero*. Jo hi faré una modificació: *la verdad es la verdad, lo diga Agamenón, lo diga Armengol o su porquero*.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

II. Interpel·lació RGE núm. 8352/12, del Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general sanitària.

EL SR. PRESIDENT:

A continuació, passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon al debat de la Interpel·lació RGE núm. 8352/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a política general sanitària.

En nom del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Vicenç Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President, bon dia a tothom, senyors i senyores diputades. Era dia 11 de setembre, fa un grapat de mesos, que vàrem debatre en aquesta cambra una moció derivada del Decret 16/2012, i començava aquell debat dient que havien passat coses, que la Sra. Castro ja no hi era, que hi havia el Sr. Mesquida. I avui, tres mesos després, ja no hi és el Sr. Mesquida, ara tenim un nou conseller, amb una diferència important, el Sr. Sansaloni du disset mesos, i ara té la seva tercera responsabilitat. És veritat que ha treballat molt per arribar on és, però n'hi ha que qüestionen les seves formes.

Disset mesos de balanç negatiu, de gestió sanitària del PP en termes de salut, retrocés important en drets de salut dels nostres ciutadans i retrocés per als nostres professionals, coses que han costat molts d'anys de sacrificis i molts d'anys d'esforç.

Sabem que vivim una crisi financera que econòmicament ens mata i sabem que vivim un moment històric, complex i difícil, però evidentment la inseguretat és un terme molt negatiu i preocupant. I l'atenció sanitària d'una població d'1 milió d'habitants necessita d'una organització, d'una conselleria, d'un servei de salut que sàpiga què té entre mans, on vol anar, amb quin cronograma, quins recursos i com mesurar el seu compliment.

Disset mesos, Sr. Sansaloni, amb vostè a la cabina de comandament. Hem viscut situacions esperpèntiques, caòtiques i un vertader desgavell a la direcció, la principal empresa pública d'aquesta comunitat, 14.000 empleats, 4 directors generals amb un any, 5 secretaris generals, per no dir també 3 consellers, i més de 50 alts càrrecs canviats. Tres decrets llei amb quatre mesos, tres decrets llei. Se'n recorda quan la conselleria va decidir envair el Servei de Salut? Qüestió que sempre ha estat separada a Espanya, la funció gestora per una banda, la funció política per una altra, i vostès varen decidir fer a l'inrevés, sempre s'havien separat les funcions de planificació i finançament d'aquelles de compra, assegurement i provisió.

Bé, no passa res, tornam enrera i vostè sempre ha estat a totes aquestes situacions d'ara anam endavant, ara anam enrera. I la veritat és que el Sr. Mesquida ha estat poc temps, però és l'únic que ha posat un poc de sentit comú, l'únic; podríem parlar d'aquests canvis orgànics, podríem parlar dels tancaments dels hospitals. I vostè sempre a primera fila i ha fet tot el contrari del que necessita el sistema sanitari, que és estabilitat, confiança, experiència.

Anem a parlar d'un parell de coses. El canvi de model sanitari que posa el PP en aquest país, Decret 16/2012, sense diàleg ni consens, sense comunitats autònomes, sense grups parlamentaris i sense temporalitat, han romput amb trenta anys, Llei de sanitat, Llei de cohesió, Llei de salut pública, tot un canvi ideològic, amb una afirmació falsa: acomplir un objectiu de déficit que imposa Brussel·les, per fer un canvi ideològic de model sanitari. Ja la salut no és un dret de la ciutadania és una condició d'assegurat o de beneficiari; copagaments nous; cartera de serveis modificada. Tot això per fer una sanitat pública sostenible? Si no s'ho creu ningú, si els primers que es mouen és el capital privat per gestionar la sanitat, no s'ho creu ningú.

Vostès introdueixen copagaments, volen anar passa a passa amb la gestió privada i disminuir cartera de serveis, perquè la situació de llistes d'espera és modificar cartera de serveis. Copagaments en transport sanitari no urgent, ortopròtesica, els tractaments dietètics, per no parlar d'exclusió de col·lectius, que no són només ciutadans estrangers o immigrants, també de grups de ciutadans espanyols. I copagaments en farmàcia, ara paguen els pensionistes, els actius paguen un 25% més, exclouen 400 medicaments i fan aportar per avançat als nostres padrins i padrines uns doblers que no els cau res de les mans. Per què no utilitza el programa de recepta electrònica perquè no hagin d'avançar doblers? Ara, si ets major, pagues més; si estàs malalt pagués més, i si tens una malaltia rara, paguen més.

Dissabte varen fer una altra passa, *Butlletí Oficial de l'Estat*, ara introdueixen el copagament a les persones que tinguin ordre de dispensació hospitalària, que rebin el seu medicament a través del Servei de Família, això és el que diu el BOE de dissabte, Sr. Sansaloni, un nou copagament a persones que estan malaltes.

Nosaltres tenim un Estatut d'Autonomia que en el seu article 25.1 diu que s'ha de garantir el dret a la prevenció i a la protecció de la salut mitjançant un sistema sanitari públic de caràcter universal; tres articles de la Constitució: dret d'igualtat dels ciutadans, dret a la protecció de la salut i no discriminar per raó de naixement o raça. Vostè, com a conseller de Salut, té prevista alguna intervenció compensatòria per minvar tots aquests efectes negatius que produeix aquest reial decret llei? Compensarà totes aquestes situacions?

Un segon tema, Atenció Primària de Mallorca; vostès l'han maltractada, l'han maltractada, primer l'eliminen, després la maltracten. Era per millorar la coordinació, ni hi ha direcció per a objectius, ni hi ha contracte de gestió, ni hi ha indicadors, ni hi ha avaluació, s'han eliminat tots els sistemes d'informacions, s'ha empijorant fins i tot el seu objectiu: la coordinació amb els hospitals. Mesos i mesos sense equips directius, ara mateix no hi ha gerent a Primària; diu que l'ha recuperada, però no hi ha gerent, hi ha qualcú que s'encarrega. Els discriminen contínuament, per exemple amb les trenta-set hores i mitja; rebaixen l'accessibilitat i vostè sap que el personal està absolutament desmotivats.

Estalviar doblers no és ser més eficient, vostè ho repeteix, però s'equivoca, una cosa és ser eficient i una altra és no gastar doblers, en salut són dues qüestions absolutament diferents.

Llistes d'espera, és una realitat molt difícil de conèixer, perquè vostès tenen vergonya, l'amaguen, no sé de què tenen por, no donen xifres. Moltes xifres hem conegut, la darrera que nosaltres sabem de vostès, 31 de desembre de l'any passat, aviat farà un any, 14.000 persones en llista d'espera quirúrgica, més de quasi 500 per damunt sis mesos, demora mitjana 74 dies. Sap com estava el mes de març del 2011? 12.000 persones, cap persona de 180 dies, 51 dies de demora per una intervenció quirúrgica. I això és una expressió de la seva política sanitària, les pitjors xifres de tota la història.

Avui en dia es parla que hi ha 20.000 persones en llista d'espera quirúrgica, més de 3.000 per damunt sis mesos, que la demora dobla la del març del 2011, o prop de 100.000 persones a consultes externes, triplicant les xifres del març del 2011. Què està fent vostè per a tot això? Perquè sabem que ha llevat, que ha derogat el Decret de garanties quirúrgiques i també sabem que fa una deducció de l'IRPF a qui contracte una assegurança privada, per descongestionar la pública i incentivar el sistema privat. Què farà vostès per donar aquestes solucions a aquestes persones? Que aguantin? Què tinguin més paciència? Perquè eficiència en salut és donar resultats en salut.

I fa quinze dies va rectificar, una mesura improvisada, com era tancar dos hospitals, sense estudiar-ho, sense suportar cap estudi ha fet sofrir innecessàriament molta gent. Però, com sempre, el Sr. Bauzá només encerta quan rectifica i dos hospitals públics no tancaran. Ningú no coneix cap document que ho justificàs; un document, el Pla d'equilibri, és l'únic que ho deia. Molts conceptes negatius ha dit el Partit Popular sobre aquests hospitals, els seus professionals i la seva feina i la gent ho sap, se'n recorda, i ara han rectificat políticament, han vist que el cost polític era massa alt. I li hem d'agrair, a qui? No a vostè, al Sr. Mesquida li hem d'agrair que no tanquin aquests hospitals; sabia que era un error i els va marcar un camí, un pla de viabilitat que amaga, que no es coneix, que no justifica, si abans no justificava el tancament, ara no sabem com no el justifiquen, però sí que sabem com es va posicionar el Partit Popular la setmana passada a la Comissió de Salut: ni estratègia d'economicitat, ni pla d'accions socio sanitàries, ni pla d'adequació de Son Dureta i fins i tot va votar en contra de no tancar els hospitals.

Vostè sembla que ara està enlluernat, ha vist que era possible no tancar-los, seguint el consell del Sr. Mesquida, però l'important és saber quina cartera de serveis tendran aquests hospitals per atendre l'economicitat; amb quins professionals comptarà i donarà cura allà on es necessita. Aquestes són les preguntes que vostè hauria de contestar, perquè només sabem que el seu objectiu és no gastar 12 milions d'euros en aquests hospitals.

Jo abans d'acabar -tenc molt poc temps- només vull fer-li dues peticions, una, que retiri la taxa d'emissió de la targeta sanitària, ha enganat la ciutadania, és més ara tenim un dictamen del Consell d'Estat de l'euro per recepta i diu que no és constitucional, que romp l'equitat, el mateix que passa amb la nostra taxa per l'emissió de la targeta sanitària; i, a més, recordi a més que els milions que recapti no són per a sanitat, són per pagar els bancs perquè van a la caixa única. I l'altra petició, recuperi la figura i la feina del defensor dels usuaris de la sanitat pública, vostè sap que no té justificació econòmica, és una figura garantista per als drets en salut dels nostres ciutadans.

Per tant, li demanaria que parlem de ciutadans i no d'assegurats, que parlem de drets i no de copagaments, que parlem de prestacions públiques i no de sanitat privada, que parlem de salut i no de doblers, que parlem de professionals sanitaris i de les seves condicions laborals i objectius, que parlem de persones i de les seves necessitats en salut.

Ara li toca a vostè, i sabem que és especialista a crear un problema per després rectificar. Fa disset mesos que governen i els ciutadans necessiten...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs, li preg que vagi acabant.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Un segon, ... solucions als seus problemes de salut, perquè són conscients que amb el Partit Popular aquests serveis han empitjorat. Són uns ciutadans que estan orgullosos del seu sistema sanitari, dels seus professionals, de la seva capacitat tècnica i de les seves instal·lacions, però cada vegada tenen més la certesa que per a vostès no són una prioritat les seves necessitats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Thomàs. Té la paraula el Sr. Conseller de Salut.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Moltes gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Thomàs, per la seva intervenció. En primer lloc el que vull fer és donar l'agraïment públic als professionals sanitaris des de metges, infermeria, auxiliars d'infermeria, a tots aquells que fan possible l'assistència sanitària pública tal com l'entem. Els vull donar les gràcies per ajudar a intentar fer sostenible el sistema, desgraciadament no puc dir el mateix de vostè. Vostè, en aquest concepte, no intenta ajudar, vostè intenta posar traves, intenta trobar l'emperò i no parlar en positiu, però també vull demanar disculpes als ciutadans -i hi entraré més detingudament més endavant- perquè em preocupen molt les llistes d'espera i, ja ho he dit en comissió parlamentària, en som responsable i feim feina per arreglar-ho, però vull que les primeres paraules siguin d'agraïment als professionals demostrant l'antítesi que demostren respecte de l'actitud del Partit Socialista en aquests moments, crec que és bastant palès.

I dic que és bastant palès perquè de la seva intervenció, és veritat que tenia deu minuts, s'ha dedicat tres minuts i mig a fer història, a coses que no solucionaran res i com deia el pare Serra sempre endavant, vostè, si va caminant i mira enrere el que farà serà travelar i caure; tres minuts a parlar del Reial Decret 16/2012 que és una un decret llei d'àmbit nacional d'obligat compliment i m'ha intentat responsabilitzar a mi quan no era conseller de determinades coses, però és veritat que estava a la conselleria, és veritat que era director general, és veritat que duia el que era abans Planificació i Finançament i el que era Farmàcia i som responsable de totes i cadascuna de les declaracions públiques que he fet. El que sí li vull dir sense més demora és que durant aquests disset mesos hi ha hagut avanços i en aquest darrer mes encara n'hi ha hagut molts més. Esperava que vostè també fes una anàlisi, a pesar de crítica, constructiva, i no la trob.

Aquests avanços s'han fet per intentar ordenar i aclarir allò prescindible d'allò imprescindible i per què?, perquè no s'havia fet abans, perquè aquesta feina que tal vegada ens hagués estat més fàcil si ja l'haguéssim tenguda embastada i no només en determinats documents com li vaig treure la setmana passada, d'estudis pagats en calaixos que després quan no li agradaven pagava l'estudi i no feia el que deien perquè no li agradava o perquè no era suficientment valent.

Segon tema, prioritzar l'eficiència davant la despesa incontrolada. Vostè no tenia control de despesa, crec que ni sabia el que passava dins la conselleria, és veritat que és una conselleria molt grossa, requereix molta dedicació, moltes hores i no fer demagògia a un parlament. Hem intentat ordenar recursos humans mantenint la qualitat assistencial pensant molt en les persones. Li ho dic, em preocupa molt el que aquestes persones esperen en les llistes d'espera, però aquestes llistes d'espera, les coneixerà i les coneixerà perquè, ja ho he dit públicament, i ho dic en seu parlamentària, les xifres no són bones, em preocupa que la gent per accedir a una prova, per accedir a una consulta, per accedir a una intervenció quirúrgica hagi de tenir les demores que té, però feim feina per intentar millorar-ho.

Hi ha un grup de feina per tal de treure, mitjançant els professionals, mitjançant el diàleg amb aquelles persones que sí que volen col·laborar, que sí que volen apostar perquè aquest sistema sanitari públic tal com l'entem vagi endavant i es mantengui en el temps amb les restriccions que ens obliga la situació econòmica en aquests moments, per tant, dialogam, feim feina amb ells perquè, en definitiva, els que menys perjudicats en surtin siguin tots i cadascun dels ciutadans d'aquestes illes en pro de poder accedir en el menor termini possible en aquestes proves complementàries i intervencions quirúrgiques que deia.

És veritat que hem hagut de prendre mesures difícils que... ja m'agradaria tenir els doblers que vostè es va gastar en activitat extraordinària, les peonades, però és que no les podem pagar i hem de ser realistes, hem de dir als professionals que les 37,5 hores suposen un 7% més de capacitat productiva per al sector i hem de mirar de reorganitzar-lo.

En aquests moments, estam obtenint més d'un 85% de rendiment de quiròfans a determinats hospitals, aquesta és la línia. Les hores que realment aquesta gent hi dedicar, s'hi implica i treu bastant feina, i això ja veurà que d'aquí a uns mesos ens donarà bones notícies.

Vull entrar en profunditat en el tema d'atenció primària. Atenció primària i ho he dit a una societat de les majoritàries, a una societat que vostè coneix bé, a una societat que vostè fins i tot pens que estima, i que jo he convidat un dissabte matí a les 8.15 del matí, l'endemà de reunir-me amb ells, posant-los en contacte amb la persona referent que en aquests moments en té cura, perquè intentin donar passes conjuntament i a més, el director general del Servei de Salut s'ha reunit amb més de cent coordinadors a una reunió en què els va dir que primària necessita un referent, ha de saber què és el que s'espera d'ells; el que no podem fer és un centre de despesa més, estam racionalitzant... però els recursos humans, però tot el que suposa distribuir plantilles, que la porta d'entrada del sistema sanitari públic sigui el més reconeguda possible, jo, aquí, aprofito avui, en aquesta intervenció sobre política sanitària per reconèixer públicament la feina d'atenció primària, per agrair-los tot el que fan, és cert que han sofert molt, tendran un referent i tendran les fites clares del que clínicament s'espera d'ells, pesi a qui pesi.

No esperava tampoc que fes un balanç diferent a aquest balanç negatiu que ha fet. Ja l'1 de febrer de 2012 va fer un balanç controvertit, parla de retrocés, és un discurs pessimista, parla molt de retallades..., no és conscient de la situació que vivim?, que requereix intentar donar passes endavant per reinventar-nos sense afectar les persones, sense afectar... això implica cercar el major nombre de palanques possible. Crec que encara no n'és conscient.

Com li deia, les llistes d'espera -i em reafirm-, les coneixerà, no em fa por, no me n'amag, és una situació que tenim i negar-la no treu cap enlloc.

És clar que vostè vol qüestionar l'assistència sanitària pública, fins i tot li puc dir que reclamacions no en tenim més de les que teníem quan governava vostè. Ho he demanat encara avui que és fresc. He demanat a veure quantes reclamacions per manca d'atenció, no està documentat, per tant, siguem un poquet coherents.

A mi em pot responsabilitzar, un té les espatlles grosses, del que vostè consideri, trobi o vulgui, però jo tenc la consciència tranquil·la. Tenc la consciència tranquil·la i com li deia en aquest mes hem arreglat el tema dels jubilats, hem arreglat el tema del complement dels metges que vostè va embrutar bastant...

(Remor de veus)

...no, no ho varem espenyar nosaltres, i hem creat un pla de viabilitat per a aquells hospitals que vostè no es va atrevir i, d'una manera covarda i poc elegant..., com jo li deia les llistes d'espera sí, no són bones, les presentarem i les direm públicament. Això és el que ha de fer... i ho farem, i ho farem...

(S'escolta una veu de fons inintel·ligible)

...i ho farem, no està tot fet en un dia, vostès..., diguin-me quin mes, diguin-me quin mes...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Preg silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

M'agradaria saber quin mes qualsevol conseller socialista va fet tantes coses com en aquest darrer mes.

(Alguns aplaudiments)

Tot això, ho hem d'intentar coordinar des de la màxima implicació professional i des del màxim diàleg. Com deia, primària tendrà el referent, les gerències dels hospitals actuaran d'una manera... i també vull reconèixer una cosa, la iniquitat que dona que atenció primària fos el primer a aplicar les 37,5 hores, dona que determinats serveis fins fa poc encara no aplicaven correctament aquestes... i ho reconec aquí, però hem posat totes les eines perquè això deixi de passar i que tothom pugui en aquests moments veure's... i que no hi hagi greuges comparatius entre els diferents professionals i deman disculpes a aquella gent, però si hi ha manera d'intentar reconduir aquesta situació no tenguí cap dubte que ho farem.

I li diré més, el tema dels dos hospitals, com li deia, sí que hem tengut un pla de viabilitat i ens hem assegut amb els agents socials, i els agents socials demà ens presentaran una proposta alternativa que valorarem. Això és diàleg amb els agents socials, això és diàleg amb els professionals i ja veurà que, com deim a la pagesia, d'aquí dos anys passarem comptes i esper que fins i tot vostè me n'hagi de donar l'enhorabona.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Sansaloni. Torn de rèplica, té la paraula el Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

Gràcies, Sr. President. Sr. Sansaloni, els professionals el que fan és la seva feina, si els deixen i durant molts de mesos no els han deixat i vostè n'és ben conscient. No som jo que he protestat, jo faig la meua feina de parlamentari, són els professionals, si vostè no se n'ha assabentat tenim un problema, perquè duen disset mesos.

No l'estam examinant a vostè, estam examinant la gestió sanitària del Partit Popular, que dona la coincidència que vostè du disset mesos, idè és que és una realitat, però vostè quan puja aquí ve a contestar les preguntes que li fan, les seves valoracions personals, idè miri, les tendré en compte o no, jo no parlo de vostè, jo parlo de la gestió sanitària del Partit Popular, no és tan important vostè, és el tercer en disset mesos, el tercer, ...

(Petit aldarull)

... el tercer, contesti!

Vostè diu "no és important aquest decret, perquè és un decret estatal", *jolín*, idè afecta les persones! Ha canviat el model sanitari del Partit Popular, ja no és dret de la ciutadania, ja hi ha copagaments o no se n'ha adonat? No se n'ha adonat? Escolti!, és que és molt greu tot això!, això no va amb vostè, perquè vostè té l'obligació de defensar l'Estatut d'Autonomia i se'n van a Madrid i deixen les competències a un costat, que facin el que vulguin, 25.1 de l'Estatut d'Autonomia, aquesta és la norma bàsica nostra i vostè ni la mira ni la coneix, i això és obligació seva.

És clar que afecta els professionals, que no els afecta la pèrdua de drets econòmics per una incapacitat temporal?, o l'augment de jornada?, o el treball en dissabte?, bé ara sembla que no faran feina els dissabtes, ja ho han pactat, i la pèrdua de dies de descans?, o l'acomiadament de personal?, o la disminució de la carrera professional?, o la paga de Nadal?, o la retirada dels complements?, que va ser una decisió seva també, una decisió seva, està al pla d'equilibri, Sr. Aguiló, miri's el pla d'equilibri, retirada del complement de pensió dels jubilats, el Sr. Sansaloni, vicepresident de gestió econòmica d'ib-salut i director general de gestió econòmica a la conselleria, com allò del complement dels metges, com allò de tancar els hospitals o tantes altres coses. És que és així. Vostè no sap res de la desaparició de la gerència de Primària, no hi era, eh? No, no hi era. És que vostè hi du molt de temps.

Com afecta els ciutadans? És clar que els afecta tot el que estan fent, des de la taxa per a la targeta, des de l'imposició dels cèntim sanitari, des de la pèrdua de drets, és que no tenen dret ja!, vostès han llevat el compromís i la garantia de les llistes d'espera. Ara els diu que li preocupa!, idò, fill meu, durant disset mesos què han fet?, si el seu objectiu és no gastar doblers i això no és eficient. Eficiència és definir com a canvis positius en salut la inversió econòmica que un fa. No és gastar menys, és gastar bé els doblers, però vostès han deixat de fer la seva feina, és que no la fan, no l'han feta i per això deroguen el decret de garanties i per això no tenen el compromís ni de la garantia dels ciutadans, és clar!, i vostès tanquen els centres de salut a les 5.30h i s'ha perdut qualitat assistencial... un any per a una colonoscòpia, sap el que modifica això el pronòstic de vida d'una persona?

Ara diu que li preocupa, bé, a veure si hi posa..., jo li he demanat què pensa fer, no si li preocupa, jo ho don per suposat, que a vostè li preocupa, però jo li he demanat què pensa fer, perquè allò de les 37,5 hores, escolti, ja ha pactat que els dissabtes no fan feina, ja ho ha pactat vostè!, i després ja ens han contestat que no pensem llevar la lliurança de guardies, per exemple.

Miri, dia 30 d'abril es va donar a conèixer el pla d'equilibri econòmic, deia "Eliminació de la libranza de guardias", això era un divendres. El dilluns següent: "Sindicato médico, SIMEBAL frena la eliminación de la libranza de guardias", això, Sr. Aguiló, són 3 milions d'euros -3 milions d'euros. I vostè parla d'un pla de viabilitat, home!, el pla de viabilitat..., la Sra. Santiago és aquí present, encara esperam el document de tancament des de fa cinc mesos que vostè -vostè- ens va prometre perquè era l'ànima d'aquesta idea i no el tenim. Li hem demanat el Pla de viabilitat de GESMA, ens l'ha donat?, per una banda diu que dona la mà i per una altra no la dona.

Escolti! D'un document de quasi noranta pàgines, saben vostès en què es resumeix el pla de viabilitat?, en mitja pàgina!, en mitja pàgina de xifres econòmiques. Sr. Aguiló, se n'ha adonat que va dir que no gastarien el que no teníem, idò GESMA gastarà un 15%, un 15,5% més enguany del que tenia pressupostat. Només gastaran el que tenien?, pressupost: 40 milions, en gastaran 46,5.

El que li deman és: pla de viabilitat, què faran?, amb qui?, amb quina qualitat? Això no ho diu el pla de viabilitat. Això és el que nosaltres li demanam que contesti. Si no vol contestar, idò pot fer el seu discurs, jo faig la meua feina, vostè haurà de fer la seva, però aquí del que parlam és d'assistència sanitària i, l'assistència sanitària, li ho he dit: atenció primària, però si no tenen ni gerent i vostè ve aquí i diu que els valora, que els valora, i els posa en valor perquè s'hi reuneix un dia a les 8 del matí perquè tenen un congrés aquell matí i no es poden reunir, però si els han maltractat, si han destruït tota la gestió...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Thomàs.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...de Primària. La gestió de Primària era de les millors d'Espanya i ve d'antic això, de molt antic. Ni contractes de gestió ni indicadors de prescripció. Res. Ho han eliminat tot i ara diu que són bons al·lots. És clar que ho són bons al·lots; una reunió de coordinadors, sap vostè quants d'anys fa que es fan reunions de coordinadors? Anys i anys, vostè devia anar escola encara. I sap la conclusió de la darrera reunió de coordinadors? No ens han dit res, no ens han dit res, no, no ens han dit res nou, no sabem ni el pressupost, que també es carreguen primària amb el pressupost de l'any que ve, eh?, però les coses es demostren, digui en concret què farà vostè, perquè puja aquí i ni contesta.

El Decret Llei 16/2012 diu que no va amb vostè, idò va amb els ciutadans. Miri, molt important, les llistes d'espera...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Thomàs, hauria d'acabar.

EL SR. THOMÀS I MULET:

...37 hores i mitja, ja li ho han dit els professionals, ja li han dit què pensen fer. Pla de viabilitat, no contesta les paraules clau. La gerència de primària, què faran a primària, tampoc. Digui..., vostè ha tengut disset mesos, té experiència, sap els problemes que ha creat, sap els focs que ha provocat i que ha hagut d'apagar. Idò, vengui aquí i doni resposta a allò que se li demani. Moltes gràcies.

(Petit aldarull i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Thomàs. En torn de rèplica i en nom del Govern té la paraula el conseller Sr. Sansaloni.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Thomàs, he de reconèixer que com ja li han dit públicament aquí, i en això no som gens creatiu, vostè és un bon agitador. Se li ha de reconèixer aquest mèrit perquè en positiu parla poc i intenta treure rèdit polític de temes sanitaris, la qual cosa molt possiblement no doni bons resultats si l'escoltam.

Jo no em pensava que haguessin de passar dos anys perquè m'acabés donant la raó. Vostè ha dit que l'important no és deixar de gastar doblers, jo li he dit que hem de prioritzar, jo li he dit que hem de gastar doblers en allò que és necessari. Vostè ha dit textualment: "s'han de gastar bé els doblers", textualment. Jo li diré, gerència de GESMA, allà on afecta el tema dels hospitals. Sap vostè què es va gastar exclusivament a GESMA, exclusivament a GESMA, en assessories externes, bufets, controls, ...? 94.486 euros el 2007. El 2008 es va gastar 211.245 euros. El 2009, la mateixa gerència, on vostè tenia més de vint directius i nosaltres vuit, 343.743 euros. La pregunta és, el 2012 què hem gastat nosaltres?, 1.600 i busques d'euros...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Això és gastar en allò que realment importa. I diré més, li diré més, crec que no sabia què passava dins la conselleria, perquè no hauria dit això aquí de "gastar bé els doblers". Vostès, 23 directius, nosaltres 8. I les assessories quasi totes catalanes, que no hi ha bons advocats aquí?, que no n'hi ha de bones, de consultores?

(Alguns aplaudiments)

Ja dic, no esperava que haguessin de passar dos anys perquè em donés la raó.

Gastar bé els doblers, li he mostrat la gràfica ja en comissió parlamentària. El que és clar és que amb el Pla d'equilibri complirem i dels 2,2 milions d'euros per a GESMA en el Pla d'equilibri, n'hem deixat de gastar enguany 6,6, en mesures ... clar, clar, quan comences a gratar trobes que vostès gastaven *a troche y moche* sense cap tipus de responsabilitat i ja ho veurem i el darrer tancarà la porta. Això no és serietat.

Com deia, la reunió d'atenció primària. És ver que s'han fet moltes reunions de coordinadors. Jo no sé si aquesta és una conclusió d'un llibre d'actes que jo desconec, al qual vostè ha tengut accés, però les conclusions no ens han dit res nou, sí, que atenció primària tindrà un gerent, primera conclusió, que és el que vostè em reclamava perquè en aquests moments no el té. I, a més, el tindrà quan toqui i serà més o menys l'1 de gener...

(Remor de veus)

No tregui conclusions equivocades. No, no.

Com li deia, vostès, el Sr. Carbonero ha tret aquí Juan de Mairena, professor de retòrica poètica i filosofia que ens il·lustrava molt clarament...

(Remor de veus)

Sí, sí...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE SALUT, FAMÍLIA I BENESTAR SOCIAL (Martí Sansaloni i Oliver):

Dient la frase de: "*la verdad es la verdad, la diga Agamenón o su porquero*". Era una persona que solia utilitzar figures baixes i populars, com Perogrullo, Fedeón i aquestes coses. Jo li diré una expressió ben mallorquina, Sr. Thomàs: tant de senyors com de porcs n'han de venir de raça.

(Rialles i alguns aplaudiments)

Aquí alguns fan feina en pro de la sanitat pública, per defensar-la, per minimitzar les llistes d'espera, i d'altres l'únic que fan és agitar i no actuar en pla positiu. Si feim memòria d'aquesta persona que riu a la seva dreta, la Sra. Armengol, que oferia la mà estesa, que deia en positiu un pacte per la salut. Amb vostè així, amb aquesta actitud, és impossible.

Moltes gràcies.

(Aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Seguidament passam al tercer punt de l'ordre del dia que correspon al debat de les mocions.

III.1) Moció RGE núm. 9237/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a prospeccions petrolíferes, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 7577/12.

I en primer lloc debatrem la Moció RGE núm. 9237/12, presentada pel Grup Parlamentari Socialista, relativa a prospeccions petrolíferes, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 7577/12. Per defensar-la té la paraula el diputat Sr. Joan Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Fa ara quasi un mes vàrem tenir aquí un debat d'una interpel·lació al conseller de Medi Ambient, que desafortunadament avui no és present a l'hora del debat d'aquesta moció, resultant d'aquella interpel·lació, sobre les gestions que des del Govern es fan, s'han fet, per intentar com a mínim impedir aquestes prospeccions.

I la moció d'avui és més que important, i ho és per diversos i diferents motius. Ho és perquè a la interpel·lació el Sr. Conseller va fer algunes afirmacions que al final i vist els fets, resultarien fins i tot preocupants. Efectivament, tots coincidim en la necessitat d'oposar-nos a aquests treballs. Coincidim en els resultats negatius que l'execució d'aquestes feines tendran per a les nostres illes. En això el Grup Popular i tots els grups de l'oposició, tots, hi coincidim.

Però torn a la necessitat de reafirmar aquesta posició i sobretot de reafirmar la voluntat de determinades actuacions que, segons veim, es faran cada dia més necessàries. Va dir el Sr. Conseller que hi havia voluntat d'aconseguir o la intenció d'intentar aconseguir anul·lar aquesta autorització, i també va dir que era molt complicada. I, a més a més, va fer referència que afortunadament i potser com a resultat d'aquestes negociacions amb el Govern de Madrid, fins a dia d'avui encara no havien començat aquestes prospeccions, cosa que realment és certa. Però és preocupant també -i després entraré en aquest que encara no han començat- una altra qüestió que va exposar el Sr. Conseller. I és que va dir que si no era possible aturar, com a mínim, s'hauria d'intentar acotar tots els riscos que hi pogués haver en relació amb aquestes actuacions. I va dir que l'únic que es pot fer és insistir que efectivament hem de continuar negociant.

Mirin, senyores i senyors diputats, efectivament no s'ha començat, però aquí tenim en aquest parlament com a diputat, el president del Consell d'Eivissa, que recentment ha tingut l'oportunitat de rebre els representants de la companyia Caern Energy en el Consell d'Eivissa. El que li han dir és que, si bé havien anunciat ja l'inici d'aquests treballs per a aquest darrer trimestre de 2012, no es reuniren amb el president del consell per notificar-li la renúncia de l'inici d'aquests treballs, sinó que va ser per anunciar-li que es posposava durant l'exercici 2013 aquest inici i que a més confirmaven la intenció de fer la primera perforació durant l'any 2015. Això no són efectivament comentaris tranquil·litzadors,estic molt segur que al president del Consell d'Eivissa no li va fer cap gràcia ni una aquesta confirmació. Però crec que vist els resultats, s'ha d'actuar d'una altra manera. No podem continuar esperant només negociar.

El Sr. Conseller de Medi Ambient ara fa un mes escàs en la seva intervenció, va anunciar, crec que era dia 6 de novembre, la interpel·lació que l'endemà dia 7, tenia una reunió amb el ministre de Medi Ambient. Jo vaig tenir l'oportunitat de sentir les declaracions posteriors a la reunió amb el ministre de Medi Ambient i no hi va haver una sola paraula referida a les prospeccions petrolíferes. Per tant, hem de suposar que no es va aconseguir cap resultat positiu en la paralització d'aquestes prospeccions.

Per tant, entenem que es fa necessari anar més enllà d'aquestes simples negociacions, a pesar que el Sr. Conseller va dir en el seu moment, que la via judicial efectivament estava damunt la taula, però que es podia esperar i fer-se més endavant. Jo sincerament els diré que vista la declaració d'intencions feta fa molt poques setmanes per part de l'empresa que té l'autorització i vists els riscos evidents que podem córrer amb aquest fet, crec que no podem, com deia el Sr. Conseller, esperar a veure si com a mínim es poden acotar els riscos d'aquestes actuacions, perquè són molt elevats. I no són riscos ni són hipòtesis, són confirmacions. Hi ha exemples molt clars. Hi ha plataformes d'extracció davant les costes de Tarragona que provoquen greus problemes. Jo puc enumerar-ne alguns de no fa molts d'anys, 2009, 2010, 2011 abocaments a unes 28 milles del port de Tarragona, més de 118.000 litres de cru a la mar; l'any 2009 un nou abocament, una taca de més de 42 quilòmetres quadrats; nou abocament l'any 2010 i novament l'any 2011, ... Això no és acotar riscos.

Per tant, s'ha d'anar més enllà, i anar més enllà significa i vol dir posar-se les piles i exigir del Govern de l'Estat... de tots els governs, ja ho vaig dir a la interpel·lació. Efectivament, l'autorització parteix d'un govern socialista, però a dia d'avui ja tenim responsabilitats compartides, senyors diputats senyores diputades, i perquè tenim responsabilitats compartides?, perquè qui governa avui és el Partit Popular, qui té a les seves mans la possibilitat de fer alguna cosa és el Partit Popular i qui ha anunciat, el màxim responsable, concretament el ministre d'Indústria i Turisme, ha anunciat que no serà possible aturar aquestes prospeccions i, a més a més, ha anunciat els beneficis que les mateixes poden reportar. Ho dic perquè el portaveu l'any 2011, el Sr. Jerez, va fer referència a unes paraules d'un responsable del Partit Socialista, Sr. Lerma, que lloava les bondats que es trobés petroli, que tots viuríem millor. El mateix està fent el ministre, sí, sí, el mateix fa el ministre actual en aquests moments. Per tant, ara ja tenim responsabilitats compartides, perquè aquest govern també té l'obligació d'exigir l'aplicació i d'aplicar de la normativa en tot moment, i la normativa, senyores i senyors diputats, no es va aplicar.

Hi ha una llei, en concret la 34/1998, de 7 d'octubre, del sector d'hidrocarburs, que deixava molt clar quina extensió poden tenir les concessions en aquests casos. I miri per on aquesta companyia, Cairn Energy, va més enllà d'allò que és permès, que són 100.000 hectàrees, en té més de 400.000, obtingudes a més a finals de 2011 per traspàs i cessió d'una altra companyia. Això és un fet irregular, igual que és un fet irregular la inexistència d'un estudi d'avaluació d'impacte ambiental, que no es va fer en el seu moment, hi estam d'acord, però que s'ha d'exigir, i s'ha d'exigir el compliment de la normativa per les vies que siguin necessàries. Si la negociació política no té cap resultat ara, igual que no el va tenir quan governava el Partit Socialista a Madrid, s'haurà d'anar per la via judicial i segurament no podem esperar gaire més, perquè no serà el moment d'emprendre aquestes actuacions quan la companyia hagi iniciat les feines per a aquestes prospeccions, s'haurà de fer amb antelació. Els processos judicials són llargs, són a molt llarg termini i no es pot esperar, s'ha de fer com més aviat millor.

Per això en la nostra proposta el que feim és continuar posant en evidència els resultats negatius que per a les nostres illes tendrien aquestes prospeccions; la necessitat de reconèixer que l'actuació des del Govern de Madrid no s'ajusta a la normativa, no s'hi ajustava abans i tampoc s'hi ajusta ara i, per tant, la responsabilitat -repetesc- ja és compartida; i la necessitat d'emprendre qualsevol tipus d'acció, fins i tot si són necessàries, accions judicials. Com ja s'ha fet, s'ha fet a una altra comunitat autònoma, les Illes Canàries, que ha dit per activa i per passiva que estan disposats a anar allà on faci falta. Ells porten més temps, els temps se'ls tira al damunt. No deixem que a nosaltres ens passi el mateix. Emprenguem nosaltres aquest camí com abans millor, perquè com abans comencem segurament abans tendrem resultats. I no tenim la certesa que siguin positius, però com a mínim intentem evitar qualsevol risc que això passi. Ens hi jugam molt, ens hi jugam molt.

Crec que fora de les nostres illes no es té consciència del valor que representa el nostre territori per a l'economia de les nostres illes, i això ho hem de preservar, ho hem de posar per endavant i hem d'insistir, si és necessari -ho repetesc- per la via judicial i reclamar que la voluntat dels residents d'aquestes illes ha d'estar per damunt de les possibles expectatives de negoci a nivell estatal que es puguin tenir per part de l'administració central en connivència amb empreses del sector, que evidentment volen treure el seu rèdit.

Que probablement l'anul·lació d'aquesta autorització tindrà repercussió econòmica? Segur, en som conscients, però crec que tots hem de valorar què val més, assumir quan faci falta aquesta responsabilitat econòmica o no fer res perquè tindrà un cost i deixar que s'acabin fent aquestes prospeccions i si es troba algun resultat i si el resultat d'aquest estudi és positiu, acabem tenint plataformes d'extracció a 40 quilòmetres del litoral de les nostres illes.

Crec que no és aquest el camí, tenim la solució. No es tracta de criticar, jo no ho vull fer aquí. Jo ja he exposat uns fets, no vull que ningú entengui que estic dient que des de cap partit d'aquestes illes s'està a favor d'aquestes prospeccions, però sí vull reclamar que des de l'administració, des de la màxima institució de les nostres illes, es posi per davant tot allò que sigui necessari i imprescindible per intentar lluitar realment en contra d'una previsió tan negativa per a les nostres illes.

Esper que això sigui així, esper que tots hi votem a favor i no només això, sinó que esper que el Govern faci efectives les propostes que conté la moció que avui presentam.

Moltes gràcies.

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Boned. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula el Sr. Nel Martí.

EL SR. MARTÍ I LLUFRIU:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Una altra vegada es demana al Parlament de les Illes que confirmi la seva oposició a les prospeccions petrolíferes entre el litoral llevantí i les Illes Balears. I una altra vegada, previsiblement, tornarem dir que no i ho farem com ho vàrem fer dia 8 de març de 2011, a proposta del Partit Popular, per assentiment. Açò era a la passada legislatura, quan a Madrid governava José Luís Rodríguez Zapatero i aquí no governava el Partit Popular. I com vàrem fer una altra vegada, també a instàncies del Partit Popular, per unanimitat dia 14 de novembre de 2011. Açò era aquesta legislatura, quan a Madrid governava Mariano Rajoy i aquí el Partit Popular.

On és ara la crítica als governs del pacte, dos governs monocolors, del mateix color, del color del Partit Popular, un a Madrid i l'altre aquí, que no s'entenen, que no s'escolten o almenys un no escolta i l'altre possiblement no es faci escoltar. No només això, defensen exactament el contrari.

Avui tornarem a dir que l'autorització per realitzar prospeccions a diferents zones de la mediterrània, fetes efectives amb quatre reials decrets publicats dia 23 de desembre de 2010, va ser un error. Tornarem a rebutjar la concessió a la companyia Cairn Energy per fer prospeccions a les àrees localitzades entre València i les Illes, perquè ho va ser un error des del nostre punt de vista i per molts motius. En primer lloc, perquè precisament menysprea la voluntat d'aquest parlament i també del Govern de les Illes, ambdues institucions han manifestat reiterades vegades que els estudis sísmics i geològics i la posterior extracció de petroli perjudiquen els interessos de la nostra comunitat, interessos mediambientals, posant en risc zones d'alt interès ecològic i alhora posant en risc també la nostra indústria pesquera i la nostra indústria turística.

I el risc hi és, crec que és evident, un risc que és mediambiental, que està directament vinculat al risc de posar en perill la nostra indústria turística perquè a ningú no li interessa passar les seves vacances a zones brutes, contaminades i degradades per l'efecte d'aquest combustible fòssil. La imatge de l'efecte que pot tenir un accident amb fuga de petroli és massa recent i tenim massa exemples a què recórrer. Però encara cal dir una cosa més, tot i que no es produís cap incident ni cap vessament de cru a la mar que posés en perill el nostre entorn natural, l'efecte de la mateixa prospecció i d'imatge és inevitable. Aquesta és la pitjor promoció turística, entre d'altres imatges que ara més val no recordar, que es pot fer del nostre arxipèlag.

La immensa majoria d'institucions balears, Parlament; Govern de les Illes; Consell Insular d'Eivissa; molts ajuntaments de l'illa d'Eivissa; organitzacions ecologistes com el GEN, Oceana; el sector turístic, han expressat la reprovació a la decisió del Govern central i han reclamant la derogació dels decrets lleis.

És cert que les competències per utilitzar les prospeccions són del Govern central, però és difícil d'entendre, i jo crec que inacceptable, que es faci d'esquena a les institucions de les Illes Balears. Nosaltres tenim les competències en turisme, en medi ambient, en pesca i és, per tant, del tot lògic que abans de prendre una decisió, abans d'atorgar la llicència i ara abans de continuar amb l'execució s'hagués consultat la nostra comunitat autònoma. Són, per tant, raons de voluntat del poble lligades a raons de tipus mediambientals i econòmiques.

Però la moció parla també d'una altra cosa i amb encert, del model energètic. També hi ha raons ecològiques i l'ecologia va més enllà del medi ambient, a la casa comuna terra avui hi té una importància cabdal el model energètic amb relació a l'eficiència, amb relació al tipus de fonts energètiques i amb relació també a l'impacte ambiental que generen cada una d'aquestes. La nostra atmosfera no està per alegries i les prospeccions petrolíferes, de les quals parlem a aquesta proposició no de llei, van precisament en la línia contrària al model energètic que des del nostre grup creim que necessita el

país, basat en l'ecologia, basat en l'economia turística i basat també en la sobirania que donen les energies renovables.

No podem defugir de la lògica de la globalitat, de pensar globalment, encara que actuem localment. El model energètic basat en els combustibles fòssils és la causa de nivells insostenibles de CO₂, del canvi climàtic, de canvis en la meteorologia, en l'edificació de mars i oceans, de la pujada del nivell de la mar i al final de la degradació i pèrdua d'un element fonamental en el nostre fet de ser illes: les platges.

Des del PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca no podem deixar de posar de manifest en aquest sentit una realitat, la nostra comunitat autònoma és una de les que té menys capacitat de generació d'energia renovable, tot el contrari, en els darrers anys la seva aportació en emissions de CO₂ ha crescut fins arribar a emetre cinc vegades més que el recomanat pel Conveni de Kyoto. Tampoc no complim amb les recomanacions de la Unió Europea que el 20% de l'energia final produïda sigui d'origen renovable. Hem d'apostar, per tant, per un model energètic que va substituint la dependència del petroli, va donant protagonisme a les energies renovables.

I tercera raó, tercer motiu, passem al tema de batalla, però sense perdre de vista l'horitzó, i ho dic ja d'entrada, qui no ha respost, qui s'ha fet el sord, qui ha menyspreat la voluntat de les Illes i del Parlament és el Govern d'Espanya, tant quan aquest govern estava dirigit pel Partit Socialista Obrer Espanyol com quan ho ha estat pel Partit Popular.

Miri, Sr. Diputat, en la passada legislatura el senador elegit per aquesta cambra, pel Parlament, el Sr. Pere Sampol, traslladava aquesta qüestió a la Cambra Alta amb una esmena que pretenia justament la derogació d'aquests decrets, i va ser rebutjada. Una esmena presentada arran de la tramitació de la Llei d'economia social que en el debat a comissió, del qual crec que ningú no hauria de deixar de llegir el seu *Diari de Sessions*, va obtenir els vots contraris del Partit Socialista i del Partit Popular, tot i que el Partit Popular posteriorment en plenari va canviar el seu vot.

La resposta del diputat socialista, del Sr. Sahuquillo, per explicar aquest vot era clarivident, deia, "*este sapo no hay por donde cogerlo porque intentan derogar cuatro reales decretos, para dar permisos de investigación, de los cuales precisamente el Partido Popular aprobó doce en sus años de gobierno*", i és cert. Durant el Govern de José María Aznar es varen atorgar autoritzacions per dur a terme prospeccions a la costa de la Mediterrània que ens afectaven també.

I també és cert que si un té accés a l'expedient pot veure com els tràmits que varen acabar en els decrets, en l'aprovació, en la publicació dels decrets el 2010, es varen començar a elaborar amb informes favorables durant els anys també de Govern del Partit Popular. Tot varen ser errors, errors del Partit Popular, errors del Partit Socialista en el Govern central, errors que sonen a contradicció quan en parlam avui aquí, en aquesta cambra, perquè cal dir-ho també clarament, la posició del Partit Socialista avui i del Partit Popular és clara i és contrària a les prospeccions. Ara bé, la pregunta clau és, què ha fet el Govern, què ha fet el nostre govern, des de l'acord parlamentari de març o de novembre de 2011. I jo contestaria exactament el que va dir el Sr. Jerez, diputat d'aquesta cambra, per justificar la

proposició que presentava el novembre de 2011, textualment, "per part del Govern espanyol s'ha prescindit de l'audiència del Govern de les Illes Balears en l'adopció d'un acord transcendental per als interessos de la nostra comunitat, igualment s'han desoït els advertiments dels grups ecologistes i d'experts així com la taula de turisme sobre les conseqüències econòmiques i mediambientals que podria provocar un possible accident per als interessos de la nostra comunitat".

Açò que va passar amb el Govern del Partit Popular i després del Partit Socialista ara es torna a repetir, i deman, i el Govern d'aquí, què ha fet? Per què no ha fet res?, perquè la postura del Govern de l'Estat possiblement ha estat massa clara. El ministre Soria, el ministre d'Energia i ministre de Turisme, deia que no donaria autoritzacions quan es tractessin de prospeccions a 3 quilòmetres de la costa d'Espanya, però, i més enllà dels 3 quilòmetres? El març de 2012 el Govern signava l'autorització perquè Repsol dugués a terme prospeccions petrolíferes a 61 quilòmetres de Lanzarote i Fuerteventura, les reaccions dels governs, del Parlament, d'institucions locals, d'organitzacions civils va ser clara, molt semblant a la que va tenir també la nostra comunitat, a 61 quilòmetres sí, i a 42, que són els que disten entre el quadrant d'actuació més proper i la costa de les Illes? Està enfora o dins el marge del ministre Soria?, crec que és evident que dins els marges que permetria el ministre Soria, entre d'altres coses perquè el gener d'enguany es publicava l'autorització del Govern espanyol de transmetre totalment, de forma total, els permisos d'investigació en un dels quadrants de la Mediterrània a Cairn Energy o una altra entitat sense posar cap objecció ni cap introducció que modifiqués o pogués alterar el contingut.

És evident, per tant, que el Govern de l'Estat no ha fet cas a aquest parlament, ni a aquest govern ni a la societat balear, però el més greu, i el que ens cal demanar, és què ha fet aquest govern, si aquest govern s'ha fet sentir i en aquest sentit crec que hem de coincidir que poca cosa ha fet i que poc s'ha fet sentir.

Per tant, la resolució d'avui no pot evitar d'eludir el retret, el Govern té el deure d'executar els acords d'aquesta institució, i no ho ha fet, i avui es tracta de dir-li de nou que aquesta és una preocupació de primer ordre i que el Govern s'ha de fer valer per evitar el que està escrit i anul·lar la concessió i, si no, tot el que calgui reclamar a la part implicada analitzant els estudis d'impacte ambiental, encara pendents de fer; aportant els nostres informes; reclamant informes ambientals a Brussel·les si cal en tot allò que pugui entrar en les àrees incloses de la Xarxa Natura 2000, etc. En definitiva, evitar l'evitable, continuar pel camí dels errors perquè per ara són massa errors que posen en perill la nostra economia i el nostre medi ambient, aquell valor preuat que tantes vegades aquí exaltam, però que a vegades ens costa defensar també allà a Madrid on ens escoltaran o no, però que aquí, aquest govern, s'ha de fer valer una i una altra i una altra vegada.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Martí. Pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats. Efectivament, l'any passat el mes de març i el mes de novembre aquesta cambra, el Parlament de les Illes Balears, va aprovar en una sessió plenària de caràcter ordinari amb un assentiment absolutament inapel·lable dos texts, dos texts presentats pel grup parlamentari que representen que demanaven precisament al Govern de l'Estat espanyol recuperar, recuperar un estat de coses, i avui, precisament avui, després que aquelles proposicions no de llei s'aprovessin ens veim, ens tornam a veure amb la irremeiable obligació de tornar a continuar aquell debat, qüestió necessària i qüestió també imprescindible per renovar una vegada més i per reforçar una vegada més aquell mateix mandat parlamentari que certament no ha estat atès pel Govern de l'Estat espanyol.

I malgrat el temps que ha passat i de les circumstàncies electorals viscudes que han permès alterar "governances", tant aquí com allà, tant a la comunitat autònoma de les Illes Balears com a Madrid, al Grup Parlamentari Popular ens trobaran avui en el mateix lloc, sense abandonar la coherència, sense separar-nos dels principis que varen inspirar l'impuls d'aquelles iniciatives i procurant, procurant per damunt de tot, mantenir el mateix alt nivell de consens aconseguit en èpoques passades, però, això sí, ens trobaran en la resistència més absoluta si del que avui es tracta és d'emprar aquesta qüestió per dibuixar un discurs interessat, un discurs convenient o un discurs oportunista des del punt de vista polític. Mai no ha estat aquesta la nostra voluntat i molt menys ho serà ara.

Malgrat això també cal recordar la successió dels fets, cal recordar d'on venim i on volem anar. El desembre de l'any 2010 un consell de ministres, conduït pel Sr. José Luís Rodríguez Zapatero, va decretar l'atorgament de tres maleïdes llicències de prospecció petrolífera a tan sols 35 milles nàutiques de les costes d'Eivissa. Des d'aquell moment s'ha multiplicat de forma quasi exponencial les reaccions en contra d'aquella excèntrica i també pertorbadora decisió, una mesura que va semblar presa amb els peus i no amb el cap sense avaluar riscos, sense consultar ningú i, en definitiva, una decisió que avui ens ompl de preocupació, de frustració també i ens obliga a continuar en alerta permanent.

Han estat moltes, moltíssimes, i diverses les organitzacions i les institucions que han retret aquest comportament erràtic i aquest comportament equivocat, consells insulars, parlaments autonòmics, no només aquesta cambra sinó que també la valenciana, ajuntaments, organitzacions ecologistes i també una organització molt important com és la Mesa del Turisme. Altres representacions polítiques d'aquesta comunitat autònoma han procurat també revocar aquest despropòsit, basta recordar -ja s'ha fet en aquesta tribuna- i reconèixer, perquè és de justícia fer-ho, qui va ser diputat d'aquesta cambra i senador el Sr. Pere Sampol. Al Sr. Pere Sampol, membre del PSM-Entesa, li hem de reconèixer la seva enèrgica defensa en favor dels interessos de la seva terra, en aquest cas, i la seva, certament extraordinària, habilitat per introduir una esmena a la Llei

d'economia social que sent aprovada en el Senat, malgrat els vots en contra del Partit Socialista, va ser menyspreada poc després, amb els mateixos vots del mateix grup en contra, en el Congrés dels Diputats, tancant així la porta a una bona i magnífica oportunitat per tancar també definitivament aquest debat.

Recentment hi ha hagut manifestacions també d'alt nivell en contra d'aquestes prospeccions en els indrets marítims més immediats de la nostra costa. Vull recordar les paraules del president del Consell Insular d'Eivissa, el Sr. Vicent Serra, fa quatre dies, deia, "*el Consell Insular d'Eivissa sigue y se seguirá oponiendo a estas prospecciones y, dentro de los márgenes de la legalidad, no apoyará ningún trámite administrativo que sea necesario para estas prospecciones*". Vull recordar també les paraules del conseller d'aquest govern, del Govern de les Illes Balears, en una carta adreçada al Ministeri de Medi Ambient i al seu titular, el Sr. Arias Cañete, "*permítame que sea tan sensible ante cualquier situación que pueda poner en peligro el medio ambiente de estas islas y que apele al principio de precaución tan utilizado en la legislación europeo como base para evitar futuros problemas, y te manifiesto la necesidad de que el Gobierno de España estudie y ejecute las fórmulas para parar esta iniciativa*".

Senyores i senyors diputats, hi ha una propera fase, i aquí s'ha dit que està a punt de començar, es tracta d'un següent estat dins el procés que permetrà els sondeigs i més endavant la perforació del sòl marí i que pot associar riscos, és cert, susceptibles també de provocar residus altament tòxics per a l'ésser humà i que s'incorporarien de forma inevitable a la cadena alimentària. Si continuàs aquest procés, els treballs de prospecció que tenen previst completar la següent fase, els seus efectes serien absolutament irreversibles. La contaminació acústica afectaria greument espècies migratòries, com puguin ser tortugues marines, peixos, espècies d'invertebrats i alteraria l'hàbitat de la comunitat de cetacis i mamífers presencials en aquests indrets.

A Balears, i no cal dir-ho, les aigües marines són un reclam fonamental i un dels seus atractius dominants ha de ser la seva sostenibilitat posant en valor un dels seus recursos més importants que és, precisament, el litoral, que és la costa, la seva fauna i també la seva flora marina. En aquest context de coses la prospecció i l'explotació d'hidrocarburs faria malbé i molt greument aquest model turístic que, no cal oblidar, significa el 13% del producte interior brut i el 15% de generació d'ocupació al llarg i a l'ample del territori espanyol.

Senyores i senyors diputats, hem de revertir, hem de revertir, aquella equivocada permissivitat atorgada per l'administració de l'Estat i hem d'eliminar un element generador d'amenaques evidents, fins ara inexistents, en el nostre entorn marí més immediat. I, certament, ha de ser, perquè així té la competència, el Govern de l'Estat qui esgoti, qui esgoti totes les vies al seu abast, les polítiques i les jurídiques, valorant inconvenients, riscos, amenaces i sobretot haurà de ser el Govern de l'Estat que haurà de vetllar pel compliment de la legalitat vigent en aquest pervers procés ja iniciat, sense descartar acudir a la judicial si la normativa en aquesta matèria ha estat certament vulnerada. Però haurà de ser el Govern, haurà de ser el Govern de l'Estat, amb els instruments que tenguí al seu abast que apreciï que s'incompleix la llei i actuï veritablement en conseqüència. I no

ens consta que això encara succeeixi ni coneixem situació, en aquest moment, alguna que faci encara aconsellable denunciar una il·legalitat.

No obstant això -insistesc-, el Govern de l'Estat no ha de baixar la guàrdia ni les comunitats autònomes afectades tampoc en la recerca d'un espai legal que impossibiliti -en la recerca d'un espai legal que impossibiliti- la instal·lació d'aquestes estructures tan a prop de la nostra comunitat autònoma. I sense perjudici d'això crec que també hem d'instar que el Govern de les Illes Balears continuï amb aquest procés, ja explicat aquí en altres sessions parlamentàries per part del conseller titular de la cartera, el que succeeix entorn de la negociació bilateral entre aquest govern i el Govern, per intentar d'alguna manera aturar aquestes prospeccions.

Senyores i senyors diputats, aquest rebuig que avui manifestam és més comprensible perquè, entre d'altres coses, el desenvolupament de la nostra comunitat no està associat precisament a la necessitat de construir plataformes petrolíferes a tan sols 35 milles de la costa eivissenca; la creació de riquesa a les nostres illes no està directament vinculada als interessos de les grans companyies de petroli; els nostres interessos econòmics han de centrar-se en tot el contrari, en la sostenibilitat, preservació del medi, desenvolupament dels serveis que siguin compatibles amb la seva protecció, accions totes de cabdal importància si del que es tracta és de mantenir els principals atractius turístics que fan de les nostres illes, de la nostra comunitat un destí de referència a tot el món.

Per això, pensam que un model energètic ha de ser, un model energètic viable, solvent, ha de ser un model energètic encaminat a la sostenibilitat, a l'estalvi energètic i a la implantació dels recursos i a la implantació, també, dels recursos alternatiu, a un model energètic clàssic que es centra únicament i exclusivament en l'explotació de recursos fòssils, amb clara contraposició a la mesura adoptada, i escoltin bé, senyors diputats, amb clara contraposició a la mesura adoptada pel Govern de l'Estat, que va autoritzar, un desembre de l'any 2010, fins a 11, i el butlletí oficial; tampoc no creim les paraules, i aquí han estat anomenades i les vull reproduir, d'un diputat socialista valencià, que deia: "*Si se encuentra petróleo, lo pasaremos mejor. No soy contrario, tenemos más posibilidades de invertir en ahorro energético, en nuevas tecnologías y en un nivel de vida mejor para la gente*", Joan Lerma dixit.

Sigui com sigui, senyors diputats, els reconec als promotors de la iniciativa que des d'aquesta qüestió, que des que aquest tema ha arribat al Parlament de les Illes Balears s'han sumat a aquesta insistent reclamació de la finalitat de revertir una situació creada, i hem de celebrar que havent estat en aquell temps el secretari general del seu partit, el Sr. Rodríguez Zapatero, qui ha provocat el problema, avui vostès es vulguin convertir en part també de la solució. En aquest camí ens hi trobaran sempre, triant si ho fan el camí del seny ...

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant, Sr. Jerez.

EL SR. JEREZ I JUAN:

Sí, gràcies, Sr. President.

... abans que aportar o optar per una arriscada defensa oportunista de la qüestió, l'important és encertar en la defensa del que és correcte. Moltes gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jerez. Per part del grup proponent, té la paraula el Sr. Boned.

EL SR. BONED I ROIG:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Partint de la coincidència del rebuig absolut a aquests estudis, a aquestes prospeccions, partint de la coincidència de la necessitat de cercar qualsevol fórmula per intentar impedir-ho, crec que es fan necessàries també algunes puntualitzacions, perquè de vegades intervencions partidistes correm el risc de fer-ne tots, evidentment cadascú tirant cap a ca seva. Però una cosa està molt clara, evidentment s'han comès errors, s'han comès greus errors, per part de tots els governs, socialistes i populars, i aquí, com a mínim el Grup Socialista sempre ho ha reconegut, sempre s'ha mostrat públicament contrari a aquestes decisions siguin del govern que siguin, fins i tot de governs socialistes, i així ho hem manifestat, no a partir de les propostes del Partit Popular de l'any 2011, sinó des del primer moment que es va tenir coneixement d'aquesta autorització. Sempre s'ha fet i n'és una prova que es van votar per unanimitat les dues propostes del 2011. Però és cert també que (...) de qui firmà l'autorització, independentment de qui estigui governant a un moment o ara mateix, cap dels governants d'aquest país estan disposats a renunciar a la possibilitat que els estudis puguin acabar amb resultat positiu, cap. I com que això és una realitat, no podem permetre continuar perdent molt més temps, no ens ho podem permetre, i tenim una moció damunt la taula, que avui esper que aprovem, i és emprendre tot tipus d'actuacions, si són necessàries les judicials, endavant.

Hi ha un tema en què no estic d'acord amb el comentari que ha fet el portaveu del Grup Popular, el Sr. Jerez: efectivament, la competència és íntegrament del Govern de l'Estat, és cert, qui té la potestat de revocar o de cercar fórmules per capgirar l'autorització donada és el Govern de l'Estat, però no és l'únic que pot fer qualche tipus de reclamació, no és l'únic, el Govern de la nostra comunitat autònoma té potestat també i té competència per presentar els recursos per via judicial que cregui necessaris per defensar els interessos de les nostres illes, i això és el que es reclama avui en aquesta moció.

Efectivament, la negociació ha estat molt temps oberta, els resultats han estat sempre negatius, no ha servit per a res, és el moment de donar una passa més, és el moment d'anar endavant, és el moment d'exercir la necessitat de la defensa dels interessos de les nostres illes i si això s'ha de fer per via judicial facem-ho i facem-ho d'una vegada, no esperem gaire més perquè arribarem tard, i no crec que estiguem en situació de posar en risc el futur dels nostres fills i el futur de les properes generacions en aquestes illes.

Crec, senyores i senyors diputats, que efectivament equivocacions i errors n'hi ha hagut per les dues parts, el Sr. Jerez ha volgut acabar la seva intervenció, pràcticament, llegint una frase d'un responsable del Partit Socialista, el Sr. Joan Lerma, que evidencia contradicció amb allò que defensam, com a mínim, els representants del Partit Socialista en aquestes illes, però jo també puc llegir contradiccions, Sr. Jerez, i ho faré, perquè ja que vostè ho ha fet jo també ho faré, miri: l'any 2011, el vicesecretari de comunicació del Partit Popular a Espanya, el Sr. Esteban González Pons, va dir textualment: "*Garantizo, -garantizo- que si el PP se alza con la victoria en las próximas elecciones generales, se revocará esta decisión, a la vez que acuso al Gobierno de optar por los petrodólares frente al turismo y al medio ambiente. No queremos saber si hay petróleo, porque si lo hay alguien lo explotará, y preferimos estos espacios medioambientales al petróleo.*" El senyor, el màxim responsable de comunicació del Partit Popular va dir que garantia, que assegurava que la victòria del Partit Popular suposaria la revocació d'aquestes autoritzacions.

Li dic i els dic, senyores i senyors diputats, amb tota la bona voluntat, esper que aquesta promesa, esper que aquesta garantia oferta pel Partit Popular no sigui més que un més dels seus incompliments, esper que s'exercici la voluntat i que es faci allò que un es va comprometre, perquè si és cert que els representants del Partit Socialista, fora de les illes, s'han manifestat favorables a aquesta autorització i desitjant que sigui un resultat positiu, n'hi ha hagut alguns del Partit Popular que han manifestat públicament estar-hi en contra i ara s'hi mostren a favor. Per tant, errors de tots, i com que no ens podem permetre més errors, exigim al Govern de les nostres illes, que té potestat per fer-ho, que faci i emprengui totes aquelles accions necessàries, si la judicial és l'única que ens queda tirem endavant i no esperem més. No podem arribar tard.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

(*El Sr. President reprèn la direcció del debat*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat.

Sí, Sra. Cabrer.

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Sí, gràcies, Sr. President, demanaríem votació separada del punt 3r.

EL SR. PRESIDENT:

Punt 3r? Perfecte.

Tots vostès? Només ...

Per tant, senyores i senyors diputats, passam a votar el punt 3r. Passam a votar. Votam.

23 vots a favor; 34 en contra; cap abstenció.

La resta de punts s'aproven per assentiment? D'acord.

III.2) Moció RGE núm. 9429/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a urbanitzacions en el litoral, derivada del debat de la interpel·lació RGE núm. 5737/12 (rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 9432/12).

A continuació debatrem la Moció RGE núm. 9429/12, presentada pel Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, relativa a urbanitzacions en el litoral, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 5737/12, rectificada mitjançant l'escrit RGE núm. 9432/12.

Per part del Grup PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca, per defensar la moció té la paraula el Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores diputades, senyors diputats. Protegir Es Trenc no va ser un caprici, no només no va ser un capritx del nostre grup, com ens va entimar el Sr. Conseller en el debat de la interpel·lació, és que no va ser un capritx en cap sentit; ben el contrari, és una de les decisions més encertades que ha adoptat aquest parlament d'ençà de la seva constitució, una decisió, per cert, adoptada per unanimitat, i fins ara tothom n'havia bravejat, també la dreta, ningú no en renegava. Avui volem recuperar aquest consens sobre aquest acord i esvair qualsevol malentès, veurem què farà el Partit Popular.

Començ amb aquest punt, que és el 4t, perquè em sembla que ha tornat esdevenir central, el tema de les indemnitzacions torna ser el motiu del debat territorial, si no ens podem posar d'acord amb Es Trenc, si consentim que un conseller suavitzant de Medi Ambient renegui d'Es Trenc, que és una de les joies de la corona, què convindrem que val la pena protegir de Mallorca? I quan dic que és una de les joies de Mallorca, vol dir que és una de les joies de la Mediterrània i per tant del planeta Terra.

En el debat de la interpel·lació el conseller va fer referència a sentències sobre indemnitzacions del 2012 i les va atribuir a alegries del meu grup, talment ho va dir “les nostres alegries”. Amics i companys de grup, en podem estar orgullosos, el PP ens atribueix les decisions proteccionistes, fins i tot les que ells mateixos han votat a favor, el PP en renega, perquè, segons em deia el Sr. Company, no volen fer pagar als ciutadans de les Illes Balears “capritxos seus”, textual, del *Diari de Sessions*, “capritxos nostres”, capritxos.

De què parlava el Sr. Company? Les tres darreres sentències que havia provisionat el Govern eren Es Trenc, l'Almudaina d'Andratx i Cales Coves a Alaior, el conseller parlava d'Es Trenc; m'entengui bé, no parlava de l'hotel nou de Sa Ràpita, ni dels polèmics apartaments de Ses Covetes, sinó que parlava d'Es Trenc per antonomàsia, de la urbanització de les 6.000 places sobre un espai que fa trenta anys, després d'importantes mobilitzacions populars, va ser declarat ANEI i que ara en el 2012, certament arriben esquitx de compensacions als propietaris. Perquè hi havia plans parcials aprovats en Es Trenc, perquè hi havia projecte d'urbanització aprovat, sí senyors, Es Trenc ja tenia projecte d'urbanització aprovat, aprovat per sentència judicial del Tribunal Suprem. No en contaré la peripècia perquè no tenc temps i al cap i a la fi a mi només m'interessa que responguem una pregunta: ara que ja tenim totes les dades, ara que tenim tota la perspectiva, totes les conseqüències, creu aquest parlament que va ser un error protegir Es Trenc, que va ser un capritx, un capritx del nostre grup? Nosaltres ho tenim clar, va ser un encert, un encert absolut.

Un altre dels espais era S'Almudaina d'Andratx, que tenia obra d'urbanització feta, sí, tenia obra d'urbanització feta, 700.000 euros deien. La desclassificaren l'any 2000 a una modificació de la Llei d'espais naturals, a la qual va votar el PP. Vota per capritx el PP? Voten els nostres capritxos el PP?

La tercera és Cales Coves, a Menorca, conseqüència de les DOT; les DOT també varen ser un capritx del nostre grup? Tenen projecte d'urbanització, tenen projecte d'urbanització, tenen obres fetes, 200 milions de pessetes, hi ha 30 xalets ocupats a Cales Coves. També en reneguen?

Però per què m'hi entretinc ara? Elemental, perquè les polèmiques d'avui són variacions sobre el mateix tema de les polèmiques d'ahir, decidir si agafam el camí de la protecció o de continuar urbanitzant. Totes les instàncies internacionals ens han felicitat per la protecció d'Es Trenc. Qui se'n penedeix? Vostès? Ha costat doblers, no ho neg, no ho hem negat mai, doblers de tots, varen ser 1.000 milions de pessetes, més IPC, més costos i no dic que no siguin doblers; se'n penedeixen vostès? Perquè nosaltres pensam que si destruïm el nostre atractiu en perdrem molts més de doblers, però molts més.

Som jo que els acús d'haver-nos fet perdre molts de doblers pels seus capritxos, pel capritx de construir a mansalva, declarar urbanitzables, jocs inversemblants que després hem hagut de pagar per protegir-los: 3.000 milions de pessetes a Cala Mondragó, i ara venen ses destrosses a Ses Fontanelles.

Una bona mostra d'aquests capritxos, que ens costen doblers públics, és Ses Covetes, els seus capritxos i la seva caparrudesa. Fa vint anys que pledejам per esbucar uns apartaments il·legals, ja que el conseller ens parlava a la interpel·lació dels doblers d'uns i els altres, ho podem comparar: aquí hi ha hagut dirigents polítics, hi ha hagut dirigents ecologistes que han empenyorat el seu propi patrimoni, el seu, el personal, els seus, per salvar un patrimoni comú, no ca seva, que seria natural, sinó un espai d'interès general, d'interès per a tothom, i s'ho varen jugar a una carta per suspendre l'execució d'unes obres. Si haguessin perdut els jutge els hagués executat el seu propi patrimoni per indemnitzar la promotora, i no parlem de minúcies. Mentrestant, a l'altra banda, hi havia dirigents polítics, vostès, que gastaven doblers públics, doblers de tots en pólvora de rei, per protegir els interessos generals? No, per protegir els interessos d'una promotora, interessos privats d'una promotora, interessos ben legítims, tan legítims com vulguin, però que s'han de protegir amb els doblers de tots?

Però què els he de dir si fins i tot fan servir els doblers públics per protegir, per fer la defensa del president del Parlament per una factura de l'Ajuntament d'Inca, de l'Ajuntament d'Inca. És que és el sùmmum, com diria el Sr. Sampo! Són el sùmmum!

En tot cas, avui ja tenim sentència definitiva i ordre de demolició de Ses Covetes; executem-la! És una qüestió que no afecta directament el Govern, però crec que bé mereix un pronunciament solemne d'aquest parlament, talment ho feim nosaltres: El Parlament de les Illes Balears confia en la prompta demolició dels 68 apartaments il·legals executats a Ses Covetes, a l'emparament de la llicència 59/92 de l'Ajuntament de Campos, i, en tot cas, que sigui efectiva abans del dia 15 de maig del 2013, tal i com ordena la Interlocutòria de 13 de novembre del 2012 del Tribunal Superior de Justícia.

Finalment, el punt 6è també torna afectar l'ANEI d'Es Trenc, a l'altra banda, a Sa Ràpita. Volem un pronunciament explícit del Parlament contra l'hotel i camp de golf que es pretén a la partió de l'ANEI i LIC d'Es Trenc-Salobrar de Campos, una batalla que tornarem guanyar en els tribunals perquè la fal·làcia de la correcció d'errors no s'aguanta de cap peu. Li vaig dir obertament al conseller que mai no creure que ells cregués que era un error, que mai creuré que ell cregués que des del nostre grup volfem dir 21 hectàrees quan escrivien 2, eren 2, i li agrasc que, com a mínim, no m'entrés en aquest punt.

També proposam que el Parlament insti a no permetre noves urbanitzacions en el litoral de les Illes Balears, que no se'n facin pus, ni si estan grafiades ni si no hi estan, pus, i en cap cas permetre la transformació urbanística d'espais actualment protegits, incloses naturalment les ANEI, i tan Llei d'espais naturals és la del 91 com les seves modificacions de l'any 2000 i de 2008, parl de Cala Blanca, parl de Muleta, parl de Cala Carbó, parl de Punta Pedrera, parl de Benirràs. Potser que hi hagi espais que tinguin projecte d'urbanització com el tenia Es

Trenc, potser que hi hagi obres fetes, com n'hi havia a Es Canons, com n'hi havia a Sa Canova, però no volem pas urbanitzacions a vorera de mar.

I com que no sabem si vostès n'han recuperat amb la llei d'urbanisme insostenible, francament és que no ho sabem, proposam derogar la disposició addicional primera de la Llei 7/2012, tal i com demanava el Govern de l'Estat, per inconstitucional. El conseller ens va dir que el requeriment de l'Estat ja l'havien solucionat, jo no ho he vist publicat enlloc, en tot cas, ens agradava el pronunciament primer del Govern i demanam que aquest parlament el faci seu. No s'hi trobaran molts de pics que els demanem una cosa que ha proposat el Sr. Rajoy, ho aprofitin.

De totes maneres hi he d'insistir, encara no hem aclarit l'abast d'aquesta disposició i com afecta els espais protegits de la Llei 4/2008, de la Llei d'espais naturals, de la llei Vicens en concret. La interpel·lació no ens va servir de gaire en aquest sentit. Jo demanava sobretot per Cala Blanca, perquè el PP havia estat protagonista, era un dels capricis del PP, Cala Blanca, però ara és més d'actualitat El Vilar, a Pollença. El conseller ens diu que les urbanitzacions prou executades es podran acollir a aquesta disposició i això ens salva d'indemnitzacions, ens ho ha dit mil vegades, i al mateix temps ens acusa d'haver d'indemnitzar El Vilar perquè no poden continuar la urbanització. Però la poden continuar sí o no? La disposició final primera els permet continuar sí o no? Jo dic que no, però el PP s'ha cansat de dir que sí.

En tot cas admet que parlem d'una sentència molt desfavorable als interessos proteccionistes, una sentència que romp una trajectòria i que reconeix una indemnització excessiva, el 1.500% dels costos d'urbanització assumits pels propietaris, un 1.500% de benefici. D'això se'n deia "pelotasso". És imprescindible recórrer al Suprem. Mirin què els dic: si a partir d'aquest pronunciament volen fer alguna modificació quirúrgica de la llei, algun retoc puntual, valorin-ho, però de cap manera no facin servir aquest pronunciament per renegar de totes les polítiques proteccionistes.

A la interpel·lació el conseller ens insistia que li demanàvem per coses que no li tocaven, que l'urbanisme és dels consells i dels ajuntaments, que no parla d'urbanitzacions concretes el Govern. No ho devia dir per Ses Variades, Sr. Company, perquè aquest espai ha vingut ja un parell de cops en aquesta casa, sempre amb mesures legislativa *ad hoc*. Es veu que té bons padrins, Ses Variades. Recordem que l'escrit de compravenda dels terrenys diu que si Ses Variades són considerades edificables valen 41 milions d'euros, 41 milions; però, si no, la compravenda torna enrere, una conseqüència que no interessa a la família Matutes. Però per què deuen posar aquesta condició? El que sí sabem és que hi ha un judici obert contra la Sra. Estrella Matutes, però nosaltres a la moció ens referim a una sentència judicial ferma, la del Tribunal Superior de Justícia 719/2008, que va anul·lar la classificació de Ses Variades que havia fet el Pla territorial d'Eivissa -una altra vegada per les directrius, el caprici de les directrius-, va ser la que va anul·lar Ses Variades.

Em deia el Sr. Conseller tot solemne que el que havien unit les DOT ell no ho separaria. Si això és ver hauran de derogar la disposició per evitar que les DOT afectin Ses Variades, o no? Hem d'acabar amb l'urbanisme a la carta que mou milions i milions en plusvàlues per capacitat d'influència, per coneixences o pel que sigui. És infame establir fórmules tan recargolades com la que hi ha a la llei per urbanitzar Ses Variades i escarnir la sentència.

Finalment, i acab, Sr. President, demanam la retirada del projecte de llei de modificació de la Llei de costes que tramiten les Corts Generals, perquè no ens va tranquil·litzar gaire allò que ens va dir el conseller a la interpel·lació. No és una llei per protegir el litoral, és una llei per consolidar situacions d'ocupació privades. No és hora, senyors diputats, senyores diputades, de tornar enrere les polítiques de protecció; al revés, cal una passa endavant.

Permeti'm, Sr. President, que acabi amb un recurs imperdonable, una autocita: cerquin o no argücies per eludir l'ordre judicial, els bucs de Ses Covetes cauran, i darrere el paradigma d'un desenvolupisme tronat; torres més altes han caigut, i com diu Isaïas "el dia que s'esfondraran les torres el Senyor embenarà les ferides del seu poble i ens curarà dels cops rebuts", Isaïas 30, versets 26 a 30.

Moltes gràcies.

(Petit aldarull, remor de veus i alguns aplaudiments)

(El Sr. Vicepresident primer substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Gràcies, Sr. Alorda. Per part del Grup Parlamentari Socialista i per defensar l'esmena 10272/12 té la paraula el Sr. Carbonero.

EL SR. CARBONERO I MALBERTI:

Moltes gràcies, Sr. President. En relació amb la moció presentada pel Partit Socialista de Mallorca, pel PSM, la nostra posició és favorable. Sr. Alorda, no record que vostè hagi dit quina és la seva en relació amb l'esmena, però la nostra és favorable a tots els punts de la seva iniciativa.

En el primer, Ses Covetes, instam el Govern o confiam en la demolició, i dues qüestions volia dir. Una: la interlocutòria del Tribunal Superior de Justícia, a la qual vostè ha fet referència, s'ha de llegir sencera; no és només la demolició, sinó que a més determina de forma definitiva que la classificació dels sòls de Ses Covetes no poden ser urbans. I la segona: a l'hora de pagar he vist que vostès demanen que això es faci amb doblers públics i hi contribueixin les administracions; a l'hora de pagar la demolició, allò lògic seria que la pagassin aquells que en són responsables, no tota la població, però, bé, com que hi ha hagut precedents, etc., jo crec que això es pot estudiar. Però sí que esdevé un debat impossible quan l'Ajuntament de Campos proposa una altra vegada urbanitzar i edificar Ses Covetes. Per tant què hem de fer?, hem de pagar entre tots la demolició per tal que després es torni a urbanitzar i es torni a edificar? Això és un disbarat.

Segon. Vostè demana que s'adoptin les mesures necessàries perquè no s'executin noves urbanitzacions. La nostra esmena va en aquest sentit, no només amb una resolució parlamentària sinó que el Govern iniciï la redacció d'un pla director sectorial o d'un pla..., amb la mateixa tramitació d'un pla director sectorial per tal de protegir aquesta faixa de costa que són els 500 metres de la zona d'influència litoral, 500 metres des del límit exterior de la zona marítimoterrestre.

Ses Variades. Sí, això ja ho hem discutit, efectivament, moltes vegades. Aquí es va introduir una esmena en el decret llei del Sr. Company i a la llei, i al final això es va traduir en una disposició addicional, la disposició addicional setena de la Llei 7/2012, que efectivament és una disposició estrictament a la carta, i nosaltres varem demanar que se'ns digués quin espai hi havia que complís aquelles condicions a més d'un que coneixíem tots. Doncs no n'hi va haver cap altre. Ses Variades ha estat objecte una vegada i una altra de determinacions d'aquest parlament directament a la carta per tal d'evitar la seva protecció.

La Llei 3/84, d'Es Trenc, que vostè ha esmentat, jo record que aquesta llei ve d'una anterior que és l'1/84. L'1/84 és la llei marc de protecció i la primera que estableix la figura dels espais naturals d'especial protecció, els ANEI; i la Llei 1/84 es va desenvolupar amb una sèrie de lleis ja concretes per a determinats espais, la 3/84 per a Es Trenc; però n'hi va haver d'altres, d'espais, que es varen derivar d'aquella llei. La record molt bé, record fins i tot com es va produir la seva redacció, i record també que la promotora, Skandian Plan, que efectivament tenia pla parcial i projecte d'urbanització aprovat, demanava una indemnització propera als 2.000 milions d'euros. I aquesta discussió que hi ha ara -perdó, de pessetes- i aquesta discussió que hi ha ara, que efectivament les indemnitzacions, etc., és antiga, és *viejuna*, com diuen en castellà, ja es tenia, ja es tenia en aquelles èpoques. Ens ho deien, "no ho podem pagar, no ho podem pagar, això no hi ha manera de pagar-ho". Jo crec que si s'hagués fet cas d'aquelles veus, i per no pagar s'hagués desprotegit, això no només no hagués estat un caprici sinó que això té un altre nom, té un altre nom i és molt concret.

La disposició addicional primera de la Llei 7/2012. Aquesta disposició addicional, Sr. Conseller, ha tingut un èxit mai vist. Seminaris concrets universitaris destinats a debatre el contingut d'aquesta disposició addicional primera.

(Remor de veus)

Aquesta llei pretén -no sé..., si em vol dir qualche cosa té, lògicament, la possibilitat de fer-ho- pretén la classificació automàtica, com a sòls que s'hagin transformat, directament com a sòl urbà, en qualsevol tipus de sòl, de sòl subjacent, de sòl que hi havia abans, i encara que aquesta transformació hagi estat il·legal.

Per tant, Sr. Company, quan vostè diu que les competències de classificació del sòl són municipals, per què va introduir, va intervenir en la competència municipal amb aquesta addicional primera, que classifica de manera automàtica, sense que intervinguin els ajuntaments, els sòls, siguin el tipus de sòls que siguin i s'hagin transformat com s'hagin transformat? I també ho fa transgredint la Llei del sòl estatal, i per això imagín que l'Estat ha intervingut, perquè la Llei del sòl estatal possibilita la incorporació de transformacions de sòls, però diu que s'hagin fet legalment, legalment, cosa que obvia la disposició addicional primera i que entra en la possibilitat que urbanitzacions il·legals s'incorporin directament en sòl urbà.

Sisè. El projecte de Sa Ràpita és un projecte de 21 hectàrees i 1.200 places. Perquè ens facem una idea Sa Ràpita en aquests moments té 890 habitants; 890 habitants, 1.200 places turístiques allà devora, basat en la tramitació d'un error material del Pla territorial de Mallorca, que han passat, en virtut de la correcció d'aquest error, de 2 hectàrees a 21. Això també ha estat una teoria que ha tingut un cert èxit, la de l'error material, que ha tingut altres aplicacions, no només la de Sa Ràpita, que efectivament es demostrarà que no ha estat així, com per exemple la de Canyamel. La conselleria del Sr. Company va resoldre l'error material de Canyamel enviant el tema al Consell Consultiu, i el Consell Consultiu va resoldre que hi havia un error material i que per tant ja el donen per solucionat; és a dir, l'error material de la LEN, de la Llei d'espais naturals, el va cometre, en el cas que hi hagués aquest error, el va cometre aquest parlament i és el Consell Consultiu, per via de la conselleria del Sr. Company, el que resol aquest error i diu que el Parlament, els diputats varen cometre un error i per tant queda resolt.

Llei de costes. Bé, de la Llei de costes se n'ha parlat poquet, en aquest parlament, lògicament el Partit Popular ha dit que hi estava molt d'acord, ha tret el tema de Formentera, etc., però la veritat és que el contingut de la Llei de costes no l'hem debatut; segurament hi haurà ocasió. En el projecte de la Llei de costes que està en tramitació la zona de domini públic passa a delimitar-se d'acord amb els temporals ordinaris, és a dir, una situació preconstitucional, d'abans de la Constitució, perquè els temporals ordinaris per delimitar la zona marítimoterrestre, això ho preveia la Llei de costes preconstitucional, superada per la Llei de costes del 88, que donava uns criteris molt més estrictes. També pel que fa referència a l'ocupació de les platges i també -i aquest tema és un tema delicat- la legalització d'urbanitzacions. La disposició transitòria segona del projecte de llei de costes preveu que es puguin classificar directament com a sòl urbà aquell que confrontin amb la zona marítimoterrestre, s'hagin transformat com s'hagin transformat, i si tenen un mínim d'un 50% de la seva superfície consolidada. Un 50%; la seva llei, dues terceres parts; la Llei del sòl estatal anterior, dues terceres parts; i ara la Llei de costes la meitat, la meitat.

Pel que fa referència a l'esmena, nosaltres hem presentat una esmena per tal d'instar el Govern a redactar, d'acord amb el que preveu la Llei d'ordenació territorial, que dóna aquesta facultat no només als consells insulars sinó també al Govern, un pla de protecció de la faixa litoral en la mateixa tramitació dels plans directores sectorials de la Llei d'ordenació territorial. Aquesta tramitació duria conjunta la suspensió de vigència del planejament que està en aquests moments vigents en aquesta zona sobre la qual es tramita el Pla director sectorial, per dos anys, suspensió de vigència per dos anys, i aquesta seria una gran oportunitat per tal que no es desenvolupassin actuacions que són absolutament inconvenients.

Sr. Alorda, esper que reculli la nostra esmena. Nosaltres ja he dit abans que votarem a favor de la moció, i hem sentit de manera repetida als portaveus del PP en comissió que deien que ells havien estat autors de les lleis més proteccionistes d'aquesta comunitat, i, bé, jo els deix fer, a veure si qualche vegada s'ho creuen i duen aquí, encara que només sigui una, una mesura de protecció. Avui tendran una oportunitat de decantar-se cap a un cantó o cap a l'altre.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Carbonero.

(Petit aldarull)

Per part del Grup Parlamentari Popular i per fixar la seva posició té la paraula la Sra. Virtuts Marí.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, començaré pel final. Sr. Carbonero, que vostès pretenguin donar-nos lliçons, com avui demostrarem, contestant aquesta moció com a mínim és agosarat, i els fets avui ens donaran la raó.

El PSM ens ha donat una ocasió fantàstica per parlar clar sobre una qüestió que jo crec que preocupa als ciutadans, i per descomptat preocupa als ciutadans de Campos, com és el tema de Ses Covetes, i vagi per endavant que pensam votar a favor, i pensam votar a favor perquè, com ha manifestat el conseller a una pregunta seva, com ha manifestat públicament el batle de Campos, l'Ajuntament de Campos pensa complir la sentència de 2007. La pregunta és: i vostès per què no la compliren?, perquè això sí que és molt mal d'entendre. Perquè si les torres havien de caure, Sr. Alorda, vostè no els va empènyer, i va tenir per empènyer-les des de l'any 2008 fins a l'any 2011. Ens ho volen explicar, això?

(Alguns aplaudiments)

És que el gran problema de governar és que es veuen les misèries, i vostès desgraciadament han tengut vuit anys de govern i per tant ja coneixem les seves misèries.

Tres dades molt senzilles. Primer, sentència, notificada el març de 2007 a l'Ajuntament de Campos; ferma el dia 6 d'octubre de l'any 2008. Es fa un requeriment per part del Tribunal de Justícia per dir qui ha de complir la sentència. Resposta de l'Ajuntament de Campos, governat per vostès: silenci, res. Oh casualitat!, quan de sobte tenim pressa perquè es compleixi la sentència?; el dia 13 de novembre de l'any 2012 se sol·licita per part del GOB el compliment de la sentència, i aquella sol·licitud és el que du..., perdó, de l'any 2011, és el que du la interlocutòria, que la interlocutòria, Sr. Carbonero, ni declara urbà ni deixa de declarar, una interlocutòria no és una sentència. Jo ja sé que vostè és arquitecte i no és advocat, però escolti...

(Algunes rialles)

...crec que du molts d'anys en aquesta santa casa com per no cometre errors com una casa i sobretot per no voler enganyar el personal.

(Alguns aplaudiments)

La Interlocutòria, repetesc, de 13 de novembre de l'any 2012 obliga l'ajuntament a enderrocar Ses Covetes. Però sap qui queda malament, amb aquesta interlocutòria?, els que no varen fer res des de l'any 2008, vostès! I ara volen venir aquí a donar-nos lliçons?! Però és que realment és agosarat. Repetesc el que ha dit el Sr. Alorda: és el súmmum!, efectivament, és el súmmum.

(Alguns aplaudiments)

És la segona vegada que en aquesta tribuna he de parlar d'hipocresia política, efectivament, hipocresia política. Expliquin-nos si la Sra. Dubón, PSOE, va oferir al batle de Campos, PSM, esbucar, assumint el cost el Consell de Mallorca aquestes cases, per què no ho feren? No ho entenem, els promet que se m'escapa.

Vostè s'ha ficat en si ara el batle de Campos pinta o no pinta com urbà les normes. Sap què ha passat entre l'any 2007 i l'any 2011? Que hi ha una sentència del Tribunal Suprem de dia 8 de març que diu que allò que va anul·lar la sentència del Tribunal Superior de Justícia i el Consell Insular de Mallorca, que eren les normes de 1991, són vigents i com que són vigents, s'ha de pintar com està a les normes vigents. No té molta més qüestió aquest assumpte. Sap quin és el problema? Que qui va redactar i qui va aprovar aquelles normes de 1991 va ser un equip on hi havia el Partit Socialista i ara se'n fan de noves, gener, febrer de 1991. Les hemeroteques i sobretot els butlletins oficials són molt perillosos, perquè ens posen a tots en el seu lloc.

Però el que em preocupa en el dia d'avui és que sigui tan conscient de la debilitat de la seva moció, que hagi introduït aquí un debat que no té res a veure amb l'actualitat, que és parlar d'Es Trenc. I que algú ha dit que hagi de passar res amb Es Trenc? Que jo sàpiga no. És molt, molt, molt desafortunat intentar crear falsos debats que no existeixen. Demuestra la debilitat dels arguments. I avui vostè, que sol ser un bon polític, ha demostrat que sap que està en fals en molts de temes i avui parlant almenys sis minuts del seu temps d'Es Trenc, que *ni està ni se le espera*, perquè no en parlam ni hi ha cap norma, està protegit amb tots els ets i uts, i el Partit Popular reitera que va

fer molt bé protegint-ho, ara de què ens parla? Tornem a allò que realment posava la moció i que no té res a veure amb Es Trenc, no en diu ni una lletra ni mitja lletra, vostè sí, es veu que la resta no la podia defensar.

Mirin, el tema de Sa Ràpita, en el tema de Sa Ràpita ens han d'explicar quin canvi hi ha hagut de la legislatura passada a aquesta? A La legislatura passada, amb la modificació del PTI, era urbanitzable i avui no. I a més, les correccions dels errors no les fan els polítics, els tècnics avalen la correcció d'errors del Consell de Mallorca. Bé, que ja posi en dubte una correcció d'errors avalada pel Consell Consultiu, aquí ja... Miri, les sentències, igual que els dictàmens del Consultiu, s'han d'acceptar quan ens van bé i quan ens van malament. I no pot ser que siguin sacrosants quan diuen el que nosaltres volem i que siguin dejectables quan no ho diuen. Mirin, el Consell Consultiu és un organisme...

(Alguns aplaudiments)

...amb prestigi, integrat per juristes de reconeguda vàlua i, per tant, li agradi o no, la correcció d'errors de Canyamel, la conselleria va fer el que havia de fer. Què hagués dit vostè si ho hagués decidit un advocat extern, costum que tenien vostès? Per exemple, per exemple, l'Ajuntament de Campos decideix que no ha de recórrer al Suprem aquesta sentència de 2007 per un informe extern, respectable, catedràtic de la Universitat i professor meu, el Sr. Colom. Però a mi em dona molta més tranquil·litat el Consell Consultiu, bàsicament perquè no el pag. Això és així.

Per tant, crec que han d'anar alerta amb els informes quan posam en dubte institucions del prestigi del Consell Consultiu. Igual que els dictàmens dels informes del Consell Insular de Mallorca, dels seus tècnics. Els tècnics són iguals de bons quan governen vostès que quan governam nosaltres, quan els agrada el que diuen i quan no.

Els dos altres punts que plantegen el tema que no hi hagi noves urbanitzacions en el litoral. Miri, és que no sé com els ho hem de dir ja. He repassat el *Diari de Sessions*, el conseller els ho ha dit un munt de vegades. Jo l'únic que li dic és que no falti a la veritat. I el segon incís que vostè fa dient allò dels capricis, el remet al *Diari de Sessions*, no va dir res en relació ni amb Es Trenc ni amb cap altra urbanització, sinó que parlam de declarar protegits espais, no amb plans parcials aprovats, no, urbanitzats amb carrers, era un caprici. I és aquí on cauran les sentències, perquè no té res a veure una sentència...

(Alguns aplaudiments)

...que ens condemna a indemnitzar les despeses fetes, per exemple per redactar plans parcials, projectes d'urbanització, advocats, etc., aquestes indemnitzacions són desagradables, però podríem dir que són menors, no té res a veure quan la sentència diu que has de pagar les despeses que has fet. I tots sabem quin és el criteri dels tribunals, si no hi ha hagut obres les despeses que ha tengut, però si hi ha hagut obres, a El Vilar s'ha de pagar. Aquests són els seus capricis, haver volgut protegir llocs ja urbanitzats. I aquí no hi estam d'acord. Per tant, si lleva l'esment a allò que va dir el conseller, que és radicalment fals, li donarem suport; si no ho lleva li votarem en contra.

Ja per acabar, quant al punt de la Llei de costes, de la Llei 7/2012, no hi podem estar d'acord. Primer, la Llei de costes entenem que era un clamor, estam especialment satisfets els habitants d'Eivissa i Formentera, perquè resol un problema històric, que ja era hora que algú el resolgués, perquè tothom ho havia promès, però ningú no ho havia fet, ha hagut d'arribar el Partit Popular per fer-ho; no és veritat que el Govern de l'Estat ens demani la derogació de l'addicional primera, també li ho hem explicat per activa i per passiva.

I contestant el Sr. Carbonero que deia que hi ha seminaris per explicar l'addicional primera, jo li diria que també hi ha seminaris per dir la barbaritat que és la 4/2008, no es pot desclassificar sense indemnitzar. Li ho hem dit per activa i per passiva. El mateix que diu una cosa, diu l'altra, per tant m'imagín que vostè se'l creu, quan diu una cosa i quan diu el contrari, quan rep el PP, però també quan reben vostès. En alguna conferència, igual que jo mateixa, vostè també hi era, per tant, sap que el que dic és totalment cert.

El tema de Ses Variades. Mirin, és que sempre és el mateix, tràfic d'influències, no sé què, ... miri, estam cansats de vostès, molt cansats. Els ho deia el conseller avui matí, què passa?, vostès volen decidir el model territorial insular, volen usurpar les competències dels ajuntaments, dels consells insulars, a partir d'ara només hi haurà govern. No sé si tothom hi estarà d'acord. En tot cas és un canvi polític radical. La primera transferència important que varen rebre els consells insulars l'any 1990 va ser l'urbanisme i què hem de tornar enrere ara? Home! Els presidents dels consells insulars no sé si hi estaran molt d'acord. Però bé, és el seu debat, si vostès volen anar per aquí, nosaltres no hi estam d'acord. I sí celebrem que s'hagi protegit Es Trenc i S'Almudaina. Vostè ha reconegut que s'havia fet per part també del Partit Popular.

Quant a l'esmena del PSOE, no li podem donar suport per una raó. Vostè fa un invent que està inventat des de 1994, Decret 72/1994, de 26 de maig, sobre plans d'ordenació del litoral. Vostè ha estat conseller i per què no ha fet aquests plans? 1994, no s'ha aprovat cap altre pla nou. Li dic més, no justifica perquè el sòl rústic en el litoral té ja un important grau de protecció, APT de costes 500 metres i, a més, tots els PTI ordenen a cada illa aquesta zona. Per tant, entenem...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Marí, vagi acabant per favor.

LA SRA. MARÍ I FERRER:

(*Remor de veus*)

...que com a invent no està malament, però realment no aporta res nou, 1994, ja ha plogut, aviat farà vint anys.

Per tant, senyors i senyores de l'oposició, avui han intentant donar-nos lliçons i abans de voler donar lliçons als altres, més valdria més veure què han fet vostès.

Moltes gràcies.

(*Aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Marí. Sr. Alorda.

EL SR. ALORDA I VILARRUBIAS:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En primer lloc agrair al Grup Socialista el seu suport, i donam també suport a la seva esmena, senzillament he esperat que vostè la defensés, abans de sumar-nos-hi, ens sembla bé. Una precisió sobre Ses Covetes i la Llei de costes, la transitòria segona diu "urbanitzacions fetes *en ese momento*", la que ha entrat en el Congrés dels Diputats; diu "*en ese momento*", 1 de gener de 1989. No consentirem que toquin Ses Covetes, si canvien la llei ja en parlarem, però disposició transitòria segona, "*en ese momento*", 1 de gener de 1989.

Contestant un poc a la Sra. Marí, se'ns apunta en primer lloc que Ses Covetes..., em diu que no hem fet res per Ses Covetes. Ho diu al grup que ha guanyat el plet! Ho diu al grup que va encomanar el seu propi patrimoni per defensar la suspensió de l'execució! M'ho diu el grup que encara ara s'oposa a esbucar-ho perquè fa dos dies va presentar un escrit en els jutjats, demanant que no s'esbuqués! I el jutge els va dir que estaven fent frau processal...

(*Remor de veus i aldarull*)

Frau processal, el jutge es va molestar amb vostès i els va dir com presenten aquest escrit, com gosen! I m'ho diu aquest grup! És que és el súmmum, realment és el súmmum!

Realment li podria parlar de les dificultats d'un pacte de govern, que està governant amb el Sr. Ginard i deuen saber com va, com saben, tot el que deia la promotora i el Partit Popular de perquè no es podia executar la sentència, perquè hi havia l'altra sentència que els declarava urbans, que és el que diu encara avui el batle de Campos, o fins abans d'ahir, quan va fer el recurs contra l'execució de la sentència, que deia que no podia executar perquè hi havia una altra sentència -se'n recorden- per mor que el recurs del GOB va arribar extemporàniament, com quan va canviar el govern l'any 95 en el consell varen declarar que no eren urbans, se'n recorden d'aquesta ...?, perquè vostè fa una seqüència amb moltes llacunes de Ses Covetes. Jo si vol un dia li faig un màster, perquè d'aquest tema ..., vostè en sap molt més que jo de moltes coses, eh?, ben segur, però de Ses Covetes, permeti'm que li digui que la seqüència de Ses Covetes la tenc gravada. Ara, que ens digui que no hem fet res per Ses Covetes... Per l'amor de Déu!

En tot cas és igual, miri, escolti, repartim culpes. Estam tots d'acord que s'han d'esbucar Ses Covetes?, esbuquem Ses Covetes, aquí és on la volia trobar i encara me'n vaig amb una alegria si això es vota, per favor, perquè l'altre dia el PP encara deia que tenint l'altra sentència, no s'havien d'esbucar. Esbuquem Ses Covetes, esbuquem Ses Covetes.

Sa Ràpita, un error. *Nada, nada, nada de esto fue un error*. El nostre grup no hagués votat 21 hectàrees, 2 hectàrees mai! I consta per tot, està dit a trenta papers. Només que un grup voti sabent, tenint la sensació que està fent el que fa, així és impossible parlar de correcció d'errors, impossible. Ja ho veurem, ens veurem en els tribunals.

Ses Variades, a veure, com ho ha dit?, però vostès no volen que governin els consells?, que ho facin els consells. El consell va dir que Ses Variades es podien urbanitzar i el tribunal li ha dit que no, perquè el Pla territorial no pot anar contra les DOT. I el Pla territorial del consell està anul·lat. Qui és que ara urbanitza Ses Variades?, el Sr. Company i vostès. És una norma *ad hoc* d'una llei per poder salvar aquell espai, perquè el consell va fracassar en el seu intent d'urbanitzar Ses Variades. Això està així, Sra. Marí.

De totes maneres és veritat aquest tema d'indemnitzacions i no indemnitzacions. No sé si m'ha escoltat molt bé. El Sr. Company feia referència a les sentències pagades l'any 2012, repassi el *Diari de Sessions*. Diu: "de sentències de l'any 2012, els seus capritxos" -els seus capritxos- sentències de 2012. El Consell de Govern, el darrer que havia sortit de provisió, és de 8 de juny de 2012 i és quan va començar a parlar de capritxos el Sr. Company. Parla de tres sentències, 8 de juny de 2012, el Sr. Company parla de capritxos, ja ho havia dit abans, ja ho havia dit en aquest parlament, ara ho ha tornat a dir, sentències de 2012, és Es Trenc, Scandian Plan, Es Trens, Scandian Plan; és l'Almudaina d'Andratx, hi havia obres fetes, em diu que si hi ha obres fetes no, l'Almudaina d'Andratx està ple d'obres fetes, ple d'obres fetes, hem hagut d'indemnitzar obres fetes, no documents, obres com n'hem hagut d'indemnitzat a Es Canons, iniciativa del PP, (...) per dir qualcuna, si vol que li digui les nostres és que no tindrè temps, ens llevaran l'ús de la paraula. A Es Canons hi havia obres fetes, demanin-ho al promotor, i el PP amb nosaltres, en canvi UM i PSOE havia dit passar de 6.000 places a 2.000; PP, PSM i Esquerra Unida varen dir no, no 2.000, zero. I l'hem salvat, obres fetes. Se de què em parla.

A Ses Coves d'Alaior, hi ha 30 xalets fets. La tercera sentència de 8 de juny de 2012 és amb xalets fets. Per tant, no enganin.

Se'n penedeixen on se'n penedeixen? Jo estic content que m'hagi dit que d'Es Trenc no se'n penedeixen, però Es Trenc és una de les quals que el Sr Company va dir que era un capritx haver protegit Es Trenc, paraules majors, sentència de 2012...

(*Remor de veus*)

Rectifiquin-ho.

Jo els recoman un exercici -i acab, Sr. President- que vagin a Es Trenc, gaudeixin d'aquell paisatge, sense pensar en res més, només per gaudir-ne, que els ompli. Contemplar la bellesa ens fa més bones persones. Fa que aquest món valgui la pena, purifica. Al cap d'una estona, però, aprofitin per fer un minut de reflexió política. Pensin per exemple en la imatge de Mallorca que ens regala Es Trenc, pensin en la multitud de fotos que han vist arreu i comparin-la amb la imatge de Mallorca que ens proporciona el Sr. Delgado, els ho pos fàcil, triïn la imatge del Sr. Delgado que vulguin, la que més els hagi impactat, i comparin-les. Guanya Es Trenc, sempre guanya Es Trenc.

Després mirin cap a Cabrera, darrere tendran el buc de Ses Covetes, davant tendran el parc nacional, pensin en les polèmiques recents que han afectat aquests dos espais, pensin en els seus protagonistes, potser conclouran, mirant Cabrera des d'Es Trenc, que no és fàcil mantenir que tots els polítics són iguals. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i aldarull)

EL SR. PRESIDENT:

Sí, Sra. Cabrer?

LA SRA. CABRER I GONZÁLEZ:

Gràcies, Sr. President, demanariem votació separada del punt primer de la moció.

EL SR. PRESIDENT:

Senyors i senyors diputats, passam a votar el punt primer.

Passam a votar. Votam.

57 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció.

I ara si els pareix bé, passarem a votar la resta de punts.

Passam a votar. Votam.

23 vots a favor, 34 en contra i 1 abstenció.

IV. Proposició no de llei RGE núm. 6262/12, del Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació de la LOE.

Finalment debatrem la Proposició no de llei RGE núm 6262/12, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a modificació LOE. Per part del Grup Parlamentari Popular per defensar-la té la paraula la Sra. Aina Maria Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Senyors diputats, em gir cap a l'esquerra i veig "Wert dimissió", i jo deman, i per què no Rubalcaba dimissió, que va ser el senyor...

(Aldarull)

No, no, és ben ver! Va ser qui ens va importar a Espanya un model educatiu que ja havia fracassat a la resta dels països europeus, i per què no Rubalcaba dimissió? I per què no ZP demani perdó?, quan en el 2006 va copiar la LOGSE que ja havia fracassat i per què no? Wert dimissió?, vergonya senyors diputats, vergonya!

(Alguns aplaudiments i aldarull)

Durant aquests darrers més de 25 anys, la legislació en matèria educativa, si bé ha variat la seva nomenclatura, ha mantingut invariablement els mateixos fonaments. Hem tengut la LODE, any 1985; la LOGSE, gràcies al Sr. Rubalcaba, l'any 1990; la LOPEC, 1995; i la LOE gràcies al Sr. Zapatero l'any 2006. Totes elles producte de governs socialistes, de govern socialistes. I tan sols ens queda anomenar la LOCE d'un govern del PP que no es va arribar a desenvolupar, perquè el Sr. Zapatero la va tirar directament a la paperera...

(Remor de veus)

Hem tingut ... I bé que ha fet? Un 40,8% de fracàs escolar!

Hem tingut el mateix model educatiu durant més de 25 anys, productes de lleis socialistes que ens han duit als darrers llocs a Europa quant a qualitat educativa. El sistema educatiu socialista, vigent encara avui en dia, presenta importants deficiències i això ho evidencien els informes nacionals i internacionals, des de l'informe PISA fins a l'informe de l'OCDE i ara, el darrer que ha sortit, *La curva de aprendizaje*, segons aquest nou índex de quaranta països Espanya es queda en el lloc 28, la segueix Israel, Bulgària, Grècia, Romania i Xile, crec que tenim un bon berenar.

El resultat d'aquest sistema educatiu que fa 25 anys que tenim ha produït un alta taxa de fracàs escolar, acompanyada d'un abandonament educatiu primerenc que dobla la mitjana europea, un baix nivell de coneixement dels alumnes que ha empitjorant, els informes PISA, els record, de l'any 2009 són pitjors que els de l'any 2000 en una cosa tan bàsica com la comprensió lectora dels alumnes de 15 anys. Escassa eficiència del sistema en l'aplicació de recursos. Senyors diputats i senyores diputades, gastam 10.094 dòlars en educació, un 21% més que la resta dels països i seguim a la baixa en educació.

I tot això gràcies al fet que el model socialista -i no em venguin en prejudicis i no em venguin amb falses ideologies- és un model educatiu dotat d'un fals igualitarisme, no és veritat, és un model educatiu que es conforma a tenir escolaritzats els alumnes sense importar-li els resultats, que vagin a escola, que s'ho passin bé a escola i no m'importen per a res els resultats.

(Remor de veus)

És un model educatiu...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables, un poquet de silenci tothom.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. És un model educatiu que no ofereix cap alternativa a l'alumnat perquè entén que el seu únic compromís resideix que l'alumne estigui en el sistema fins el 16 anys, sense importar-li el dia després, hi ha al·lots que s'avorreixen dins la classe i no és perquè els professors no els estimulin, és perquè no estan al lloc adequat.

És un model educatiu que és el gran culpable que més d'1.200.000 alumnes a Espanya ni estudiïn ni treballin, la famosa generació ni-ni, gràcies, Sr. Rubalcaba. És un model educatiu que deixa de costat el concepte d'esforç. És un sistema que no incentiva el sentiment de responsabilitat. És un model educatiu que ajuda a la desconsideració de la figura del mestre, el major atac que hem rebut els mestres al nostre prestigi és el model socialista. El major atac que ha rebut l'escola pública és el model socialista. Allò que falla en aquests moments a Espanya no és la inversió en educació, sinó el model, gastam més i els nostres resultats són pitjors.

El Grup Parlamentari Popular insta el Govern central a continuar el projecte de la reforma del sistema educatiu. Per què?, perquè creim que és una reforma inspirada en claus obertes, no és un sistema tancat,

(Remor de veus)

...perquè creim que és una reforma sense prejudicis ideològics excloents...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables, un poquet de silenci, per favor...

(Remor de veus)

... un poquet de silenci.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

És que després em vendran amb tòpics i no hauran escoltat la intervenció, gràcies.

Perquè creim que és una reforma eminentment pràctica, que es dirigeix cap al nucli de la problemàtica de l'educació que no és ni més ni menys que l'abandonament escolar, que condemna una quarta part dels nostres joves a abordar la seva inserció a la vida laboral amb una base dèbil i, per tant, els converteix en persones vulnerables, en persones menys competitives en el nostre entorn europeu.

Senyors diputats i senyores diputades, precisament el que vol el Grup Parlamentari Popular amb aquesta reforma és acabar amb la segregació, acabar amb aquesta injustícia que una quarta part dels nostres joves no acabi el seu període escolar obligatori. D'aquesta proposta de reforma ens agrada el fet que aprofiti els aspectes positius de les altres lleis, no romp amb la llei orgànica, la LOE, sinó que el que fa és modificar-la, amb els aspectes positius. Ens sembla un bon projecte de reforma que pot aconseguir una millora substancial de la qualitat educativa, que afronta decididament els problemes i que pot assolir els objectius que vénen relacionats en aquesta proposició no de llei que avui presenta el Grup Parlamentari Popular.

Moltíssimes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Aguiló. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Rita.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

Gràcies, Sr. President. No sé si em bastaran els deu minuts que tenc. Bé, en primer lloc voldria dir que té raó la Sra. Aguiló, que va ser el Partit Socialista el que va estructurar el sistema educatiu tal com el coneixem ara, però és que va ser també el Partit Socialista el que va treure aquest país de l'analfabetisme, que ha estat el Partit Socialista...

(Remor de veus)

Sí, senyor, que ha estat el Partit Socialista el que ha estès l'educació a totes les capes socials i a tota la població.

La Sra. Aguiló ja ens té acostumats al nyigo-nyigo que l'educació no funciona per culpa de les lleis aprovades pel PSOE, que l'única llei que va intentar posar en funcionament el seu partit no va entrar en vigor, perquè no varen voler, perquè tenien majoria absoluta, però aquesta llei l'únic que feia en realitat, la llei del Sr. Aznar, era que l'assignatura de religió comptés per a nota, aquesta era la gran aportació de la llei del Partit Popular.

I ara, només entrar al govern, amb un tertulià de mitjans de comunicació com a ministre, anuncien una modificació de la llei en vigor i l'anuncien com a una modificació, no com a una llei nova, és a dir, que algunes coses podria tenir aprofitables la llei anterior, però no, i els diré més: si en lloc de donar resposta als nous reptes, a les noves circumstàncies continuem parlant de la LOGSE de principis dels anys noranta -com fa la Sra. Aguiló- dubtam que es puguin posar les bases del que realment necessita l'educació al nostre país i és que també això és el que fa el Sr. Wert, intentar desmuntar el que s'ha fet aquests anys en lloc d'afrontar de manera valenta i decidida els nous problemes.

Que algunes coses s'han de canviar?, efectivament, tot és millorable i tal com he dit al principi també ens hem d'adaptar als nous temps, adaptar als nous temps, no mirar enrere cap els vells temps, que és el que fan. Vostès van a cercar els vells problemes i ho demostren amb aquesta llei: revàlides, educació diferenciada de fillets i filletes, itineraris per segregar una part de l'alumnat, però, on anam?, on anirem amb aquesta llei?

Aquesta és una reforma ideològica i molt poc professional, parlar d'escoles diferenciades al segle XXI és tornar a meitat del segle XX, ara parlem d'escoles inclusives, no de diferenciades. Aquesta reforma legislativa, li ho diré jo, aquesta reforma ha nascut ja morta, ja té en contra tota la comunitat educativa, ha fet córrer ja rius de tinta i res d'açò no era necessari. És una reforma que no crearà confiança en el sistema.

Quant als indicadors, és cert, hi ha indicadors molt dolents, PISA és molt important, però alerta!, perquè no és l'únic indicador. Mirin, a principis de la democràcia l'índex d'analfabetisme era d'una quarta part de la població, ara és del 2,2%. Som a la cua -és cert- en fracàs escolar i abandonament primerenc, sí, i això ho hem de combatre, però estam davant d'aquells països que han experimentat un creixement més ràpid en titulacions de Secundària en els darrers 25 anys i en el món d'universitaris tenim un 29%, és a dir, si abans teníem una quarta part de la població analfabeta ara tenim una quarta part amb titulació universitària. Açò és el que s'ha fet en aquests quatre anys, més d'una quarta part, un 29% quan parlem de tota la població. Si parlem dels joves, un 39%; vull dir, que d'açò n'hem d'estar orgullosos i d'això, n'està orgullós el Partit Socialista, evidentment.

(Alguns aplaudiments)

Per tant, no hi ha dubte que Espanya és el país que més ha progressat en educació i açò no ens ho poden negar, però açò evidentment no ens conforma i únicament ho utilitzam com a un contrapès a allò que ens vol fer creure la Sra. Aguiló, no perquè estiguem conformats i no perquè no pensem que hem de continuar lluitant per les coses que no van bé.

El Grup Parlamentari Socialista, per tant, senyores diputades i senyors diputats, s'ha de posicionar avui sobre el text de la proposició no de llei del Grup Parlamentari Popular que no posava res de tot açò que ens ha contat la Sra. Aguiló, sinó que instava a continuar la reforma. Direm que de cap manera no podem aprovar aquesta iniciativa, i ara entenem per què posar "continuar amb la modificació" perquè contínuament ens assabentam de modificacions de modificacions de l'avantprojecte, que esperen que hi hagi unes eleccions catalanes per dir el que han dit darrerament, vull dir que contínuament estan modificant aquesta modificació, i perquè és un avantprojecte que enfora... ens posicionam en contra perquè enfora de cercar el consens com seria de desitjar en una norma en matèria educativa el que ha fet ha estat crispar més i reptar les comunitats autònomes que tenen dues llengües oficials, com hem vist ara darrerament, i també s'està plegant als desitjos de la església catòlica, que no tothom és catòlic en aquest país.

La darrera modificació de l'avantprojecte el que significa és una involució de més de trenta anys en l'educació d'aquest país i també en els drets civils dels espanyols i les espanyoles. Açò no és una modificació de la LOE de 2006, que és el que posa la PNL. No. No, Sra. Aguiló. No, senyors i senyores diputats i diputades. Aquesta és una llei nova. Dir que és una modificació de la LOE per a nosaltres és un insult!

(Alguns aplaudiments)

... per a nosaltres no són cap drama com hem dit aquestes modificacions, a l'inrevés, ens hem d'adaptar als temps, té raó, però açò no és una adaptació, açò és una modificació profunda de plantejaments, uns plantejaments que en lloc de sumar, en lloc de cercar el consens i l'estabilitat normativa que seria necessària en matèria educativa el que aconseguim és tot el contrari: fracturar i lesionar la comunitat educativa, i açò és molt perillós i açò és molt inútil a més. Això és que farà és tot el contrari del que es pretenia aconseguir.

La meua intervenció d'avui matí per tant argumentarà que contràriament al que es diu la proposta del Grup Parlamentari Popular, aquest avantprojecte de llei el que fa és amagar els problemes reals de l'educació, és inoportú, és innecessari i en lloc d'afrontar els problemes reals i quotidians -com dic- el que fa és crear-ne un de nou.

Per què amaga els problemes reals?, idò aquests darrers, entre 12 i 15 anys, el nostre sistema educatiu és veritat que s'ha vist davant importants reptes, transferències en matèria educativa, uns importants canvis demogràfics, en l'àmbit universitari adaptació a l'espai comú europeu, i finalment la crisi econòmica. Aquestes circumstàncies han afectat el sistema educatiu d'una manera evident i és a açò al que s'hauria de donar resposta.

El nostre dubte és si aquesta resposta, necessària -com dic-, l'ha de donar una reforma legislativa i molt manco una reforma com aquesta. Per què dic açò? Idò, en aquests moments pensam que és innecessària perquè ens trobam en un moment de crisi econòmica, un moment d'instabilitat del sistema per factors difícils de controlar i no hi hauríem d'afegir-ne uns altres que tensin més la corda. Tothom està d'acord a dir que el que necessita l'educació és estabilitat normativa i el primer que fan vostès és proposar una llei nova, que diuen de reforma i de qualitat...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. RITA I LARRUCEA:

...per amagar el que és fer la volta al calcetí i tornar a plantejaments d'èpoques preconstitucionals pel que vàrem poder veure ahir mateix.

I és inoportuna...

(Petit aldarull)

...és inoportuna perquè genera malestar sobre malestar en un sector que ja pateix fortes retallades a causa de la crisi, malestar també per unes formes que han estat qualificades de dictatorials i per les sortides de to del ministre i que evidencien la manca total de diàleg amb la comunitat educativa al que s'hi afegeix la incertesa sobre la viabilitat del que suposaran els canvis proposats.

A més crea nous problemes en lloc de cercar solucions als existents. No troben que ara per ara les comunitats autònomes i el Govern central no haurien de prioritzar les necessitats educatives existents?, lluitar contra el fracàs escolar, ja ho he dit, disminució de l'abandonament, millora de competències, etc., però totes aquestes qüestions que acab d'esmentar són les que estan patint les retallades més grosses d'aquest govern i el que és pitjor, després d'haver demostrat que els índexs de fracàs escolar i d'abandonament prematur disminuïen aquests darrers anys gràcies a aquestes polítiques fetes pels socialistes i adreçades a combatre aquestes situacions..., però no, no es posen solucions als problemes que he dit, unes solucions que haurien de ser de bisturí, per dir-ho d'alguna manera, per retocar el que no ha funcionat, sinó que el que es fa és un canvi legislatiu que provoca una confrontació ideològica que és dolenta per al sistema i que -com ja he dit més amunt- coincideix amb un moment d'una important crispació social a causa de la crisi econòmica, és a dir, s'ha convertit en un problema més.

Per tant... bé, ja se m'acaba el temps i diré ràpidament diverses coses, conclouré que és per tots aquests motius que el Grup Socialista votarà en contra d'aquesta proposició no de llei, no pels objectius que s'enumeren, que en realitat... que ha enumerat la Sra. Aguiló a la seva intervenció, no és per açò, sinó perquè aquests motius són enganyar la gent, perquè ja coneixem per on van les modificacions i pensam que no solucionaran els reptes del sistema educatiu del nostre país, perquè està feta des de la confrontació en lloc de fer-la a partir del consens, amb un plantejament ideològic molt marcat, amb unes assignatures que són perdedores, com les d'humanitats, com la de tecnologia, etc., i amb l'oblit del professorat i cit titulars de diaris que he llegit aquests dies i perquè, a més, aplica receptes de fa quaranta anys.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Rita. Per part del Grup Parlamentari PSM-Iniciativaverds-Entesa i Més per Menorca té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Una prèvia, Sra. Aguiló, qui li ha dit a vostè que la LOGSE ha fracassat?

(Remor de veus)

Ho ha llegit ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Les lleis fracassen quan s'han aplicat i quan s'avaluen, no hi ha cap generació a aquesta comunitat, en aquest país que hagi començat i acabat amb la LOGSE. Per tant, no pot dir que la LOGSE hagi fracassat.

(Continua la remor de veus)

No, no ho pot dir. Finlàndia, li explicaré el que és una llei educativa perquè funcioni, Finlàndia, 25 anys d'implantació de la llei per posar les bases i 15 d'avaluació i llavors saben si funciona o no funciona. Una llei que es lleva perquè al Sr. Aznar no li agrada, que era precisament la que introduïa la qualitat i la modernitat dins el sistema educatiu de l'Estat espanyol és el primer que vostès es varen carregar quan varen tornar començar, no, i ara ens vénen amb un projecte de llei, de modificació, diuen, però que és un nou model que es resumeix en *el que vale, vale y el que no, para cabo*, això és el seu projecte de llei, perquè el Partit Popular no creu en l'educació, no hi creu. Creu en els mercats i la llei que estan preparant està posant el sistema educatiu al servei dels mercats.

Aquest és el seu model, als serveis dels mercats i per crear confrontació entre comunitats autònomes, entre comunitats autònoma, i això ho fa per pura ideologia i per pur fanatisme, perquè ja em diran si no és fanatisme que la llengua pròpia de la comunitat autònoma passi a ser una assignatura optativa. Si això no és fanatisme...

(Remor de veus)

Oh!, sí, han de saber llegir. Han de saber llegir! Sí, és clar! Ja m'ho dirà, les assignatures... no, no faci senyoreta, no ho faci perquè jo ho sé el que defensava vostè fa uns quants anys i el que defensa ara!

Sí, senyor, sí, senyor, passa a ser de quart nivell. Passa a ser de quart nivell. La religió serà obligatòria a ESO i el català no. Aquí, aquí els vull veure. Aquí els vull veure, a vostès. Per tant, així va el món.

De totes maneres no és estrany veure aquestes rialletes de la Sra. Aguiló vistes les interpretacions que fa d'informes internacionals com els PISA i d'altres. Vostè a l'escrit ho posava bé "Informes PISA", els PISA són dos, els dels números i les xifres..., sí, vostè allà ho havia dit bé, els números i les xifres, que és el que coneix tothom evidentment, i a nivell de nota estam malament, però després fa una anàlisi molt interessant. Sí, senyora, sí, sí, jo també en sé de llegir, fins i tot en castellà,...

(Rialles i petit aldarull)

...fins i tot en castellà, en sé, i no me'n sap de greu, saber-ne en castellà, no com altres que els sap greu saber la meua llengua, però l'anàlisi que fa l'informe PISA de la nota en relació amb el nivell socioeconòmic i cultural dels alumnes ens deixa bastant millor.

I les conclusions són, precisament, que l'Estat espanyol és el segon país del món en equitat en educació, el segon país del món, i és aquí que els fa mal al Partit Popular, l'equitat, a Espanya, ni a les Illes Balears no podem ser tots iguals, no podem tenir tots els nivells educatius, hi ha d'haver una classe que en sàpiga més que els altres i per això ve ara aquesta reforma, perquè ens llevem l'equitat de damunt. Som el segon país del món, després de Finlàndia i ho diuen els informes de PISA, i això no ho diu el Partit Popular, no ho diu el Partit Popular.

(Alguns aplaudiments)

I això és gràcies al poc temps que han durat les lleis que vostès han anat llevant d'educació cada vegada que s'han incorporat. Imaginin si la LOGSE encara continuàs vigent on seríem.

Més coses, el model que ens proposen vostès per llevar, diu, reduir el fracàs escolar, els abandonaments, per donar una paraula d'aquestes així com, que els agrada molt, com "empleabilitat", bé, és evident, la millor manera que no hi hagi fracàs escolar és treure els alumnes que fracassen del sistema, és aquest, i això és el que pretén aquesta llei. Aquesta llei pretén una cosa importantíssima per a vostès, que és l'aplicació pràctica, això és el que ella deia, és una llei pràctica, efectivament, és l'aplicació pràctica del fanatisme neoliberal en el sistema educatiu i converteix centres educatius en empreses i evidentment què passa a les empreses? Els clients molestos els treuen al carrer i els treballadors que no agraden també els treuen al carrer, i això és el que fa aquesta llei.

Que em pareix mentida que ahir fossin aquí a escoltar aquelles persones, reclamant els seus drets i fent mamballetes del que ens explicaven i avui pugin aquí a defensar una llei que els treu del sistema educatiu, igual que treu, ...

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

... igual que treu els de les classes baixes perquè ho privatitzarà quasi tot, si fins i tot té previst privatitzar l'avaluació. No podem gastar doblers en un logopeda més a un centre, però haurem de pagar que vengui una empresa de fora a avaluar el centre, fins a aquest punt és el seu sistema. I tot això estic com a empegueïda d'haver d'estar a aquestes alçades de segle amb un tema com aquest.

Per tant, estam amb un sistema educatiu al servei del mercat i això és exactament el que volen, el retorn a l'educació elitista, per a aquells que s'ho poden pagar, les classes treballadores no se la podran pagar i per això ve avançar triar si volen fer un sistema acadèmic per continuar una carrera o si volen fer una feina, perquè els que triïn un sistema, que no és l'acadèmic, els que triïn anar cap al mercat laboral, aquests no tendran ni certificat, els donaran un certificat d'estudis. Per tant, evidentment que no fracassarà, perquè com que no els avaluaran amb el sistema acadèmic no hi haurà fracàs. Ja passava això, ja passava això a Espanya no tants d'anys! Anaven a escola els que s'ho podien pagar i aquells tres o quatre molt bons que tenien la sort de trobar qualcú, qualque padrí que els ho fes. Evidentment aquest sistema educatiu no fracassava mai, clar que no. El problema és que ara hi va tothom i no tothom té les mateixes capacitats i no tothom pot ser avaluat igual, però

tothom té dret a ser-hi i a desenvolupar les seves capacitats i els seus drets. I això és el que vostès retiren amb aquesta llei.

(Alguns aplaudiments)

Em sap greu haver-los-ho de dir, però realment és així.

Nosaltres, Sra. Aguiló, creim en un sistema educatiu democràtic i al servei de la democràcia, un sistema educatiu que tenguí com a objectiu el ple desenvolupament de la personalitat humana i el respecte als principis democràtics; un sistema educatiu cohesionador i garantia d'igualtat i d'equitat en el desenvolupament personal i social; un sistema educatiu al servei de les necessitats de l'alumnat com a persones i com a societat. Això és el que nosaltres defensam, no sé què deu defensar avui el Sr. Bosch, no sé què defensa avui el Sr. Bosch.

Li puc dir el que demanen els docents avui, els docents, que, com vostè, però que ells fan escola, com vostè i com jo, però que són dins l'aula cada dia, diuen: cap reforma, cap reforma farà més que els recursos necessaris i suficients, cap reforma farà més que això. I vostès ara són a la setena, però ja no és una reforma el que fan, és una contrareforma, una contrareforma, una contrareforma, ...

(Remor de veus)

... carregant-se tot allò que havia començat a funcionar dins el sistema educatiu, consolidant les retallades, perquè fins no fa gaire, fins no fa gaire, no gastàvem prou en educació, ara qualcú li ha demostrat, no sé qui, no sé qui, que no hi ha relació entre el que es gasta en educació i amb els resultats.

(Remor de veus)

Sí, ells, 2012, UCD, sí, ja m'agradaria, aquest, veus, aquest no l'he vist jo, a veure si és que diu el contrari del que vostè diu.

Miri, el seu projecte, m'agradaria, vostès no ens han demanat, no ho han dit, no ho han comentat, però avui el conseller d'Educació no és aquí precisament perquè és a discutir aquest projecte de llei amb el ministre; jo, sincerament, estaria empegueïda de saludar el Sr. Bosch, en tornar, si no ha estat capaç de defensar cap dels drets d'aquesta comunitat autònoma, ni les competències ni els drets lingüístics, perquè el projecte de llei del Sr. Wert, i que veig que vostè tant li agrada, Sra. Aguiló, és un projecte que fa por, fa por, fa por. Un atac, li repetesc, un atac a la cohesió social, un atac als alumnes que tenen dificultats, un atac a la comunitat educativa, un atac a les competències autonòmiques i a la realitat plurilingüística de l'Estat espanyol.

(Remor de veus)

Una ofensiva amb tota regla a la democràcia moderna del segle XXI, pura ideologia i pur fanatisme, pura ideologia i pur fanatisme, ja li he dit abans, retallades de per tot, no tenim recursos per a segons què, però ara si un pare, amb l'excusa que vol ensenyament en castellà, decideix anar a un centre privat d'aquests, valgui el que valgui, també li haurem de pagar. No em dirà si això no és fanatisme, no em dirà si això no és fanatisme!

Jo, Sra. Aguiló, crec que si vostè s'ho pensà bé aquests darrers anys ha canviat molt el que vostè com a persona li sentia reivindicar, i no sempre hi estava d'acord, però això d'ara és impressionant, perquè em sembla mentida que vostè defensi una escola classista, segregadora, mercantilista, que en res beneficia, en res beneficia la societat més enllà de tornar prioritzar els mercats i les elits, però el 99,9% de la societat amb aquesta llei hi perdrà molt.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Mascaró. Sra. Aguiló.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Gràcies, Sr. President. Jo no sé si amb cinc minuts seré capaç d'explicar l'avantprojecte LONCE, perquè veig, amb cinc minuts, ...

(Remor de veus)

... perquè jo veig que ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, si són tan amables.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

I més si m'interrompen.

... perquè jo veig que no l'han llegit. Anem a veure, precisament l'avantprojecte, Sra. Rita, diu que, i li dóna l'enhorabona a la LOGSE per haver aconseguit un cent per cent d'escolarització, i diu que sí, que es mantindrà aquest aspecte positiu, o sigui que estam amb els aspectes positius.

Una altra cosa, se n'ha de recordar que tenim un 40,8% de fracàs escolar, que tenim 840.000 analfabets a Espanya; és a dir, perquè anar a escola no és garantia de saber llegir i escriure, i aquí tenim el problema, és a dir, què fa la LONCE?

(Remor de veus)

Què fa l'avantprojecte de LONCE? L'avantprojecte de LONCE el que fa és estudiar els problemes, veu que els al·lots que van a la universitat han de fer un curs especial perquè no poden entrar a la universitat perquè no saben llegir i escriure; què feim? Doncs a primària anem a potenciar les ...

(Remor de veus)

... no, això ha sortit, avui mateix, no sé si era avui o ahir, o el diumenge sortia, un professor de la universitat.

(Remor de veus)

Què feim? Flexibilitzem, potenciem les instrumentals. Saben què són les instrumentals? Llengua catalana, llengua castellana i matemàtiques, això és el que es vol fer a primària. Jo crec que això no és ideològic ni sectorial, és a dir, anem a potenciar les instrumentals, anem que un al·lot sigui capaç de llegir, escriure, sumar, restar, multiplicar, les operacions bàsiques, anem a potenciar això, això és el que demana la LONCE, l'avantprojecte de LONCE.

Què més demana? Bé, resulta que els al·lots han d'estar a l'escola fins als 16 anys o fins als 18 anys; doncs, en lloc d'avorrir-se i sortir de la classe i fer desastres dins la classe, anem a flexibilitzar i aquells nins que vulguin elegir un tipus de quart d'ESO, que se'n vulguin anar cap a una formació professional, que se'n vagin, i la resta que quedin. Això passa a Alemanya, simplement i planament. I aquells que vulguin tornar, podran tornar, ningú no exclou res, això és la LONCE, únicament i exclusivament; potenciar les instrumentals, flexibilitzar, la formació professional dual, quants al·lots us diuen que a formació professional s'avorrien perquè els donaven massa matèria que a ells no els importava en absolut, doncs que se'n vagin a fer feina que és el que ells volen, és el que ells volen, els al·lots s'avorreixen dins la classe.

El prestigi del professor. Sabeu vosaltres en aquests 25 anys, Sra. Mascaró, perquè són 25 anys de la mateixa llei, 25 anys a Espanya no hi ha hagut una altra llei, hem canviat de nomenclatura, però no hi ha hagut una altra llei, una llei socialista, no, no ha canviat, jo els he ... -clar, com que no escoltava-, al principi els ho he explicat, els he dit els noms, ...

(Remor de veus)

... és a dir, s'ha canviat de nomenclatura, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per favor, per favor, si són tan amables.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

... ha canviat de nomenclatura però no hem canviat de llei, perquè la LOCE, que era la llei del PP no va entrar en vigor, per tant fa 25 anys que tenim una llei socialista; una llei socialista amb un 40,8% de fracàs escolar.

El ministre en aquests moments, no li diguin dictatorial, perquè precisament en aquests moments està reunit amb tots els consellers de totes les comunitats autònomes parlant d'aquest avantprojecte. No ens digui que l'hem canviat moltes vegades, perquè precisament es va presentar l'avantprojecte perquè s'hi facin modificacions i es van fent modificacions, i tothom té accés a aquestes modificacions. Llibertat, això és el que vol aquesta nova llei, ...

(Remor de veus)

... llibertat dels pares d'elecció, llibertat d'elecció de llengua i llibertat d'elecció de centre, això és el que potencia aquesta nova llei.

Ara és el moment del canvi del model educatiu i aquells que el seu model ha fracassat haurien de donar un vot de confiança, perquè mai no hi ha hagut una llei del PP, mai a Espanya no hi ha hagut una llei del Partit Popular. Ens agradaria, ...

(Remor de veus)

Son prejudicis això, eh?, això són prejudicis. Ens agradaria que l'oposició entengui que no podem continuar mantenint una batalla ideològica permanent, amb debats passats de moda, és que no han trepitjat una aula fa vint anys vostès! Que si pública, que si privada!

(Remor de veus)

No, jo sí. Que si religiosa i que si laica; que si coeducació o que si educació diferenciada.

Senyors i senyores diputats de l'oposició, abandonin els prejudicis ideològics i debats que no condueixen enlloc. Seguir amb aquest sistema educatiu és una irresponsabilitat que no es mereixen les famílies i no ho podem continuar tolerant si volem que els nostres joves siguin millor educats que nosaltres, que sàpiguen més que nosaltres i que estiguin més preparats per accedir a un treball. Els ciutadans, la societat civil en general en reclamen un debat seriós, res de xous mediàtics als quals vostès estan acostumats; que afrontin de cara els problemes.

Les diferents lleis que els governs socialistes han anat plantejant han creat la incredulitat davant els ciutadans i la societat i han donat la sensació, primer, que hi ha hagut molts de canvis continus, i no és ver; quan un model educatiu sempre ha estat el mateix, Sra. Mascaró, i segon, que no són capaços de regular i organitzar un model educatiu sòlid, ens diuen que els polítics no som capaços d'això, i que doni resposta als problemes de l'educació, però una resposta als vertaders problemes de l'educació.

(Remor de veus)

Tal com els he dit, el projecte LONCE és un projecte obert, avui mateix el nostre conseller d'Educació és a una conferència sectorial, els mitjans de comunicació han anunciat unes possibles modificacions, en benefici i en consideració als governs autonòmics i en altres matèries de gran importància. Jo els deman, senyors de l'oposició, que vostès no siguin menys que els consellers, que vostès vulguin arribar aquí a un consens,

que es Parlament de les Illes Balears digui que també està reunit per arribar a un consens.

Crec que aquesta reforma ens ha de donar una amplitud de mires, nosaltres hem de ser més i hem de pensar en els beneficis d'aquesta reforma; alguns són immediats, uns altres seran a llarg termini, però seran per a tots i per a totes unes reformes molt importants.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sra. Diputada.

Senyores i senyors diputats, ... ah, perdó, perdó, Sr. Pastor. Sí, digui'm.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Sí, gràcies, Sr. President. Era per si podia, és que a mi em sembla que m'ha arribat l'esperit nadalenc i m'agradaria poder votar en conjunt tota aquesta moció i m'agradaria, si em pot aclarir un dels punts, si puc fer una pregunta perquè m'aclareixin un dels punts?

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

EL SR. PASTOR I CABRER:

Bé, jo, com veu, Sra. Aguiló, ja ha arribat el desembre, i a diferència, jo veig que vostè ha pujat aquí amb un ànim que tothom la votàs a favor i jo he entès així. Només m'agradaria, això primer; és a dir, això és una moció que consta de set punts, que nosaltres no votam res, cap proposició en aquest cas, són l'esperit d'aquesta llei que vostè proposa, i com que són set punts, m'agradaria que m'aclarissin el darrer, allà on diu "millorar l'aprenentatge de les llengües estrangeres", vostès hi compten el català, eh? I és perquè, jo no sé si seria una sort per a la llengua que el català fos una llengua estrangera, ho dic perquè, ... no hi compta, no.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Bé.

(Remor de veus)

Si vol intervenir, pot intervenir.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Sr. Pastor, ...

EL SR. PRESIDENT:

Per contestar, eh?, contesti, per favor.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Només una cosa.

EL SR. PRESIDENT:

Sí.

LA SRA. AGUILÓ I GARCÍAS:

Sr. Pastor, un dels punts forts d'aquesta llei educativa és potenciar les instrumentals. Les instrumentals aquí, a les Illes Balears, són dues: la llengua catalana i la llengua castellana.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors diputats, si els sembla bé, passam a votar.
Votam.

33 vots a favor; 24 en contra; cap abstenció.

Senyores i senyors diputats, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS
